

Đứa Con Gái Của Sói

Contents

Đứa Con Gái Của Sói	2
1. Chương 1 Giới Thiệu Nhân Vật :	2
2. Chương 1	3
3. Chương 2	3
4. Chương 3	4
5. Chương 4	6
6. Chương 5	6
7. Chương 6	7
8. Chương 7	8
9. Chương 8	9
10. Chương 9	11
11. Chương 10	12
12. Chương Thông Báo	13
13. Chương 11	13
14. Chương 12	14
15. Chương 13	15
16. Chương Lại Là Thông Báo	16
17. Chương 14 : Đại Náo Nhà Ăn!!!!	16
18. Chương 15 : Xin Lỗi Nha Lão Đại Đáng Yêu !!!	18
19. Chương 16 : Con Heo Không Dậy Đứng Hồng Ăn CƠM!!!	20
20. Chương 17 : Nguồn Gây Nhiều , Ăn Cắp Dữ Liệu	21
21. Chương 18 : Tập Luyện	23
22. Chương 19 : Ăn Chơi Đủ Rồi , Bây Giờ Là Lúc Làm Việc !!!	25
23. Chương 20 : Đồ Đản Nè Có Viên Đạn Cũng Không Xong !!!	26
24. Chương 21 : Máu Lạ !!	28
25. Chương 22 : Cẩn!!	30
26. Chương 23 : Đi Học!!	32
27. Chương 24 :bỏ CƠM	33
28. Chương 25 : Kì Tích Xuất Hiện !!!	35
29. Chương 26 : Xin Lỗi A !!	36
30. Chương 27 :	38
31. Chương 28	39
32. Chương 29	41
33. Chương 30	41
34. Chương 31	42
35. Chương 32 : Chươn Giải Thích !!	44
36. Chương 33 :	45
37. Chương 34	46
38. Chương 35	48
39. Chương 36	50
40. Chương 37	52
41. Chương 38	53

42. Chương 39	54
43. Chương 40	55
44. Chương 41	56
45. Chương 42	58
46. Chương 43	59
47. Chương 44	60
48. Chương 45	62
49. Chương 46	64
50. Chương 47	66
51. Chương 48 : Có Qà Có Qà	67
52. Chương 49 : Giải Thích !!	69
53. Chương 50	71
54. Chương 51	73
55. Chương 52	75
56. Chương 53	76
57. Chương 54	77
58. Chương 55	78

Đứa Con Gái Của Sói

Giới thiệu

số phận đưa đẩy đã khiến bé gái vừa mới sinh ra đã mất mẹ. Được 1 gia đình sói nhặt được và đem r

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dua-con-gai-cua-soi>

1. Chương 1 Giới Thiệu Nhân Vật :

Nguyễn Ngọc Tuyết (nó , tên do hắc đặt sau khi đem nó về sống với loài người , thường gọi là yun) : thông minh từ nhỏ, tính tình lạnh lùng khi ở 1 mình hay đùa với đồng loại thì vô cùng hồn nhiên có 1 nụ cười tỏa nắng , chạy rất nhanh (như loài sói) , thân thủ lại rất tốt , rất giỏi võ , sức rất mạnh có thể 1 mình đánh với 10 con sói . Cao : 1m75 . Nặng : 45kg . Có 2 cái răng nanh giống loài sói luôn . Da trắng mịn không tỳ vết. Đôi mắt to tròn màu hổ phách trông rất oai và kiu hãnh . Là con gái của tộc trưởng sói . Nói chuyện được với sói và cả những loài hung mãnh khác . Và đương nhiên cũng hiểu được tiếng người Dạ Vũ (hắc, ông trùm của thế giới ngầm , được sinh ra trong bom đạn) body hoàn hảo với cơ ngực 6 múi rắn chắc , da màu đồng trông càng chuẩn men hơn . Tính cách lạnh lùng ai trogn thế giới đem cũng nể sợ . Kể cả người của chính quyền của phải nể vài phần . Cao : 1m85 . Nặng 70kg . Thân thủ còn trên cả tốt bởi vì luôn bị truy sát nên lúc nào cũng đề phòng . Tinh thông và là bậc thầy của các loại võ.....còn từ từ sau sẽ biết Những nhân vật gặp sau này sẽ giới thiệu sau tránh các bạn lại quên mất

2. Chương 1

Chương 1

Tuyết , gió cứ thế từng cơn từng cơn đập vào người phụ nữ khốn khổ kia ,trên người toàn vết thương, nhìn có vẻ bà ta rất yếu , gương mặt trắng xóa nay lại càng trắng hơn . Trên tay đang bế 1 bé gái . Những bước chân càng ngày càng yếu , ngắn dần , ngắn dần . Rầm !! bà ngã xuống dưới lớp tuyết trắng xóa . Đứa bé lặn ra khỏi vòng tay bà . Cố gắng bò đến ôm đứa bé vào lòng , và rồi.....bà đã ra đi để lại 1 mình đứa bé chống chọi với tuyết và gió lạnh .

Phía xa , 1 bầy sói đang chạy đến , thấy cảnh thê lương này chúng quyết định mang bé gái đi . Con sói đầu đàn dùm miệng ngậm đứa bé đi khỏi chỗ đó . Những con còn lại trong bầy thì dùng vuốt đào tuyết lấp người phụ nữ lại . Đứa trẻ được đưa về 1 cái hang bằng lớn rất lớn , có rất nhiều loại sói ở đây . Ngay trung tâm của hang có 1 bầy sói con vừa mới sinh . Bọn sói con đang thi nhau bú sữa mẹ . Con sói đầu đang nhẹ nhàng đặt đứa bé vào lòng co sói mẹ . Và vâng !! bé gái đang uống sữa của sói .

17 năm sau !

-hahaha lại đây !! nhanh nhanh nữa nào ! mấy đứa chậm quá rồi đấy_giọng nữ đang vui đùa vang lên

- đợi e với nào chị làm gì chạy nhanh thế_tiếng 1 con sói trả lời (lưu ý nhé : đang nói chuyện bằng ngôn ngữ sói đấy ạ)

-oh yeeeeeee ! thắng rồi nhé_giọng nói đó 1 lần nữa đắc thắng vang lên (giọng của nó đấy m.n ạ)

- coi như tụi e thua chị muốn gì nào ? _giọng con sói có vẻ chán nản (giọng của hắc lang . con thứ 2 của tộc trưởng sói đấy)

-đúng rồi chị muốn gì cứ nói tụi e sẽ đáp ứng_giọng sói lại vang lên có vẻ tinh nghịch và lém lỉnh (huyết lang là e thứ gái của nó con thứ 3 của tộc trưởng)

-à ừm bây giờ chị chưa biết muốn cái gì hay đợi sau này chị muốn cái gì sẽ nói với mấy đứa nhé _nó gật gù lên tiếng (bạch lang : sói trắng là tên của nó trong tộc sói đấy ạ nó được nhận làm con đầu của tộc trưởng)

-ok chị !_2 đứa đồng thanh

Nói rồi cả bọn nhanh chóng quay về hang vì trời đã chập tối

3. Chương 2

Chương 2 : gặp nạn !!! máy bay rơi!!!

Ở nơi loài người sinh sống , trên 1 chiếc máy bay quân đội có 1 đoàn người đang chạy tới chạy lui có vẻ rất gấp rút . Tình hình bây giờ rất chi là náo loạn , trong khoang lái có 1 chàng trai khí phách hiên ngang , đầu tóc đỏ mỗ hôi đậm đà , khuôn mặt điển trai cũng nhờ đó mà tăng thêm . (xl m.n nhá nhưng mà cái phần miêu tả miêu tiếc j đó t/g ngu lảm lảm lun nên phần này pổ pổ pổ qa nha nha nha) nói chung là rất đẹp . Đang lái chiếc máy bay , à mà khoan hình như máy bay gặp trục trặc , đáng nhẽ phải bay lên chứ làm sao mà lại càng ngày càng rơi thế này .

Và vâng cái máy bay nó đang RƠI OI OI OI !!!! :

-Mọi người chuẩn bị nhảy !! máy bay sắp rơi !! còn 100km(e chém đây các thánh chứ thực ra e chả pik méo j đâu) nữa sẽ ‘típ đất’_giọng của người ngồi trong khoang lái chính vang lên (hấn đây chính hấn đây cái tên Dạ Vũ đấy)

-vâng !!! thưa lão đại_3 người từ 3 khoang khác trong máy bay vang lên thông qua bộ đàm nói chuyện ấy ạ

* Giới thiệu nhân vật mới : bộ tam siêu phàm

-Văn Mạnh (nhất vương . tên do hần đặt *khi nói chuyện thì t/g sẽ dùng tên nhất vương nhá m.n) : là cách tay phải của hần (Dạ Vũ) chuyên về công nghệ kĩ thuật . Giỏi võ , thân thủ rất giỏi . Được hần tập rất nghiêm khắc . Vì đâu đâu cũng là nguy hiểm nên bộ mặt lúc nào cũng lạnh (giống hần cơ mà k lạnh bằng đâu) . Còn gì nữa về sau sẽ biết nhá giờ không biết nói j hết trơn á

-Tứ Duy (nhị vương . do hần đặt lun) là cách tay trái của hần . Chuyên về tốc độ (ý là tay đua chuyên nghiệp đó làm tài xế cho hần á) vũ khí (bắn súng , phi tiêu....v.....v do hần huấn luyện) giỏi võ , thân thủ cũng như nhất vương . Còn gì từ từ nói sau lun

-Thiên Lập (tam vương . hần đặt lun) là bác sĩ chuyên dụng của hần . Hần đi đâu tam vương theo đó . Ngoài việc làm bác sĩ ra tam vương còn chuyên về sử dụng độc dược và chế tạo độc dược. Còn lại đều giống nhất vương và nhị vương thôi

————Quay lại cái máy bay sắp rơi————

-sẵn sàng chưa ?_giọng nói bá đạo thông qua bộ đàm vang lên

-dạ rồi_tất cả từ các khoang đồng thanh thông qua bộ đàm ở mỗi khoang

-Xếp hàng từng người từng người nhảy!!! tiếp đất an toàn thì lập tức tập hợp!!RỒ CHƯA ?

-Dạ rõ_lại đồng thanh

Sau đó từng người từng người nhảy khỏi chiếc máy bay , trong khoang chỉ còn lại bộ tam và hần :

-lão đại ngài đi trước đi_nhất vương lên tiếng

-phải đó !!! lão đại ngài nhảy xuống trước đi_nhị vương và tam vương đồng thanh

-các người.....dám cãi?_hần nhướm mắt nhìn bộ tam ánh mắt toát lên tia chết chóc

-dạ không dám ạ _cả 3 đồng thanh cung kính nói

_hần đưa ánh mắt nhìn 3 người“nhảy đi”

_cả ba người thấy thế liền hiểu ý lần lượt nhảy xuống

_hần cười khẩy 1 cái rồi nhảy xuống. Đáp đất an toàn cũng là lúc cái máy bay típ đất

Một cú tiếp đất rất đẹp . RẦM ! ĐỪNG ! cái máy bay rơi xuống rồi bốc cháy lan ra cả 1 vùng rộng . Cả đoàn người rời khỏi chỗ đó , tìm nơi nghỉ chân , mọi việc còn lại sau hãy tính .

4. Chương 3

Chương 3 : Bắt gặp thiên thần !!!

Cả đoàn người chọn điểm dừng chân đó là dưới gốc cây cổ thụ nhìn thì có vẻ như là ngàn tuổi rồi . To lắm cả mưa cũng khó mà thấm qua cái lớp lá dày đặc ấy được . Trời bây giờ đã tối rồi , chả còn nhìn thấy rõ mặt nhau nữa . Nhiều người chia ra làm mỗi công việc , nhặt củi ,.....v.....v . Bây giờ là trời đã tối rất tối luôn rồi nhờ đóng lửa mà m.n mới nhìn thấy mặt nhau .

————sáng————

Hần , người đầu tiên thức dậy , chỉ vừa bước đi được vài bước RẮC RẮC (k có j nguy hiểm cả :3 chỉ là giẫm phải khúc cây khô thôi) Bộ tam nghe tiếng động liền bật dậy như lò xo . Sau khi hiểu ra chuyện thì hần cùng bộ ba tiến vào khu rừng . Trong khi m.n trong đoàn vẫn đang ngủ say như chết (mấy chú này ghê qá dầu sôi lửa bỏng mà còn ngủ ngon lành thặc tình) . Cả 4 người cùng tiến sâu vào trong rừng chột :

-xuyt_hần đưa tay lên miệng ra hiệu cho 3 người kia

_3 nguwofi kia thấy thế thì cũng hiểu và im luôn

la là la lá.....la là là lá lá la là la.....(xl nhưng mà nó là sói chả biết hát j nữa tiếng nguwoif đương nhiên nó biết nhưng mà đưa bài hát nào đó vô đây thì k hợp cho lắm nên cứ la la v đó cho qn nha)

cả 4 người đều đơ_hắn thì trong vài giây thôi còn bộ 3 thì hồn đã lạc ở phương chời đâu r không biết nữa

(Ủm nói sao nhỉ , miêu tả về cảnh này xúu nhá) Nó đang ngồi trên chiếc xích đu được buộc bằng dây leo , trên đầu có đội 1 vòng hoa tự làm , mặc 1 cái miếng da sói màu xám (da kẻ thù ấy) lệch vai 1 bên để lộ bờ vai trắng trẻo lại thon , cái tấm da được cắt và quấn thành cái váy ngắn . Đôi chân trần đang đung đưa , cổ chân và cổ tay có đeo 1 cái lắc làm bằng rễ cây , trên lắc còn được gắn đá màu sắc trong rất xinh , mái tóc màu tuyết đung đưa theo gió . Cái xích đu theo lực đẩy mà không ngừng đung đưa làm tóc nó bay troogn càng xinh hơn . Đôi môi đỏ mọng đang hát mà chẳng biết rõ đang hát cái gì . Đôi mắt khép hờ trong rất ảo . Cứ thế mọi hành động đều được thu vào mắt 4 con người kia .

-“ở nơi thế này tại sao lại có 1 cô gái như vậy nhỉ , chắc không phải người tầm thường”_suy nghĩ của hắn

-“oa thiên thần kia!!”_suy nghĩ của bộ tam

Vì được tộc trưởng huấn luyện từ nhỏ nên rất dễ nhận ra điều khác thường , nó đang hát bỗng ngừng lại đôi mắt sắc bén tinh tươm lườm về phía bọn hắn.

-gì cơ ? xa như này mà phát hiện được sao ? quả là không tầm thường tí nào!_suy nghĩ của hắn , nhếch mép cười

-oái bị phát hiện rồi sao_lại là suy nghĩ của bộ 3 đấy ạ

-Ai?_nó lớn tiếng hỏi khuôn mặt tươi cười đã không còn thay vào là 1 khuôn mặt đầy sắc bén và lạnh lùng _vẫn im lặng

-Tôi đếm đến 3 không ra đừng trách tôi_nó lườm về phía bọn hắn lạnh lùng ra lệnh

_vẫn im lặng

_sức chịu đựng đã quá giới hạn , nó phóng xuống cái xích đu và chạy đến chỗ bọn hắn

Tốc độ đến kinh ngạc , 5s chỉ đúng có 5s mà nó đã đứng sau lưng bọn hắn , cả hắn cũng ngỡ ngàng về cái tốc độ này thoảng cái đã không thấy bóng dáng nó đâu . Mà khoảng cách giữa nó và bọn hắn thì khác xa .

-Nói , các người là ai_giọng nó lạnh hơn cả băng vang lên phía sau lưng bọn hắn

-aaaaaaaaa!!!_bộ 3 nghe giọng thì la toáng lên mặc dù huấn luyện rất kĩ nhưng trong tình huống này ai mà k sợ cơ chứ cả hắn cũng giật mình khi nghe nó gọi

-bọn.....bọn tôi....._Thiên Lập lấp bắp trả lời

-Máy bay chúng tôi gặp nạn_hắn điềm đạm trả lời

-máy bay ? là cái quái gì nó ăn được không_ k còn lạnh mà thay vào là giọng nói mang sự thắc mắc vẻ khó hiểu

-cô không biết máy bay là gì hả_nhị vương hỏi

-không!!chưa nghe bao giờ_nó tỉnh bơ đáp mà làm bọn hắn xuyết ngất

-cô có phải là người không đấy ? đến cả máy bay mà cũng không biết hả ?_nhất vương lần này lên tiếng

-ừ đúng rồi!! tôi đâu phải người ! tôi là sói mà ! không thấy hả_nó nói rồi hả miệng ra cho bọn hắn xem răng nanh(2 cái răng nanh trắng muốt sắc bén được nó đưa ra)

-hả? lão đại xem này cô ta có nanh sói này! quả thật cô ta không phải người!_tam vương hô to lên khi thấy cái răng của nó

Hắn đưa mắt nhìn nó có vẻ hiếu kì , vừa nhìn vào thì bắt gặp ánh mắt của nó đang nhìn mình hắn bất giác nhúu mày , đôi mắt thật đẹp màu hổ phách trông kiên cường và uy nghiêm thật là muốn biết cô ta là ai_suy nghĩ của hắn

Nó thì nghiêng đầu nhìn hấn trông vẻ rất là đáng yêu khiến đôi mày của hấn từ từ giãn ra . Bộ tam trông thấy đôi mắt , khuôn mặt và biểu hiện như vậy thì vô cùng ngạc nhiên . Chưa có ai mà nhìn thẳng vào mắt lão đại mà trong chẳng có gì như thế . Bình thường người khác bắt gặp ánh mắt này thì có lẽ đã ngất vì sợ rồi . Còn cô gái này chỉ có biểu hiện duy nhất đó là tò mò.....

END chương 3

5. Chương 4

Chương 4 :

-nói thật cho chúng tôi biết thật ra cô là ai_nhất vượt suốt sản hời hình như đã quá sức chịu đựng

-thì là con gái của sói thôi_nó trả lời tỉnh bơ

-nếu không muốn chết thì nói nhanh đi đừng để tôi mất kiên nhẫn_hấn đã nổi giận rồi

-thì VẮN LÀ CON GÁI CỦA SÓI_nó nhấn mạnh

_lần này hấn không chịu nổi nữa rồi , bình thường sức chịu đựng rất giỏi cảm xúc cũng không dễ bộc lộ ra như vậy nhưng không hiểu sao hấn lại không thể kiềm chế khi nhìn cái vẻ mặt nhờn nhợt chẳng biết sợ sệt gì của nó , hấn lao đến bóp lấy cổ nó :

-tôi cho cô cơ hội cuối cùng !! Nói cô là ai ?_hấn đã giận thật sự rồi

-tôi phải cho a cơ hội cuối mới đúng! hoặc là thả ra hoặc là hậu quả sẽ khó lường đấy_nó nhếch mép cười kinh bỉ

-gì cơ _ lần này cả 4 người đồng thanh suy nghĩ của hấn: “gì cơ đến lúc này mà còn mạnh miệng lần đầu có người dám nói với mình như vậy lại là con gái ! hah để coi cô làm được gì tôi” “oái cô ta chết chắc rồi”_bộ 3 cùng suy nghĩ

Nó nhếch mép làm vẻ mặt chẳng tí sợ sệt nào mà quay mặt đầu mắt với hấn:

-là a không biết tận dụng cơ hội !_nó nói xong thì ngay lập tức vùng ra khỏi hấn đưa tay và bóp ngược lại hấn

wow tình huống gì đây Dạ Vũ bị con gái bóp cổ kìa . Đón xem chương tiếp theo nhá :) mẫu hậu đại nhân bảo đi ngủ rồi mai rảnh cả ngày sẽ viết .n nhá

6. Chương 5

Chương 5 : chỉ là chịu trách nhiệm về việc làm của mình thôi

Bộ 3 và cả hấn đều tròn mắt kinh ngạc , tình huống gì đây , ông trùm thế giới đêm , lão đại của 1 băng phái lớn nhất châu á mà lại bị 1 đứa con gái không rõ lai lịch bóp cổ ư ? :

-tôi đã cảnh cáo a rồi !! đây là hậu quả dành cho việc dám cãi lời tôi!_nó lạnh lùng lên tiếng

-này cô có biết mình đang làm gì không?_bộ 3 vừa hốt hoảng vừa nói

-biết!_nó đáp tỉnh bơ

-vậy còn không mau thả ra nếu như cô muốn sống_chứng kiến này giờ hấn mới lên tiếng

-nếu như tôi nói không_nó nhếch mép trả lời

Nghe đến đây cả bộ tam đều đơ người lần đầu tiên có người dám nói với lão đại như vậy . Kì này cô ta chết chắc rồi_suy nghĩ của bộ 3 . Nói xong hấn xoay người vùng khỏi tay nó , lập tức lộn ngược người và tung 1 cú đá đẹp mắt. Nó cũng không vừa , nhìn là biết hấn sẽ ra chiêu gì nên nó ngã người né cú đá 1 cách dễ dàng . Hấn cười nửa miệng tỏ vẻ thích thú với cô gái này . Hấn tiếp tục tung nhiều cú đá và đâm hiểm vào người nó. Nó thì kĩ thuật thì không bằng , nhưng tốc độ thì hấn không phải đối thủ của nó . Xoay người ,

lộn vòng , né trái , né phải , ngồi xuống cứ như thế như mèo vờn chuột với hấn làm hấn càng điên tiết hơn . Và rồi khi nó nhận thấy hấn đã mất tập trung liền bật người và tung 1 cước vào cổ hấn , khiến hấn đau mà ngã quỵ .

-lão đại ngài có sao không_nhất vương hỏi này giờ chứng kiến khiến giọng nhất vương cũng có phần e ngại nó

_hấn không trả lời ngược mặt nhìn nó , 1 cái nhìn xuyên tâm người khác-khả khen cho cô là đã đánh được vào huyết cổ tôi_hấn cười nửa miệng

_nó không nói gì , nhìn thẳng vào mắt hấn trả lời-cảm ơn quá khen!

Nói rồi nó tiến lại gần phía hấn nhìn vào cái cổ đang tóe máu thì nhếch mép cười. Không nói 1 lời nào nó nhanh chóng chạy khỏi chỗ đó . Hấn , bộ tam thì nhí mày không hiểu được hành động của nó . 5 phút sau nó quay lại với 1 đồng lá . Nó cho vào miệng nhai nát , rồi nhổ ra đắp vào vết vương . Quả nhiên vừa đắp vào đã cảm máu hấn cũng thấy bớt xót hơn trước.

-Đừng nhìn tôi như thế chỉ là chịu trách nhiệm về việc mình làm thôi_nó vừa đắp vừa nói

_bộ tam giật mình “làm sao cô ta biết mình đang nghĩ gì nhỉ”

-chỉ cần nhìn vào mắt bọn ngươi thì đủ biết rồi_nó tỉnh bơ nói tiếp

_bộ tam càng kinh ngạc hơn

Nó nhướm mày nhìn bọn hấn , nhìn xong đã quay mặt đi chỗ khác nói :

-bọn ngu ngốc các người , nhìn sơ qua thì xưng biết các người là sát thủ chuyên nghiệp , tên bị thương kia lại còn chuyên nghiệp hơn . Thế mà lại để người khác đoán ra ánh mắt dễ dàng như vậy , nên điều chỉnh lại ánh mắt đi có ngày chết như chơi đấy_nó chán nản nói

_bọn hấn nghe vậy thì im luôn

-thôi chào đây số thảo dược còn lại đủ để vết thương trên cổ anh lành_nói rồi nó chạy khỏi chỗ đó tốc độ đáng kinh ngạc nên mới đó đã mất tiêu rồi

Bộ tam thấy thế thì nhanh chóng tới chỗ Dạ Vũ dìu hấn ta về cây cổ thụ.....

7. Chương 6

Chương 6 :

————Trưa————

Trưa nắng cả đoàn người vẫn loay hoay để bắt tín hiệu , Tuy vậy không ai dám rên rỉ 1 câu chỉ sợ cái tên Dạ Vũ lại ném cho sới ăn thịt . Hôm nay cả đoàn người chia nhau ra đi săn thú rừng , đã nhận đói cả hôm qua rồi nên quyết định hôm nay đi săn ăn 1 bữa no nê . Cả đoàn người chia nhau ra :

—hấn—tam vương—1 số người trong đoàn

—nhất vương—nhị vương—1 số người trong đoàn

-Được rồi m.n mau chia nhau ra đi săn_hấn hô to

-Rõ!!_cả đoàn đáp

-nhớ 3h sau quay lại đây_hấn ra lệnh

-Rõ!!_cả đoàn lại đáp

-Được rồi !! tất cả giải tán

Câu nói vừa dứt ngay lập tức m.n đã chia nhau ra đi theo top chỉ huy mỗi bên . Về phía hấn sau khi xác định hướng gió , ánh sáng.....v.....v thì đã quyết định đi về hướng lúc sáng nó ngồi xích đu . Hấn nghĩ nơi

đây sẽ có rất nhiều heo rừng tập trung . Vũ khí chuẩn bị sẵn sàng ai cũng tập trung cao độ quan sát xung quanh . Bỗng

-éc éc....._tiếng heo rừng (xl chứ thật ra chả biết con heo rừng nó kêu thế nào nên éc đại vậy)

_hắn nhếch mép nghĩ “quả nhiên nơi đây có nhiều heo rừng”

-M.n tập trung có tiếng heo rừng_tam vương lên tiếng nhắc nhở

-Rõ_m.n đồng thanh đáp

Tiếng lại gần hơn chỗ tiếng heo phát ra . Cảnh tượng gì đây , 1 cô gái đang vật lộn với 1 con heo rừng to gấp đôi cô ấy . Mọi người tròn mắt kinh ngạc , tay không , thân thể bé nhỏ nhìn có vẻ yếu ớt thể kia mà lại . Trong đó có hắn , khoan đã , gì thế này :

-chẳng phải cô gái khi sáng?_hắn hỏi

-đúng rồi lão đại là cô gái khi sáng_tam vương trả lời khi nghe hắn hỏi

hắn im lặng tiếp tục quan sát

-lão đại có cần giúp không nhìn có vẻ không khả quan lắm_tam vương thấy thế thì hỏi

-không cần , quan sát thêm 1 tí nữa đã

-vâng_nghe thế tam vương cũng im lun

M.n nín thở quan sát . Bên nó thì chả như hắn nghĩ , nó đang chơi trò mèo vờn chuột với con heo , tốc độ của nó thì khỏi phải bàn cãi + thêm thân thủ tốt và sức của nó thì con heo này đáng là bao . Nó chạy vòng con heo , xoay người và tung 1 cú đập về phía con heo , cú đập dùng lực khá mạnh nên bên hông con heo nơi bị nó đá vào đã tứa máu . Nó cười hả hê tiếp tục đùa với con heo , Cứ né rồi lại đâm , đập làm trên người con heo toàn vết thương tứa máu . Thấy con heo gần như đã kiệt sức , nó nhếch mép 1 cái rồi tung cước . Lần này nó dùng tay , dùng hết sức đâm 1 cú chí mạng và đầu con heo . Con heo kêu thảm thiết rồi lìa đời . Bộ dạng nó bây giờ nhìn trông rất đáng sợ . Toàn thân đầy máu , toàn máu của con heo tứa ra . Tóc màu tuyết thì bị nhuộm đỏ bởi cú chí mạng đó , dùng lực rất mạnh nên đầu con heo đã bị vỡ gần nửa đầu . Quần áo rách do di chuyển và bị heo cào nhẹ . Bộ dạng bây giờ nếu nhìn sơ và đánh giá thì trông rất thảm . Nó thở hắt 1 cái rồi tiến về phía con heo . cúi xuống vãi con heo lên vai và rời khỏi chỗ đó . Mọi hành động của nó đã được thu vào mắt 1 người.....

8. Chương 7

Chương 7 : cô thấy thế nào khi theo đoàn chúng tôi ?

Thoát cái đã không thấy nó đâu nữa rồi . Cả đoàn người này giờ vẫn còn ngơ ngẩn chả biết cái mô tê chi hết . Làm sao 1 cô gái như vậy lại có thể giết con heo 1 cách dễ dàng như vậy nhỉ ?_đây là suy nghĩ của đoàn người (trừ hắn)

-Cái người làm gì vậy?_cái giọng sắc bén của nó lại vang lên phía sau đoàn người làm cả đoàn xém ngắt _hắn và tam vương nghe giọng quen quen thì quay lại bắt gặp 1 lần nữa cái ánh mắt giết người của nó_

-thì ra lại là các người_nó nhếch mép khi hắn quay mặt lại

-là chúng tôi thì sao nào_tam vương cố giữ bình tĩnh đáp

-có vẻ các người thích nhìn lên người khác nhỉ?_nó cười đẽ 1 cái

Cuộc đối thoại diễn ra khá dài cho đến khi hắn lên tiếng :

-cô thấy thế nào khi theo đoàn chúng tôi?_hắn nhướn mày hỏi

-lũ sinh vật lạ_nó phán 1 câu xanh rờn

-cái gì?_hắn nhàu mày

-thì nói các người đó SINH VẬT LẠ !!!_ nó nhất mạnh

-hah chẳng phải cô cũng như bọn tôi?_ hấn diềm đăm đáp

-như bọn a ? mơ tưởng à tôi là sói đây có răng này! còn các người giống cái lũ sinh vật lạ thường vào đây săn thú PHÁ HOẠI _nó nhấn mạnh từ phá hoại

-cô là sói ? thế có đuôi giống bọn sói không?_hấn nhú mày hori

-bổ tôi bảo vì tôi đặc biệt nên không có đuôi!_nó

-cô nói bọn sinh vật lạ gì cơ ? bọn chúng thường vào đây săn bắn ?_nghe nó nói hấn liền hỏi

-ừ lũ sinh vật đó giống các người NGU NGỐC , PHÁ HOẠI , TÀN SÁT đồng bọn chúng tôi_ nó nhấn mạnh

-cô biết nơi bọn họ sinh sống?_hấn

-đương nhiên biết_ nó

-dẫn đường đi_ hấn

-cái quái gì cơ ? dám ra lệnh cho tôi_ nó nhàu mày

-tôi nói cô dẫn tôi đến chỗ đó_ hấn gần

-tôi được lợi gì ?_ nó

Nghe đến đây , cả đoàn người lại toát mồ hôi , ai cũng biết Dạ Vũ xưa nay chưa từng bị ai đưa ra điều kiện cả , anh nói 1 là 1 2 là 2 . Còn cô gái này , lại dám làm như thế . Cả đoàn thầm cầu trời phù hộ cho cô . Trừ tam vương lần trước đã chính kiến cảnh cô bóp cổ Dạ Vũ rồi nên không ngạc nhiên lắm về hành động này.....

END chương 7 rồi :) m.n đọc truyện vv e đi ăn cơm tối lại onl viết .n đọc nhá :3 sáng tới h là đã được 2 chương r đây nhá :3 dự là tối nay viết nốt 2 chương nữa r nghỉ ngơi mai viết tiếp :* m.n tối ầm nhá đọc để lại cmt sai sót j e pik ngõ sửa nhá động lực giúp e viết tiếp đây ạ :3 tối nay e mà có ý tưởng hay siên hơn thì viết lun 3-4 chương .n lun hehe lịch viết chương mới nè :

1 ngày 3-4 chương (nếu có ý tưởng hoặc siêng)

1 ngày 2-3 chương (nếu có ý tưởng mà lười)

Sắp vô học rồi nên time này cố gắng viết nhieu xiu .n đọc lun có máy 24/24 nên cái việc onl viết là chuyện dễ dàng lun :* m.n nhớ để lại cmt cho e nhá nếu k thì add facebook của e lun nha Duyên Nguyễn đó có j e cmt ở dưới r m.n add bạn nhá THKS :*

9. Chương 8

Chương 8 : cô công tôi !!!!

——quay lại lúc nó hỏi được lợi gì nhé——

-cô muốn gì cũng được!_hấn nhìn thẳng mắt nó trả lời

-ok là a nói đấy nhé mà bây giờ tôi cũng chẳng biết mình muốn gì nên để sau đi há?_nó giọng tỉnh nghịch nói

-ok_ hấn đáp

-được rồi a theo tôi!_chỉ hấn-còn những người này ở lại đi! nên nhớ heo rừng ở đây không phải loại tầm thường ! cần thận không là mất mạng như chơi đấy_nó nhếch mép cười đe dọa làm người trong đoàn toát mồ hôi

Nói rồi nó lôi tay hấn đi , vụt ! mới đó đã không thấy bóng dáng hấn và nó nữa rồi . Tam vương thì thay hấn chỉ huy đám người đi săn .

—————-chỗ nó và hấn—————

- a làm gì chạy chậm thế? chẳng khác gì lũ sinh vật lạ!__ nó trách

-học học.....tại cô chạy nhanh quá thôi! mà này cô làm ơn đừng có sinh vật lạ nữa được không ? chúng tôi là con người đây__hấn vừa thở vừa nói

Xoạt , xoạt .

-là ai?__nó nhanh chóng lấy lại bộ mặt lạnh lùng hỏi

-bạch lang ?__tiếng sói

-hắc lang?__nó hỏi lại

-ừ là e __hắc lang trả lời từ trong bụi cây đi ra

-e theo chị?__nó nhướm mày hỏi

-vâng__hắc lang đáp tỉnh bơ (còn nhớ hắc lang không ? trong cuộc thi chạy đầu chương ấy)

-làm gì__nó

-lúc chị về e ngồi được trên người chị có mùi con người nên e theo xem thử thôi ai ngờ__hắc lang cười nửa miệng

-bọn họ gặp nạn chị giúp thôi__nó

-vâng ! nhưng tốt nhất chị nên cẩn thận ! tai mắt của canda ở mọi nơi__hắc lang nhắc nhở rồi chạy đi lun

(canda : kẻ thù nguy hiểm nhất trong khu rừng này canda luôn chống đối bộ tộc sói mặc dù đều là sói)

Nãy giờ nó mãi nói chuyện mà quên mất có 1 người nữa đang hiện diện ở đây . Nãy giờ nó và hắc lang nói tiếng người nên đều được thu vào bộ não của hấn hết . Người thông minh như hấn chắc cũng biết và hiểu được chuyện gì .

-cô tên bạch lang?__hấn hỏi

-ừ a hơi nhieu chuyện rồi đây__nó lườm hấn

-không phiền nếu tôi gọi cô là bạch lang ?__hấn hỏi

-tùy__nó đáp tỉnh bơ

-thôi được rồi tiếp tục thôi__hấn giục

-a chạy chậm thế này làm sao đuổi kịp tôi ? tốc độ như a chắc mai mới đến chỗ__nó chán nản nói

-thế thì.....__hấn kéo dài

-thì thế nào ?__ nó hỏi

-cô công tôi__mặt hấn rất chi là tỉnh

-a đùa ? a to hơn tôi gấp đôi thế cơ mà __ nó nhướm mày

-công tôi cũng như công con heo rừng thôi__hấn đáp

-thôi cũng được đi nhanh không thì canda sẽ đánh hơi được mất!__nó ủ rũ

Lao tới công hấn lên lưng , hấn chưa kịp ú ớ gì thì nó đã phóng đi luôn rồi . Công hấn vừa chạy sức gió như nâng đỡ nó , nó có cảm giác như trên lưng chẳng có gì mà típ tục chạy đi với tốc độ đáng kinh ngạc . Hấn ngồi sau lưng nó mà cũng tròn mắt ngạc nhiên . Cảnh tượng xung quanh hấn không nhìn thấy rõ nữa chỉ là những ánh sáng lóa lên rồi chợt tắt chứ thật ra chả biết mình đang ở đâu.Mãi đến 1 lúc sau

-này tới nơi rồi__nó giục hấn dậy hình như hấn đã ngủ rồi

-hả à tới nơi rồi hả? tôi ngủ quên mất_hắn giọng ngái ngủ đáp nhìn xuống phía dưới

1 thị trấn đang ở phía dưới đó nơi mà nó gọi là sinh vật lạ sinh sống . Nhiều ngôi nhà cao tầng ở đây . Những ngôi nhà nhỏ nối tiếp nhau tạo thành 1 dãy dài . Con người tập nập ngoài đường , trẻ nhỏ có , người già có, phụ nữ có.....đang tập nập chạy phía dưới đó . Có thể nói đây là 1 thị trấn lớn có đầy đủ phương tiện giao thông , công nghệ kĩ thuật chẳng khác gì thành phố nơi hắn sống .

10. Chương 9

Chương 9: cứu sinh vật lạ !!!!

Toang nói gì hắn đã kéo tay nó , lôi xuống phía dưới :

-này a làm cái quái gì thế có buông tay tôi ra không ??? _nó bực mình

-cô xuống dưới đó với tôi!! chẳng nhẽ tôi đi 1 mình ???_hắn nhú mày nhìn nó

-tôi không muốn xuống dưới đó hòa mình vào cái làn sinh vật lạ đấy@!!_nó hét

-không muốn cũng phải muốn!!_hắn nói xong liền bế nó lên rồi đi xuống dưới

_nó chưa kịp ú ớ gì thì đã bị bế lên , nó vùng vẫy cố thoát nhưng.....nó vô tình trông thấy cái vết thương ở cổ lại rướm máu là do nó vùng vẫy mạnh làm động vết thương , nên nó đành nằm im cho hắn bế vậy . Nhìn xuống thấy nó đã ngoan ngoãn nằm im thì đầy mắt hắn lóa lên ánh vui .

Đặt chân xuống dưới đường , hắn thả nó xuống đấy , nhìn cái cảnh người qua lại , ồn ào tập nập này khiến nó không khỏi bực bội . Hắn thì tiếp tục lôi nó đi , hắn thấy 1 cửa hàng bán thiết bị điện thì ghé vào đấy . Bảo nó đứng ở ngoài chờ . Hắn thì vào trong làm cái gì đấy . Chợt.....nó thấy 1 bé gái bị 1 lũ con trai và con gái khác xô đẩy chửi mắng , không khỏi tò mò nó tiến lại gần xem thử chuyện gì :

-đồ không cha không mẹ dám quyến rũ Khánh của tao_1 bé gái cao tầm 1m20 nhìn cũng khá xinh ăn mặt thì toàn đồ hiệu chắc tiểu thư của nhà đó , dùng tay tát mạnh vào má bé gái tội nghiệp kia

-đúng rồi mày dám quyến rũ a Khánh của chị 2 , mày tới số rồi đó , tụi mày đánh nó cho tao_con thứ 2 lên tiếng nhìn cũng đồng dạng không kém gì nhỏ này

-a.....a.....đau quá đừng đánh nữa mà huhu.....tớ không có quyến rũ cậu ấy.....là cậu ấy tự nói chuyện với tớ mà huhu_đứa bé tội nghiệp lên tiếng giải thích

-mày còn to mồm Khánh mà thêm nói chuyện với loại nhà nghèo không cha không mẹ như mày á? còn dám bịa chuyện này_nói rồi nhỏ thứ 1 xông lên nắm tóc và tát thẳng vào mặt đứa bé 2 cái

À ,, thì ra là đánh ghen ở bộ tộc sói nó cũng đã mấy lần bắt gặp cái cảnh này nên biết đôi chút (tr ời sói mà cũng đánh ghen kìa haha) nhìn vào đôi mắt đen tuyền của đứa bé ấy thì nó khẳng định chắc rằng đứa bé không nói dối liền xông vào :

- này mấy đứa kia , cả đám ăn híp 1 đứa như vậy mà anh hùng à , về nhà đi không là chị đánh cho chúng mày chết đấy_nó gần

-chị là ai mà dám to tiếng với tôi như vậy , biết tôi là ai không ? có tin tôi cho nhà chị phá sản khoogn hả ? khôn hồn thì rút đi_nhỏ thứ 1 đồng dạng nói

-đúng rồi khôn hồn thì biến đi đừng ý là lớn rồi muốn làm gì làm _nhỏ thứ 2 hùa theo

-chị sợ chúng mày chắc !! cho chúng mà cơ hội cuối cùng 1 là xéo 2 là đừng trách chị mày ác_nó lạng lừng nói không còn cái giọng tinh nghịch như nãy rồi

_cả đám nhỏ nghe vậy thì cũng hơi sợ nhưng vẫn rống cổ lên mà đáp lại :

-tôi.....tôi.....không sợ đâu chị có giỏi thì đánh đi _nhỏ thứ nhất giọng vừa run vừa nói

_nó nhếch mép trông thật rợn người - là nhóc không nghe lời

Nó xông đến trong nháy mắt . túm lấy cổ nhỏ thứ 1 bóp mạnh nhưng không lấy mạng được bởi nó đã điều chỉnh sức rồi , chỉ làm đau và ngạt thôi . Nhắc bóng nhỏ lên 1 cách dễ dàng . Kéo mặt nhỏ sát lại thì thầm :

-tao đã nói với mày rồi !! đừng trách tao ác!!_nó nói làm nhỏ lạnh sống lưng

-Ặc.....Ặc.....ng.ạtquá.....th...ả...ra__nhỏ cố gắng nói mặc dù đang rất sợ

_nó cười nửa miệng quay sang cái bọn đàn em của nhỏ 1 rồi lườm nhỏ 2 , trông thấy ánh mắt đó nhỏ 2 như thấy ác quỷ khụy gối xuống đất , cả bọn thấy sợ quá liền bỏ chạy để lại 2 nhỏ

-xin lỗi !! MAU__nó nói xong liền xem nhỏ 1 xuống đất 1 cái rõ mạnh

-mình.....khụ khụ....mình xin lỗi__nhỏ cố gắng hít thở nói

-lần sau còn 1 lần nữa để tao thấy thì mạng mày không còn đâu__nó liếc

-dạ dạ e không dám nữa ạ__2 nhỏ đồng thanh dạ dạ vâng vâng

-BIẾN__nó nói

Chỉ chờ có thế , 2 nhỏ lập tức lôi nhau chạy bán sống bán chết , quay lại đứa bé bị ăn hiếp :

-e có sao không ? sao lại để tụi nó đánh thế kia__nó lo lắng hỏi đây là nó lo lắng thật đối với sinh vật lạ duy nhất từ trước đến giờ (hắn là nó chịu trách nhiệm hoy)

-dạ e không sao cảm ơn chị nhiều lắm !! e bị đánh cũng quen rồi không sao đâu ạ__cô bé cười tươi trông rất iu nhìn kĩ lại thì cô bé này trông xinh và iu hơn mấy nhỏ nhieu , da trắng này , mắt to này , mặt bầu bĩnh nói chugn là rất iu lun

-lần sau đừng để bị ăn hiếp nữa nhé__nó cười hiền , nụ cười xuất phát từ đáy lòng không phải cái nhếch mép hay nửa miệng mà là 1 nụ cười hiền thật sự , lúc nó cười trông mới đẹp làm sao

-dạ e biết rồi! cảm ơn chị nhiều lắm , chị xinh đẹp__đứa bé nói rồi chụt 1 cái lên má cô

-ừ e về nhà đi nhớ là đừng để bị ăn hiếp nữa nhé__nó lại cười đưa tay vẫy chào đứa bé

Đứa bé cũng vẫy tay chào lại cả 2 ct ở đó . Bỗng có tiếng nói :

-cô cười trông xinh thật đây là lần đầu tiên thấy cô cười đó Bạch lang__giọng hần dịu dàng

-cảm ơn quá khen__nó lại cười là cái nụ cười tỏa nắng ấy làm ai đơ trong chốc lát

-thôi về nào xong rồi__hắn cười xòa cho qua chuyện

Nó lại công hắn chạy về , trên đường đi còn nói rất nhiều chuyện hắn không ngủ nữa mà ra sức ôm cổ nó . Vừa đi vừa bắt chuyện làm nó bực mình . Hắn lì hơn vẫn không chịu ngưng nói . Nó cũng bó tay đành trả lời hắn vậy . Thế là đã về cây cổ thụ lúc nào không hay . Nó đặt hắn xuống đưa tay vẫn chào tạm biệt lại cười nụ cười đó , hắn thấy vậy cũng cười rồi tạm biệt nó.....END chương 9 .

Tối rồi , 9:18 PM chuẩn bị đi ngủ rồi , cả nhà của e ngủ ngon lun nha :* mai e sẽ viết chương mới hôm nay được 3 chương rồi , thông báo luôn là khoảng 1-2 chương nữa nó sẽ dc hắn đưa về nơi sinh vật lạ sống :v nên sẽ có phần ly kì hấp dẫn lắm , về đây thì tính của nó cũng pót lạnh đi và cười nhiều nữa

11. Chương 10

Chương 10: con nên về với nơi của con !!!

Tối—ở hang của nó—

-con đã giao lưu với con người hả Bạch lang ?__giọng tốc trưởng ân cần hỏi

-dạ !! __nó thẳng thắn đáp

-con thấy họ thế nào?__tộc trưởng

-cũng khá tốt khá giống con , chỉ có điều họ không có nanh , tốc độ với sức mạnh không bằng con thôi_nó trả lời

-haizz con là họ , mà bọn họ cũng là con thôi . Con là loài người_tộc trưởng nói với vẻ chán nản

-không , không phải con là sói là con của bố mà là chị của hắc lang và huyết lang mà_nó cố cãi

-chấp nhận đi , được rồi ta sẽ kể cho con nghe 1 câu chuyện về thân thế của con.....

Ông bắt đầu kể lại mọi chuyện , vừa nói vừa nghen nghen , nước mắt nó thì nhau chảy dài mà chính nó cũng không điều khiển được , cứ như vậy 1 người kể 1 người khóc cho đến khi tộc trưởng kể hết :

-đã đến lúc con phải về với nơi của son rồi_tộc trưởng ừ ừ nói

-con không đi!! con muốn ở đây với mọi người_nó vừa khóc vừa hét

-huhu cha ơi con không muốn đâu , đừng bắt Bạch lang đi mà con không muốn đâu_huyết lang từ đâu chạy vào trong ôm chầm lấy nó

-con cũng vậy không muốn Bạch lang đi đâu cả_hắc lang nghen nghen mặc dù rất muốn khóc nhưng không được

-có nói cũng vô ích thôi , chuyện ta đã quyết không ai được cãi_tộc trưởng thẳng thừng phán , làm tim nó như ngừng đập , nước mắt nó thì nhau chảy , huyết lang thì khóc rống cả lên . Đến lúc này hắc lang không kèm được nữa , những giọt nước mắt thì nhau chảy xuống .

Cả đêm hôm đó , nó , hắc lang , huyết lang không ngủ . Nó thì lơ đãng ngồi trên cây ngắm trăng . Huyết lang khóc đến mắt sưng vù , Hắc lang thì ngồi vỗ huyết lang . Cứ thế nó ngồi cả đêm không nói 1 tiếng nào , Huyết lang cứ thút thít đến mệt rồi lăn ra ngủ , Hắc lang thấy e gái ngủ như vậy thì rời chỗ , đi đến chỗ nó , ngồi nhìn nó .

12. Chương Thông Báo

M.n cho e xl nha :(hôm nay ham chơi quá đánh bài ăn kẹo với vũ hàng xóm ấy với lại hôm nay không có ý tưởng sáng cổ vất óc viết được 1 chương hoy à . Cho e x.l đọc giả nhieu nha mai e cố gắng bù lại cho nha . Mọi người mún sau khi nó về với hắc lang ntn thì ns e viết theo iu cầu lun nha . Add fb e nói chuyện cho dễ lun nha Duyên nguyên á e có cmt ở dưới á m.n

13. Chương 11

Chương 11 : tôi muốn theo anh về !! thế nào ?????

mặc dù là không có ý tưởng gì nhieu nên là cố vắn vất óc ra suy nghĩ àm viết vậy chap này có khong hay m.n pỏ qua cho nhá

Sáng , cả đêm nó và hắc lang thức nên mắt bây giờ có đôi nét thâm quầng , vẻ mặt tiêu tụy , huyết lang thì khỏi nói luôn khỏe và tươi tắn như ngày nào , ngủ quá mà . Nó thì rời chỗ đó , đi đến chỗ cái xích đu , treo hồn ở đó vậy . Hắc lang và Huyết lang thì về hang làm gì đó không biết .

—————Chỗ hắc lang—————

-M.n c.bị sóng của chúng ta đã phát và ta đã liêc lạc với cục đại diện bên mình nên sẽ có người đến đưa chúng ta đi_hắn thông báo .n trong đoàn (còn nhớ lúc hắn vào cái tiệm bán đồ điện j đó không , hắn vào tìm cách liên lạc ấy)

-Vâng !! thưa lão đại_cả đoàn đáp , nghe hắn nói vậy thì mặt ai cũng hớn hở vì sắp rời khỏi cái nơi quái quỷ này

-Được rồi , m.n thu dọn đồ đạc đi khi nào phi cơ đẩy họ sẽ bắt được sóng của chúng ta phát ra_hắn lại thoogn báo

-Dạ rõ!!!!_cả đoàn đáp

Nói rồi hắn rời khỏi cây cổ thụ , đi dạo. Loanh quaoanh thì hắn đã đến chỗ cái xích đu từ lúc nào không biết . Hắn lại đơ , khi thấy 1 thiên thần đang trên cái xích đu ấy . Nhanh chóng lấy lại vẻ bình tĩnh tới chỗ nó :

-sao mới có 1 ngày không gặp mà nhìn cô có vẻ tiêu tụy thế ?_hắn quan tâm

-không cần anh lo !! bao giờ anh về với nơi của anh???_nó chán nản hỏi

-sớm nhất là trong hôm nay !! mà có viejc gì không ???_hắn ngạc nhiên khi thấy nó quan tâm tới việc mình sắp đi như vậy

-tôi muốn theo anh về !!! thế nào ???_ nó không hỏi vòng vo mà vô luôn vấn đề , có lẽ hôm qua nó đã thoogn suốt

-cái gì ??? tôi có nghe nhầm không???_hắn càng ngạc nhiên hơn

-ừ !! chắc anh nghe nhầm rồi đấy!! haizz phải chi anh nghe nhầm thì tốt biết mấy__nó với vẻ mặt ỉu xìu nói

-được rồi nếu cô muốn !! thì cứ theo tôi về!!_hắn cười mỉm với nó

-ừ khi nào anh đi cứ quay lại đây tìm tôi !!__nó ủ rũ nói

-ok!! vậy tôi đi trước_hắn lại cười

-ừ mà đẹp cái nụ cười ấy của anh đi chả đẹp và lương thiện tí nào

_nụ cười hắn tắt lun thay vào đó là 1 cái lườm về phía nó_hắn không nói gì sai bước đi luôn

Xong việc nó quay lại hang , vừa đi vào trong nó đã nghe tiếng cãi vã , mà giọng nói đấy không ai khác chính là Hắc lang , Huyết lang , Tộc trưởng :

-bố nói gì cơ con sẽ không chấp nhận cho chị ấy đi đâu_hắc lang hét

-bố thật tàn nhẫn với tụi con_huyết lang khóc rống lên

-ta đã nói rồi không ai cãi được lệnh ta đâu !!!_tộc trưởng vẻ kiên quyết nói

-được rồi m.n không phải cãi nhau vì con nữa !! con đi là được chứ gì???_nó tiến vào

-chị nói cái quái gì vậy???_cả hắc lang và huyết lang tròn mắt kinh ngạc hỏi nó

-ừ chị sẽ đi !! nếu có cơ hội sẽ về thăm m.n __nó

-con nghĩ được như vậy là tốt_tộc trưởng nói với vẻ hài lòng

Nó nói rồi lại quay về cái xích đu đợi hắn , việc tạm biệt coi như đã xong bây giờ nó chẳng còn vướng bận gì nữa , ngược mặt lên trời nhắm mắt lại về suy tư nó dần dần chìm và giấc ngủ.....

14. Chương 12

Chương 12 : con quái vật đó sẽ ăn thịt tôi mất !!!!

————quay lại chỗ cây cổ thụ————

Phạch phạch phạch (giống vịt vỗ cánh nhợ hehe) tiếng trực thăng . Quả nhiên khi bắt được sóng trực thăng đã được đưa đến chỗ hắn . Trực thăng khá nhiều và khá lớn nên tìm chỗ để đáp hơi lâu , sau 1 hồi tìm kiếm cái trực thăng riêng của hắn đã đáp xuống gần khu vực cái xích đu của nó . Tại rất thính , nên đã phát hiện ra cái trực thăng . Cô hiểu kì nên chạy lại thì phát hiện hắn đang tiến về phía mình .

-Cô đã c.bị xong ?_hắn nhìn nó hỏi

-ừ xong rồi , mà đừng nói là chúng ta đi bằng cái con quái vật này nhé??_nó trợn mắt hỏi

-ừ sẽ đi bằng cái này_hắn cười hiền

-anh nói cái gì chui vào bụng con quái vật này á ???_

-ừ _ hắn đáp tỉnh bơ

-tôi không đi , nó sẽ ăn thịt tôi mất_nó chán nản

-haha cô ngây thơ quá rồi đấy , nó là trực thăng không phải quái vật đâu , iên tâm tôi sẽ đảm bảo mạng sống của cô_hắn bật cười thành tiếng vì cái độ ngây thơ của nó . Nghe tiếng cười bộ tam liền quay đầu về phía hắn mỗi người 1 suy nghĩ :

-lâu rồi mới thấy lão đại cười sảng khoái như vậy chắc sắp có bão haha_nhất vương nghĩ rồi cười thầm

-wow lão đại cười rồi_nhị vương mừng thầm

-cười rồi quả thật cô gái không tầm thường_tam vương cười đều

giằng cô 1 hồi nó cũng chịu lên , ngược nhìn cái nơi có bao nhiêu là kỉ niệm của nó lần cuối thì cắn môi 1 cái rồi bước lên không quay đầu lại nữa . Cả chục cái trực thăng nối tiếp nhau cất cánh . Nó . hắn , bộ tam thì đi riêng 1 cái trực thăng . Nó thích thú cứ chạy lăng xăng ngó nghiêng ngó dọc r lắm nhằm làm hắn đau đầu. Sau 8h đồng hồ cái trực thăng cũng hạ cánh đáp ngay sân nhà của hắn. Nó bước xuống , mồm chữ O mắt thì căng hết cỡ hết lên

-wo w.....END chương 12

M.n đọc truyện vv ạ !!!

15. Chương 13

Chương 13 : đây là “hang” của anh sao ?????

Nó trầm trồ khen ngợi cất tiếng :

-cái gì thế này đây là “hang ” của anh sao ? _nó vẫn ngó cái “hang” của hắn hỏi

-haha cái “hang” gì chứ đây là nhà đấy_tam vương nghe nói liền bật cười , nhất vương và nhị vương cũng bật cười theo

-thôi vào nhà nào_hắn lên tiếng làm nó càng háo hức hơn chạy ù vào trong mà nó vẫn đang đi chân trần vẫn đeo cái lắc rẽ cây ấy

Ngôi nhà của hắn có tổng cộng 5 khu : sân trước rộng rất rộng đủ chỗ để 4 cái máy bay hạng nặng đáp . Sân sau là sân golf , tennis , bóng chày . bóng chuyền , cầu lông.....nói chung là các loại thể thao . Sân chính là nơi tiếp các viên quan , ông chủ lớn. Còn sân duy nhất là nơi ăn uống , hắn không thích ăn uống ngay trong nhà nên đã cho xây 1 khu riêng để làm nhà bếp , đầu bếp ở đây đều là những người có tiếng tăm .Khu còn lại là nơi tập luyện, huấn luyện cái sát thủ . Nói về tòa nhà chính , kiến trúc vô cùng độc đáo , kết hợp theo 2 loại kiến trúc Á , Âu vô cùng bắt mắt . Đồ đạc ở đây đều là những loại đồ cổ , đắt tiền .Tính tổng cái món đồ trong nhà thì lên đến mấy tỷ bảng anh . Tòa nhà có 10 tầng , tầng 5 là phòng ngủ của hắn , phòng nó đối diện phòng hắn . Phòng của bộ tam thì ở tầng 7 , 3 phòng nằm liền tiếp nhau . Tầng 2 là nơi làm việc của hắn . Trong mỗi phòng kiến trúc và cửu dáng sắp xếp vô cùng đẹp . Mỗi phòng có 1 cái giường lớn , tủ quần áo phòng tắm thì có hẳn lun 1 cái bể bơi .

—————quay lại chỗ nó—————

-wow đẹp quá_nó trầm trồ khen ngợi

-được rồi dắt cô ta về phòng đi_hắn ra lệnh , người hầu trong nhà toàn là nam bởi vì hắn rất gét phụ nữ , phụ nữ đụng chạm vào người hắn là coi như đi đời . Nhưng không hiểu sao đối với nó hắn lại rất thích khi ở gần nó.

Người làm dắt nó về phòng , hướng dẫn nó sử dụng cái thiết bị điện cxung như dụng cụ trong phòng . Sau khi hướng dẫn xong người làm lui ra ngoài trước khi ra còn nhắc nhở nó tắm rửa 15' sau tập hợp để ăn cơm . Trong phòng chỉ có 1 mình , nó cảm thấy thật trống trải .Gạt mọi chuyện qua 1 bên , nó mở cái tủ đồ để lấy đồ đi tắm . Nó nhìn vào , choáng toàn vấy với cả vấy cả có 1 cái quần . Nó thì bực mình chạy xuống dưới chỗ người làm bảo đem cho nó 1 cái áo sơ mi to và dài 1 tí . Nó không thích mặc vấy , khó di chuyển cũng khó vận động tay chân . Cái miếng da nó mặc là bên trong có quần , là loại da co giãn nên rất thoải mái còn những cái vấy này . Gò bó nó không thích .

Tắm rửa xong nó bước ra ngoài , trên người nó bây giờ chỉ vền vẹn 1 cái áo sơ mi con trai , màu nâu hạt dẻ , nội y nó mặc loại liền nên không thấy được . Bây giờ nhìn nó rất chi là quyến rũ , cái sơ mi ngắn chỉ dài đến đùi nó làm lộ ra đôi chân trần thon trắng nõn , ai nhìn thấy nó chắc cũng xị máu mũi , áo sơ mi tay dài đã được nó xắn lên tới giữa tay . Nhìn nó bây giờ vừa năng động , vừa quyến rũ. Tóc đã sấy khô nó vẫn đi chân trần xuống dưới nhà . Nó vừa bước xuống XOẢNG XOẢNG . cả đồng lý thủy tinh bị vỡ nó hoảng hồn quay nơi bị vỡ , cả bọn người làm đều đờ nhìn nó với ánh mắt thèm thuồng . Hắn nghe tiếng động liền qua chỗ lý vỡ rồi lại nhìn sang nó . Đờ . hắn đờ trong vài giây khi nhìn thấy nó như vậy .

-bộ tôi giống quái vật lắm hay sao mà nhìn dữ thế_nó ngây thơ hỏi

-cô ăn mặc cẩu gi vậy_hắn gằn giọng hỏi

-phải hỏi anh mới đúng, tôi chúa gét mấy cái vấy đó anh thì lại c.bị chỉ có mỗi vấy là vấy , tôi không mặc được nên mặc cái này thôi , mà cái này trông cũng thoải mái phết_nó cười toe rồi giơ tay vuốt vuốt cái áo .

-lần sau mặc cái nào dài dài 1 tí đi_hắn nói đứng dậy đi về phía nhà ăn

-đúng rồi cô không nên mặc cái này nữa nếu như không muốn đồ đạc trong nhà vỡ hết_nhất vương lắc đầu đi theo Dạ Vũ

-haizz khổ cho đám người làm chúng tôi rồi_nhị vương lắc đầu về chán nản nói rồi cũng đi lun

-haha cô đừng nên mặc cái này nữa , nếu không bọn chúng tôi chết vì mất máu chác luôn_tam vương cười rồi đứng dậy đi luôn làm nó chẳng hiểu cái mô tê chi hết.....nó lắc đầu cũng bước theo tam vương ra nhà ăn.....end chương 12

Sáng nay viết được 2 chương rồi đó . bù lại cho hôm qua nhé . trưa nay hứa luôn là viết xong rồi mới đi chơi , trưa nay 2 chương nếu hứng thì 3 chương , tối có lẽ viết 2 chương nữa ,. Vậy là ok rồi nhé bù hôm qua nhieu lắm lun á

16. Chương Lại Là Thông Báo

hic hic xl xl xl m.n nhieu nhieu nhieu lắm nha :(trưa nay nó mất điện nên e đi chơi sớm , lúc 1h 1h30 thì nó có điện , mà lại đánh oánh bài nữa đang lên như điều gặp gió mà ai nỡ về :(kết quả là e ăn đc 1 túi kẹo , cơ mà lại lười về bay vào chơi típ (bán đồ hàng ý) hic hic e vẫn còn con nít nên ham chơi v á năm nay lớp 8 ề . Mai e pù cho nha dậy sớm rồi ở nhà viết luôn sẽ cố vất óc suy nghĩ viết , trưa thì chắc cũng viết lun tối cũng viết nữa . Tại tối nay e lười , đi đọc truyện của ngta nên k viết truyện của mình xl nha

17. Chương 14 : Đại Náo Nhà Ăn!!!!

Chương 14 : đại náo nhà ăn !!!!

Đi 1 hồi cuối cùng cũng tới nơi , welcom nhà ăn , vừa mới bước vào đã có hàng dài người đứng đợi cúi chào , cả hàng người tủa ra 2 bên nhường đường cho hắn , bây giờ mắt nó mới lóa lên . Trời ơi cái gì thế này đây là đồ ăn sao??_nó nghĩ . Không chần chừ nữa nó phi vào trong , bọn người làm thấy nó dám vô lễ với lão đại như thế thì trợn tròn mắt kinh ngạc , đáng kinh ngạc hơn là lão đại chẳng nói tiếng nào chỉ nhìn thôi :

-được rồi đừng chạy nữa vào bàn ngồi không là nhịn_hắn trầm giọng có pha chút gì đó lạnh lạnh

-ế ế đừng thế chứ_nó cười cử nhỉnh bỏ rồi nhanh chân vào chỗ ngồi cứ loi nhoi mãi tí lại ngóc lên , ngó nghiêng xem họ làm thế nào làm bộ tam và hắn phát bực tuy nhiên hắn thì chẳng nói gì cứ cầm đầu vô độc cái gì đấy

-này cô có ngồi im được không hả??_nhất vương quát

-tôi không đấy làm gì được tôi_nó hất mặt đáp

-cô làm gì mà cứ nhoi thế ngồi im dùm tí đi_ nhị vương lại quát nhưng có phần tình cảm hơn

-nhưng tôi lại thích nhoi thế đấy_hất mặt part 2 . Thấy vậy tam vương im luôn biết là cãi không lại nên ngậm miệng luôn cho rồi .

Hắn đang đọc cái gì đấy có vẻ chăm chú lắm , nhưng mà vẫn vênh tai nghe cuộc trò chuyện . Bỗng hắn bỏ quyển sách xuống nói :

-này cô muốn 1 cái tên chứ , không thể gọi “cô”tôi” mãi được_hắn hỏi

-thì cứ gọi tôi là Bạch lang được rồi đã nói với anh rồi còn gì_nó ngây thơ đáp

-cái đó chỉ là danh hiệu của cô thôi , như chúng tôi này , tôi là Văn Mạnh lão đại đặt cho tôi là nhất vương , kia là Tứ Duy gọi là nhị vương , kia là Thiên Hộ gọi là tam vương , cô nên có 1 cái tên thật . _nhất vương lên tiếng giải thích . Đúng lúc đó đầu bếp mang thức ăn , nó thì mắt mở căng hết cỡ nhìn mấy cái món đó . Mũi và mồm nó hoạt động liên tục , làm hắn với cả bộ tam lắc đầu chán nản . Nhìn nó bây giờ chả khác 1 con heo , không dùng muỗng nữa mà nó dùng tay ăn luôn . Hắn thấy nhưng vẫn mặc kệ nó ăn . Bây giờ nó mới trả lời , trong mồm vẫn toàn thức ăn nói năng chả rõ :

-à ừ anh uốn ên ì ì ừ ặt ì , ôi ông iết_(à ừ anh muốn tên gì thứ cứ đặt đi tôi không biết) miệng nói nhưng tay cứ cho đồ ăn vào mồm

-cô được sinh ra ở đâu???_hắn hỏi

-cha tôi bảo sinh ra dưới tuyết_bây giờ thì mồm đã ít thức ăn nói năng cũng rõ

-Nguyễn Ngọc Tuyết_hắn vừa ăn vừa đọc nói

-ừ muốn sao cũng được_nó đang bị hấp dẫn bởi mấy cái món ăn nên trả lời đại rồi cầm đầu típ tục ăn

Ngồi ăn được tầm 30' thì nhất vương lại lên tiếng nói :

-cô đừng ăn đi ngồi đó ,phần cô đã hết rồi này giờ cô ăn quá nhiều rồi_nhất vương nói

-mặc xác tôi , đồ ăn còn nhiều thế kia chẳng lẽ nhất vương nhà ta đây keo kiệt không cho ăn à _nó vẫn ăn vừa lên giọng chọc ghẹo

-đầu bếp ngưng làm đồ ăn cho cô ta đi , lương thực không đủ cho con heo này ăn đâu_nhất vương quay ra nói với đầu bếp , nghe vậy họ cũng ngừng làm cho nó luôn

-yaaaaa đồ thứ keo kiệt cả ăn cũng không cho để tôi chết đói à , chết này chết này_nó mắng nhất vương rồi vớ tay lấy 1 mớ nho hoi nhất vương , các cú ném chính xác và dùng sức nên quả nào xung vào đầu nhất vương rồi vỡ nát

-hahaha cho chết nhé còn dám không cho tôi ăn nữa không _ nó vẫn tiếp tục chơi , nhất vương cũng không vừa vớ tay lấy nho rồi chơi nó luôn , nó thì né chuyên nghiệp và nhanh nên nhất vương chả ném trúng quả nào , nó vừa chạy vừa lêu lêu nhất vương . Vớ 1 mớ quả cuối cùng nó ném luôn cả thấy , và bây giờ người hứng chịu cái mớ đó lại là hắn . Mặt hắn chuyển từ tím sang đỏ rồi lại về bình thường . Cả đám người thất kinh hồn vía dám làm vậy với lão đại chỉ có con đường chết . Mà gì đây tại sao hắn vẫn không làm gì nó :

-đủ rồi đây , ngày mai tôi cầm cô xuống ăn dưới này nữa_hắn gần bây giờ giọng đã lạnh hoàn toàn rồi . Nó nghe vậy thì mặt ỉu xiu đi về phòng luôn.....

18. Chương 15 : Xin Lỗi Nha Lão Đại Đáng Yêu !!!

Chương 15 :

Nó lủi thủi bước về phòng vừa vào đến phòng nó nằm ngay lên giường , vắt tay lên trán :

-nhớ hắc lang với huyết lang quá đi mất, ai sẽ ngủ chung với mình đây , oái quên mất chuyện này __ nó lăn lộn tự độc thoại , nó có cái bệnh đó là phải có người ngủ chung nó mới ngủ được , không hiểu ra làm sao mà mỗi lần nó ngủ 1 mình thì thức luôn cả đêm . Nó sợ ma đó , nó chỉ sợ ma khi ngủ thôi , khi nằm trên giường 1 mình nó mới sợ mà t/g cũng không hiểu lí do nữa . Nằm lộn lộn trên giường đc khoảng 5' nó lại co chân chạy xuống dưới sảnh , nơi hắn đang đọc báo , nhất vương đang ngồi làm cái gì đấy với cái máy tính . Nhị vương đang lắp ráp cái súng mới chế ra , tam vương lại chế thuốc gì đó mà có cái dung dịch màu xanh trông rợn người . Thấy vậy thì nó liền chạy xuống nhà , đứng trước mặt hắn nói , (à quên bây giờ đã là 9h30 tối rồi nè c.bị đi ngủ ấy trong truyện chứ k phải ở ngoài đâu ,ở ngoài e đang viết truyện là 7h38' sáng , chưa được ăn sáng đây tr ơi)

-lão đại anh.....anh_nó ấp a ấp úng không dám nói . Nghe vậy hắn ngược đầu nhìn nó

-có chuyện gì???_hắn nhướm mày hỏi

-ở đây không tiện __nó hắt mắt qua cái bọn người làm và bộ tam

-không sao cứ nói đi__hắn nhìn vào tờ báo típ tục nói

-không.....không được chuyện này không nói người khác nghe được_nó nói nhỏ sợ ai khác nghe được tuy nhiên bộ tam và mọi người vẫn nghe rõ mồn một

-thế thì khỏi nói luôn đi tôi không rãnh_hắn thẳng thừng

Nghe đến đây nó giận lắm , chạy ù lên phòng khóa cửa lại luôn , nhảy phóc lên giường lôi con gấu bông lại trước mặt , liên tục tung những cú đấm hiểm hóc vào mặt con gấu mắng :

-đồ Dạ Vũ chết bầm , đồ Dạ Vũ chết tiệt....._nó khoogn ngừng chửi rửa hắn khi thấm mệt nó nằm ình ra giường lộn lộn troogn rất đau khổ

Trời bây giờ không còn sao , cả trăng cũng đi chơi với mặt trời , tối âm u những cơn gió cứ như thể dùng dùng đập vào cửa sổ . Cả biệt thự đã đi ngủ hết rồi chỉ còn mình nó là thức (chưa chắc đâu) . Nó trùm chăn kín người lại như sợ thứ gì đó sẽ chui vào , nó run cầm cập mắt nó nhắm nghiền chẳng dám mở ra . Sau 1 hồi vật lộn với cái chăn thì nó đã đưa ra 1 quyết định quĩ đại đó là SANG PHÒNG HẮN .

Nó bật tung chăn ra , không quên ôm theo con gấu bông to gần bằng người nó sang phòng hắn , bộ dạng nó bây giờ trông rất thảm . áo sơ mi bị tung 2 cái cúc đầu tiên để lộ vòm ngực to , nhìn rất khiêu tình , tà áo thì bị kéo 1 bên dài 1 bên ngắn , tay áo 1 bên xắn 1 bên không nhìn rất chi là KHÙNG . Nó tiến lại gõ cửa 'cốc cốc cốc' không thấy động tĩnh gì nó lên tiếng nói :

-anh không nói gì là đồng ý cho vào đây nhé_nó nói lí nhí như sợ ai đó nghe nó mở cửa nhẹ nhàng đi vô trong , nó bước vào thấy hắn cũng chưa ngủ , hắn đang hút thuốc đèn ngủ còn mở chưa chịu tắt , nghe tiếng mở cửa hắn mở mắt ra thì thấy ngay cái bộ dạng của nó tay còn xách theo cái con gấu bông to dùng dùng lết dưới sàn nhà nữa chứ .

-có chuyện gì???giờ này chưa ngủ mà còn qua đây_hắn nhều mày hỏi

-thì.....thì.....tôi sợ không ngủ được_nó lí nhí nói

-sợ???_mày càng nhều lại hơn

-ừtôi sợ m.....a.....ma tới bắt tôi đi lắm_nó ngượng chín cả mặt luôn

_hắn nghe vậy thì im luôn , hắn muốn cười nó lắm nhưng cố nhịn típ tục hỏi-vậy qua đây làm gì??_mặc dù đã biết rõ câu trả lời nhưng vẫn gặng hỏi

-thì.....thì.....muốn ngủ chung.....với với...._nó lấp bắp

-với ai cơ???_hắn

-thì.....với anh đó cái đồ ngốc_nó chịu không nổi nữa nên nói luôn

_hắn phì cười bởi trong phòng chỉ bật leo lét cái đèn ngủ nhỏ , nó đang cúi mặt xún đất nên khoogn nhìn thấy nụ cười của hắn- ừ tại sao khoogn nói sớm mà giờ này mới chịu qua_hắn vừa cười vừa hỏi

-lúc tối nói anh có chịu nghe đâu chứ_nó dối

-à thì ra cô sợ bọn nhất vương biết cô sợ ma_hắn giojgn trêu chọc

-anh còn nói có cho tôi ngủ không đây??_giọng nó vẫn còn giận hỏi

-nếu như tôi nói không_hắn cười

-anh....._nó nói không ra

-anh thế nào_hắn lại chọc nó , nó tiến lại gần lôi con gấu xềnh xệch

_nó trở giọng ngọt ngào nịnh bợ-hihi lão đại cho tôi ngủ chung với đi mà nha nha tôi hứa sẽ ngoan mà anh bảo làm gì tôi cxung làm hết mà nha???_nó giở bộ mặt cún con

-có thật làm gì cũng được???_hắn nghi ngờ hỏi

-ừ làm gì cũng được_nó trả lời luôn

-được rồi vậy thì lên đây_hắn nói rồi bỏ điếu thuốc còn hút dở lên bàn xích qua nhường chỗ cho nó-bỏ con gấu đó xuống_hắn ra lệnh

-ừ_nó bỏ xuống nhảy bổ lên giường kéo chăn trùm kín người lại

Hắn thấy thế thì không nhịn được phì cười nó trong chăn nên không thấy được . Hắn vừa nằm xuống nó lại nói típ :

-lão đại _nó gọi vẫn đang còn trong chăn

-gì_hắn hỏi

-chuyện hồi chiều ở nhà ăn á.....cho tôi xl nhá đừng bắt tôi nhịn ăn nhé_nó giọng ngọt hỏi

-tôi được gì??_ý hắn là tôi được lợi gì khi cho cô ăn á

-anh muốn gì cũng được nha lão đại đáng yêu_nó ngọt hơn

_hắn hơi đỏ mặt khi nghe nó nói từ"lão đại đáng yêu"-ừ_cổ lấy bình tĩnh trả lời nó

-oh yeee yêu lão đại nhất_nó mở tung cái chăn ra ôm má hắn và thơm ngay 1 cái vào má hắn rồi nhắm mắt ngủ

Hắn nhìn nó chỉ biết cười vì cái độ ngây thơ của nó , hắn nằm trở mình lại rồi ôm nó ngủ . Nó thì ngủ rồi nên chả biết cái mô tê chi hết nên cứ để hắn ôm . Đây cũng là lần đầu tiên hắn cảm thấy muốn ngủ như thế . Lúc trước chưa gặp nó đêm nào hắn cũng thức hút thuốc đến chập sáng mới chợp mắt được 1 tí , mà ngủ chả ngon được . Còn bây giờ có nó cơn buồn ngủ ập đến rất nhanh , thoáng cái mà hắn đã ngủ luôn rồi.....END chương 15

M.n ăn sáng chưa nè :(e thì chưa được ăn đâu 8:5 rồi vừa dậy là cầm đầu vô viết .n đọc lun đc 2 chương cho sáng nay rồi nhé :) bh e đi ăn sáng rồi tí về viết típ .n nhá . Đọc rồi nhớ để lại cmt cho e biết lỗi sai nào để sửa nhá m.n CHÚC M.N BUỔI SÁNG TỐT LÀNH LUÔN . Trưa rồi tối sẽ viết bù cho hôm qua , chắc cũng được 4-5 chương j đấy m.n đợi e nhá . Thks vì đã đọc truyện của e :*

19. Chương 16 : Con Heo Không Dậy Đứng Hông Ăn Cơm!!!

Chương 16 : con heo không dậy đứng hông ăn cơm !!!

hura nạp năng lượng xong rồi :v bây giờ bắt tay vào việc típ tục mấy chương nữa nào . M.n đọc truyện vv lun .

—sáng—

Nó đang ngủ thì thấy cảm giác tay nó tê , tê lăm giống như cả ngàn kg đang đè lên tay nó vậy nó mở mắt ra thì cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt nó là hân đang ôm nó ngủ , đầu gối lên tay nó , mặt thì gục áp vào ngực nó . Nó chả giống mấy đứa con gái khác bình thường thấy cảnh này thì bọn con gái đã hét toáng lên , ôi trời nhưng nó thì không có như vậy đâu à . Mắt nhắm mắt mở cố trở mình , không thương tiếc mà sẵn chân đạp hân ra , giựt phăng cái tay lại không cho hân gối nữa . Đầu bị va vào giường , thân mình thì nửa trên nửa dưới do cú đạp của nó , hân mờ mờ mắt đã vậy còn lì mò lại lên giường , dùng tay trở người nó lại ấn mạnh nó xuống đệm rồi đưa cái đầu quý đại của mình lên giữa ngực và bụng nó GỐI . Bây giờ đã là 7h00 AM thường thì do mất ngủ nên 5h30 or 6h00 đã dậy rồi mà giờ này vẫn chưa thấy dậy . Bộ tam lại tò mò kéo lên phòng hân xem thì ôi thôi . Cảnh gì thế này , hân thì gối đầu lên nó vẫn chvua tỉnh ngủ hân , nó thì cố vùng đạp hân ra nhưng hân dùng cả 2 tay ôm cái eo của nó lại nên hiện giờ là 2 người đang giằng co với nhau mặc dù con mắt vẫn còn nhắm tịt .

-cái gì thế này , lão đại ôm cô ta ngủ ngon lành luôn kìa__nhất vương không tin vào mắt mình nữa

-ôi cái quái gì thế này ? tại sao lão đại lại để cô ta ngủ chung như thế chứ?__nhị vương càng không tin

-này này các cậu nhìn xem , lão đại ngủ ngon chưa kìa lần đầu tiên thấy lão đại như thế đấy__tam vương thì đánh chính lại mọi việc rồi mới lên tiếng

-đúng rồi__nhất và nhị vương lên tiếng

-M.n xuống hết đi để lão đại chợ mắt thêm tí nào__tam vương mỉm cười nói

Cả 3 người đi xuống , khoảng nửa tiếng sau thì hân dậy , đưa tay dụi mắt rồi đẩy nó sang 1 bên đi làm vsen . 15' sau hân bước ra với bộ âu phục đơn giản . Công việc tiếp tục là gọi nó dậy hân lay mãi nó khoogn chịu dậy cứ cố vùi đầu vào chăn:

-này có dậy không muốn tôi dùng vũ lực mới chịu dậy đúng không??__hân

-oái anh ồn ào quá đi làm ơn ra ngoài cho tôi ngủ thêm tí đi , tôi buồn ngủ lắm__nó nói khàn khàn do chưa tỉnh ngủ

-không tí gì hết , 1 là dậy 2 là đứng trách tôi__hân dọa

-xí đừng có ở đó mà dọa tôi không sợ đâu , đồ con lười__nó mắng hân

-à cái này là cô nói nhé , con heo__hân trêu nó

-mặc xác anh biến đi cho tôi ngủ__nó ném cái gối tới phía hân

-con heo không dậy đứng hông ăn cơm__hân nói rồi bước đi , chưa được 3 bước thì thấy cái gì đó nắm chân mình

-oái đừng mà làm ơn tôi dậy là được chứ gì__nó nghe nói vậy liền từ trên giường phi ngay túm chân hân lại mắt vẫn còn nhắm tịt

-cho cô 5' trễ 1s NHỊN __hân nhấn mạnh từ nhện

Nó nghe vậy liền phi thân đi làm vsen ngay tại phòng hấn , khi nó đi khoogn quên mở cửa tủ quần áo hấn lấy 1 cái áo sơ mi màu cafe . Nó bước ra hấn nhìn nó như người ngoài hành tinh . Nó lại gần quơ tay trước mặt hấn :

-anh nhìn tôi trông gớm thế_nó nói

-cô thích mặc sơ mi lắm sao mà cứ mặc nó hoài thế_hấn nhúu mày hỏi

-ừ nó thoải mái_nó đáp tỉnh bơ

-sắp có máu đỏ rồi_hấn cười khẩy

-máu gì ở đây_nó ngây thờ

-máu người đấy _hấn nói rồi ghé vào tai nó- có biết cô trông thế này rất khiêu tình không_hấn cười đều rồi cắn mạnh vào cổ nó 1 cái , cái cổ trắng nõn nà thay vào là 1 vết răng đang rướm máu

-đồ điên máu tôi ngon lắm sao mà đi uống thế_nó nhàu mày hỏi nó không thấy đau

-ừ ngon lắm _hấn mút mạnh chỗ máu ấy rồi vòng tay qua eo nó đi xuống nó cũng không phản ứng gì cứ để cho hấn choàng mà đi luôn.....END chương 16

20. Chương 17 : Nguồn Gây Nhiễm , Ăn Cấp Dữ Liệu

chương 17:

Hấn vòng eo nó đi xuống dưới với nhều con mắt nghi hoặc và bất ngờ , nó theo hấn ra nhà ăn thì mới chịu buông nó ra . Cả đám người ngồi ăn mà chả dám hó hé tí nào . 1 lúc sau nhất vương hoán hốt lên tiếng :

-lão đại hệ thống bị xâm nhập không rõ nguyên nhân_nghe nhất vương nói hấn liền ngưng ăn chạy về phòng máy , nó thấy thế thì cũng theo luôn

-lão đại ngài xem_nhất vương chỉ vào màn hình máy tính nói

-là ai??_hấn hỏi

-dạ không rõ nguồn ạ , có 1 nguồn gây nhiễm và 1 nguồn xâm nhập ăn cấp dữ liệu ạ , hình như đã copy được 15% dự án rồi_nhất vương sốt sắn nói

_hấn im lặng cái bàn tay nhanh như cắt lướt trên bàn phím mắt thì dán chặt vào màn hình tìm nguồn gây nhiễm_nó thì đứng đó nhìn nhìn sơ qua 1 lần nó đã nắm gọn các con chữ trên bàn phím và cũng hiểu được mấy cái nhấp nháy trên màn hình . Nó có cái tài đó là chỉ cần nhìn qua là biết làm ngay(e chém đấy đừng có cho e ăn gạch đá j nhé) Sau 1 hồi quan sát nó hất bộn nhất vương ra :

-tránh ra đi lũ vô dụng_nó hất bộn nhất vương ra rồi tiến lại chỗ hấn , nhìn mặt nó bây giờ đã lạnh tanh luôn rồi nó đang rất tập trung

-ở đây này , nhìn này giờ mà cũng không biết là sao_nó nhấn nhó chỉ về cái phía cuối màn hình , quả nhiên đúng cái nơi hệ thống gây nhiễm xâm nhập , cả đám trợn tròn mắt kinh ngạc nhìn nó

-làm sao cô biết được hay vậy ???_nhất vương hỏi chuyên gia máy tính như anh lại không phát hiện ra được

-lũ ngu xuẩn !! cái tín hiệu từ đây nó phát ra ào ào vậy mà không thấy chuyên gia máy tính cữu gì thế ?? nào nhanh loại bỏ hệ thống gây nhiễm đi , loại được nó sẽ tìm được nguồn xâm nhập_nó sốt sắn nói hấn nhường chỗ lại cho nhất vương xử lí . Một lát sau , đã loại được hệ thống gây nhiễm , quả nhiên liền thấy được nguồn của hệ thống xâm nhập , nó đang ăn cấp dữ liệu 1 cách trắng trợn . Đến đây , nhất vương cắn mất hết cở cổ loại bỏ nó nhưng không được , đối thủ không phải dạng tầm thường , nó , nhì , tam vương vẻ mặt đang rất sốt sắn hấn chỉ ngồi quan sát máy lâu lâu lại liếc qua nó . Nó nhìn nhất vương cái tay chậm chạp gõ phím mà con mắt cứ dán vào màn hình mà chẳng làm được cái tích sự gì thì nó phát bực . Tiến lại và tung 1 cú đập nhất vương té khỏi cái ghế nó ngồi vào :

-chỉ cần làm cho cái này mất đi là được phải không???_tay nó chỉ vào màn hình nơi đang phát ra cái người ăn cấp dữ liệu

-ừ mà cô có làm được không đây ???cô đã làm bao giờ chưa??_nhất vương bò lại hỏi

-chưa_nó trả lời tỉnh bơ nhất vương chưa kịp ú ớ gì thì nó lại nói típ - tôi thấy anh làm rồi , nhìn sơ cũng đủ biết rồi_nó nói xong thì tay lướt trên bàn phím mất thì dán chặt vào màn hình . Quả nhiên là nó làm được , loại bỏ 1 hồi thì nó lên tiếng :

-Á có virus kìa hèn gì loại mãi không được_nó bực mình tự độc thoại hần này giờ vẫn quan sát nó

-cái gì làm sao có virus được cơ chứ tôi cài phần mềm diệt hết rồi mà???_nhất vương nghe thế thì hơi bất ngờ

-đồ ngu cài thì đã sao chứ _nó nói rồi quay sang hần - lão đại trong này có nội gián_nó nói với vẻ rất chắc chắn

-cô chắc_hần hỏi lại lần nữa

-tôi chắc chắn_nó nói với cái giọng đầy chắc chắn quay sang nhất vương-này anh diệt virus đi tôi đi bắt nội gián cho xem , anh mà không diệt được thì dẹp mẹ nó cái danh hiệu đó của anh đi_nó nói rồi phóng xuống lầu

15' sau , nhất vương vừa diệt xong virus thì vừa lúc nó bắt cái tên nội gián lên luôn nó hỏi :

-đã diệt xong_nó nhìn vào cái màn hình hỏi

-ừ xong rồi _nhất vương đáp lun

-vậy thì giữ tên này dùm tôi , còn lại để tôi_nó nói rồi thấy tên nội gián về phía nhất vương , ngồi vào bàn máy típ tục công việc . 30' sau nó đã loại bỏ được nguồn xâm nhập , nhưng dữ liệu bị ăn cắp nó chỉ lấy về được 5% còn 10% hoàn toàn bị mất .

-làm sao em biết được hần là nội gián (cho đổi cách xưng hô của hần xiu nha , nó vẫn như cũ à) _hần vừa nhâm nhi ly rượu vừa nói .

-ừ thì.....mỹ nhân kế_nó nháy mắt tinh nghịch

-mỹ nhân kế ???_bộ tam kinh ngạc đồng thanh

-ừ mà có cần phải hét toáng lên thế không ??

-sự việc là thế nào?_hần nhắm mắt hỏi về suy tư

-à chuyện là thế này , tôi xuống dưới nhà lại gần chỗ người đang lau dọn đó tôi bảo anh ta tập trung m.n ở trong nhà này lại hộ , tôi nói nếu ai là người vừa từ khu vực phòng máy đi xuống thì tôi sẽ..... à sẽ cái này bỏ qua nhé . Thế là cái tên này lộ diện , tôi gần hần thì mới tra ra được liền lôi hần vào đây này_nó cười tinh nghịch nói

-mà làm sao cô biết được có nội gián hay thế ??_nhất vương ngây ngô

-chắc chắc chẳng phải anh là chuyên gia sao ?? cài đặt phần mềm đương nhiên sẽ khoogn có virus xâm nhập dễ như vậy , chắc chắn sẽ có người hoạt động máy xóa cái phần mềm rồi thả virus vào , với lại đây là khu vực cấm chỉ được sự cho phép của lão đại và các anh thì mới vào đây được đúng không???_nó kể thì hỏi

-ừ đúng rồi _nhất vương

-chính vì thế khi tôi vào đây đã bắt đầu nghi ngờ rồi , các anh nhìn xem chẳng phải hệ thống vừa bị xâm nhập thì sẽ có thông báo đúng không ?? vừa nghe thông báo thì tên này(nội gián) sẽ rời phòng nhanh nhất có thể , khi đi vì quá nôn nóng mà đã gạc bàn phím bị lệch ra ngoài gần như là sắp rơi luôn rồi , ở cửa lại không khóa còn để cửa hé . Và quan trọng nhất đó chính là...._nó kéo dài

-là gì nói nhanh _bộ tam lại đồng thanh

-trong này có mùi của hần ta (chỉ nội gián) _nó nói rồi giơ tay về phía tên nội gián

-cái gì??_đồng thanh tập 2

-ừ thì là mùi đó , trogn này chỉ có các anh được vào như không lại có 1 cái mùi lạ thì chắc chắn có người lạ vào , mà tôi đã ngửi thử rồi hấn ta có mùi đó , mùi lão đại thì tôi đã quá rõ rồi , lúc này ngồi gần các anh tôi đã ngửi thử thì không phải mùi này , mà hấn ta lại có thì tôi càng chắc chắn là hấn hơn_nó khẳng định

-rất tốt_khi này hấn mới lên tiếng nở 1 nụ cười nửa miệng nhìn tên nội gián làm tên đó như chết đứng run hết cả người , hấn vỗ tay khen cho sự thoogn minh của nó rồi ngoắc tay bảo nó lại gần . Nó nhún vai rồi tới chỗ hấn , hấn đặt ly rượu xuống rồi vòng tay qua eo nó đặt nó ngồi lên đùi mình . Rút 1 hơi thuốc hấn nói :

-đư tên này về trụ sở việc còn lại chắc các người đã biết_hấn nhướm mày nhìn bộ tam

-đã biết thưa lão đại_bộ tam đồng thanh tập 3 nói xong liền dắt tên nội gián đi

-hôm nay em làm rất tốt muốn thưởng gì_hấn hỏi nó

-thật không?_nó vui mừng choàng tay qua cổ hấn nói

-thật_hấn

-vậy thì.....ngài theo em đi tập cái này được chứ_nó hỏi hấn cười tươi

-đi đâu?? mà tập cái gì??_hấn nhíu mày hỏi

-khoogn nói trước được , tối nay ăn cơm xong thì đi nhá??_nó vu vơ hỏi

-ừ_hấn chỉ ừ nhẹ thôi , nó vui mừng thơm vào má hấn 1 cái rồi chạy đi luôn , đi ăn đấy lúc trưa nó còn chưa ăn xong mà phải theo hấn lên đây rồi nên giờ nó đi ăn bù.....END chương 17 , chương này viết co bạn Kilies Venus nhé :) cảm ơn bạn này đọc truyện và cmt nhiệt tình lắm nên chương này tặng cho bạn nhé :) chương sau nếu bạn mún nội dung ra sao thì ib với mik nhá mik sẽ viết theo iu cầu nếu được . Cảm ơn M.n đã đọc nhé

21. Chương 18 : Tập Luyện

Chương 18 :

——Tối——

Vì cái lời hứa với nó nên vừa ăn cơm xong , nó liền dắt hấn ra khu tập luyện , đến nơi thì hấn hơi bất ngờ :

-dắt tôi ra đây làm gì ??

-thì tập luyện!!!

-ai tập luyện cho ai cơ??

-thì tôi tập cho anh chẳng nhẽ anh tập cho tôi!!

-cái gì tôi mà cần em tập cho á_hấn cười khẩy

-ừ tốc độ và sức của anh chưa được cho lắm , còn nếu không muốn học thì tùy anh _nó hất đầu nói

-ừ thì học vậy_hấn cười

Quả thật thì tốc độ và sức mạnh thì hấn thua nó thật , nên hấn đành nhận lời . Hấn có lợi chứ đâu có hại , sau đó nó bảo hấn đấu với nó thử xem sao rồi sẽ điều chỉnh lại . Lúc đầu nó cứ để hấn đánh rồi né , nó lại tiếp tục chơi cái trò mèo vờn chuột ấy và hấn lại ngu ngốc mắc bẫy lần nữa . Nó cười đều 1 cái khi nhận ra hấn đang cơ sở hờ liền trở người , lộn ngược người lại và bật 1 cú đá hiểm , hấn dính đòn nằm ngay dưới đất luôn , nhưng mà đây chỉ là luyện tập kiểm tra nên nó có hơi điều chỉnh về phần sức mạnh . Nó chỉ làm hấn đau chứ không bị thương nặng lắm . Nó biết nhieu đó chả nhằm nhò gì với hấn nên nó chắc đánh đòn đó với cái sức đó là vừa đủ làm hấn đo ván . Sau đó nó đỡ hấn dậy 2 người đi uống nước , nó vừa uống vừa nói :

-cái sai ở đây của anh là anh đã mất tập trung , mèo vờn chuột chỉ là 1 đòn làm đối phương đuối sức và điên loạn hơn . Tuy nhiên tốc độ của anh chưa tốt nên chơi cái trò này thì hơi bị khó , nếu gặp đối thủ hạng nặng thì hấn sẽ cho anh dính 1 đòn đo ván , anh biết vì sao khi này lại bị tôi đánh cho đo ván không??_nó nói ánh mắt nhìn xa xăm

-em nói nghe xem_hắn đã thấm mệt

-đấy là do anh mất tập trung , trong lúc đánh dừng để đối phương nhìn ra ánh mắt hoặc đoán được đòn tiếp theo của mình là gì và càng không thể nổi điên khi đối thủ chơi cái trò mèo vờn chuột hoặc là thâm dò thân thủ và sức mạnh . Anh phải biết kềm chế dừng thể hiện ra cho đối thủ thấy để đánh lừa đối thủ . Đến 1 lúc thích hợp nào đó khi đối thủ mất tập trung hoặc là anh có thể nhìn đòn hắn đánh mà đoán sức của hắn có giống ban đầu hay là đã có phần suy giảm thì dừng chân chờ mà hãy cho hắn 1 cú hiểm và the end. Và.....anh khoogn được dùng hết sức để đánh mấy lượt đầu , luôn nhớ phải giữ sức cho 1 đòn nào đó mà chắc chắn cái đòn đó phải khiến đối thủ đo ván ngay_nó đồng dạng trình bày

-có vẻ em rất am hiểu nhỉ ?? _hắn cười xòa

-đương nhiên năm 3t thì tôi đã được cha huấn luyện kĩ năng cơ bản rồi , tốc độ , ánh mắt , kĩ thuật , điều chỉnh sức mạnh đều nắm được cơ bản , chỉ trogn vòng mấy năm tôi đã có thể nắm toàn bộ cái kĩ thuật ấy_nó tự tin nói về cha nó

-thôi không nói nhieu nữa , theo tôi típ tục nào_nó nói rồi hất mặt về phía sân tập

Cả 2 tập đến 11h30 mà vẫn chưa nghỉ , hắn và cả nó đang đánh hăng say sau khi được nó tập luyện thì hắn đã nắm được 1 nửa kiến thức nó truyền và đã sử dụng dễ dàng những đòn nó dạy . Càng ngày hắn lại càng cảm thấy thích thú với nó , người phụ nữ đầu tiên hắn típ xúc như thế này . Dạ Vũ xưa nay nổi tiếng không có hứng vs nữ sắc , lại càng ghét nữ giới chạm vào mình nhưng với nó thì hoàn toàn ngược lại . Nó cũng vậy , càng ngày càng hứng thú với con người này , nó nghĩ chỉ có hắn đáng để làm đối thủ của nó , nó rất trông chờ vào đối thủ này , nó tập luyện cho hắn 1 phần vì nó muốn hắn xứng đáng làm đối thủ của nó , còn 1 phần nó khoogn biết tại sao lại muốn tập cho hắn đến như vậy . Được 30' sau cũng là 12h thì hắn và nó mới nghỉ , cả 2 đã thấm mệt nó thì mệt đến nổi lười cả đi , nên hắn đành bế nó mặc dù rất mệt . Hắn bế nó 1 tay bế từ dưới mông lên tay còn lại thì giữ eo . Nó thì vòng 2 tay ra sau cổ hắn để chắc mình không bị rơi . Mắt nhắm mắt mở trông đã rất buồn ngủ rồi mà vẫn cố tập cho hắn làm cho hắn có tí mềm lòng và yêu thương . Bế nó vào phòng tắm nó xuống giường hắn bật đèn lên đi vào nhà tắm . Nó thì vừa thấy giường liền chớp mắt ngủ luôn vì nó nghĩ có hắn ngủ chung nên nó không sợ nữa . 15' sau hắn bước ra trên người chỉ có cái khăn tắm , lâu tóc xong hắn tiến về phía tủ chọn đồ mặc , hắn chỉ mặc 1 cái quần đùi thun trông rất thoải mái , thay đồ ngay trước mặt nó cơ mà hắn vẫn thấy bình thường . Đến trước mặt nó , hắn lay nó dậy mãi chẳng được thì dùng biện pháp mạnh . Biết gì không ??? KISS nó đấy .

Hắn cúi người hôn và môi đó , đưa cái lưỡi tách răng nó ra và tiến sâu vào bên trong . Nó đang trong cơn mê ngủ thấy cái gì đó chọc vào mồm mình mà chẳng ngại gì đáp lại luôn . Hắn thăm dò bên trong xong thì cái lưỡi lại khoogn iên phận típ tục đục khoét trogn mồm nó . Mà khoan , dừng lại ở cái răng nanh , hắn thích thú với cái răng này cứ đưa lưỡi chọc qua chọc lại chỗ cái răng nanh đấy như khiêu khích , sau 1 hồi cảm thấy hô hấp của nó hơi khó khăn hắn liền cắn mạnh vào môi nó 1 cái rồi thả ra , trước khi thả còn mút mạnh làm môi nó sưng tấy lên . Cảm thấy đau thì nó mới mở mắt dậy :

-anh làm cái quái gì thế đau chết được_nó mở 1 mắt nhắm 1 mắt đưa tay xoa xoa đôi môi của mình hỏi hắn

-dậy đi , tắm rồi ngủ người em toàn mồ hôi không dậy là lại cắn cho phát đấy_hắn cười đều

-đồ lợi dụng đồ biến thái , lợi dụng lúc ngta đang ngủ làm chuyện xằng bậy , đá cho chết luôn bây giờ_nó vugn tay vùng chân tùm lum mà chẳng trúng cái mô tê chi hết , vẫn còn ngủ

hết cách hắn liền tới bế thốc nó lên ôm vào nhà tắm

Nó thì đã quá buồn ngủ rồi , nên thôi kệ muốn làm gì làm đi . Nó để mặc cho hắn muốn làm gì làm mặc dù nó biết . Nhưng vì lười mở mắt quá nên nó buông luôn , thích làm gì thì làm . Hắn cởi cúc áo nó , cởi xong cái sơ mi thì bây giờ nó chỉ mặc nội y . Bộ nội y màu đen , cùng màu với cái sơ mi ôm sát người làm bật lên 3 vòng hoàn hảo của nó . Nhìn nó bây giờ rất chi là khiêu tình , nó mệt như gục đầu vào vai hắn , cởi đồ nó xogn xuôi thì hắn thả nó ngả vào bồn tắm . Hắn chạy ra lấy áo sơ mi cho nó không quên vớ luôn cái bộ nội y cho nó . Gội đầu , tắm rửa xong thì hắn mặc đồ vào cho nó , bế nó đặt lên giường , hắn cũng leo lên , gục đầu vào ngực nó , tay vòng qua ôm eo , đầu gối lên tay nó ngủ luônEnd chương 18

(mấy chương này toàn dài nhé :) coi như cho e pù , cái chap này nó có hơi hơi nóng tí m.n thông cảm bởi cái đầu óc trong trắng trơn của con t/g e nhé . đừng có ném gạch e nhé cơ mà e nghĩ ấy cảnh này vào

truyện nó mới hấp dẫn haha :) e đùa nếu m.n khoogn thích truyện có những cảnh như này thì có thể cmt cho e pik nhá e sẽ cắt bớt mấy cảnh này)

22. Chương 19 : Ăn Chơi Đủ Rồi , Bây Giờ Là Lúc Làm Việc !!!

Chương 19 : ăn chơi đủ rồi bây giờ là lúc làm việc !!

——sáng——

Tối hôm qua sau khi hấn tắm cho nó xong , cả 2 đi ngủ sáng mai nó dậy thì chả còn nhớ cái mô tê chi hết . Hôm nay coogn việc đã bắt đầu việc của bộ tam là đánh thức lão đại , bởi vì 2 ngày hôm nay có thêm nó ngủ chung nên hấn ngủ rất ngon , không tự dậy được nữa nên cần có người gọi . Bộ tam bước lên phòng , vẫn là cái cảnh quen thuộc ấy , hấn gối đầu lên tay nó ngủ , mặt thì gục vào ngực nó , 2 tay vòng qua ôm chặt cái eo khanh mảnh ấy . Nó thì cố rút tay ra , trở mình liên tục , chân thì hoạt động liên tục , đạp hấn khỏi người mình . Ôi cái cảnh khiến người khác nhìn không khỏi bật cười . Mắt 2 người thì nhắm tịt , vẫn đang ngủ mà tay chân quơ loạn xạ đang đầu đá nhau . Bộ tam tiến lại phía gần giường bị nó đạp bay ra ngoài , do tay chân quơ loạn xạ nên nó cũng khoogn biết đạp trúng cái gì . Lấy hết cảm đảm tiến lại lần nữa gọi hấn dậy , sau khi lay vào cái hấn đã dậy . Bảo bộ tam lui ra hấn bước vào nhà tắm , vận bộ âu phục quen thuộc tiến lại gần giường gọi nó dậy :

-này con heo dậy đi sáng rồi_hấn vừa nói tiến lại kéo cái rèm cửa ra , nó chói mắt theo phải xạ đưa tay lên che mắt lại sau đó lấy chăn trùm kín cái đầu lại thì típ tíc ngủ

-anh đừng ồn ào nữa được không , cho ngủ thêm tí nào hôm qua mệt chết được_nó giọng ngái ngủ

-không thêm gì hết 1 là dậy , 2 là dùng biện pháp mạnh_hấn cười gian , nó nghe vậy thì nhớ tới cái vụ hấn cưỡng hôn hôm qua với việc không cho ăn liền ngồi dậy , tiến lại chỗ hấn , 2 tay choàng qua eo hấn gục mặt vào ngực hấn típ tíc NGỦ

Hấn thì hết cách với nó liền bế thốc nó lên , vẫn tư thế cũ 1 tay dưới mông thốc lên , 1 tay ôm eo tiến vào nhà vệ sinh . Đặt nó ngồi xuống , hấn lấy kem đánh răng với nước bắt đầu đánh răng cho nó , nó đang ngủ thấy cái gì đó cay cay the the đưa vào miệng tưởng đồ ăn thì nuốt luôn (haha) . Hấn thấy vậy khoogn khỏi phì cười :

-này đồ con heo , kem đánh răng cũng ăn được à_hấn cười hiền hời

-kệ đi kem đánh răng hay kem gì cũng là kem thôi ăn chứ có chết đâu mà lo_nó giọng khàn khàn nói , vì trong miệng toàn kem đánh răng với chưa tỉnh ngủ thì nói khoogn rõ lắm .

Sau khi đánh răng với tắm cho nó xong , đến lúc này mắt nó vẫn nhắm tịt mà ngủ , khoogn biết trời trăng là gì hết . Hấn bế nó xuống dưới nhà ăn , nó vẫn ngủ . Đặt nó ngồi vào ghế theo quán tính đầu nó gục lên bàn mà ngủ tiếp . Bộ tam nhìn cảnh này mà lắc đầu chán nản . Thức ăn được đem ra nó sau khi nghe mùi thức ăn thì mắt nhắm mắt mở , sau đó nhất vương lên tiếng trêu chọc :

-cô không dậy bọn chúng tôi ăn hết_nhất vương chọc , nghe đến đây nó liền mở mắt bật người ngồi dậy bắt đầu “chiến”

Khoảng 15’ sau bộ tam đang ăn , hấn vừa ăn vừa đọc báo thì nhị vương lên tiếng :

-lão đại chúng ta có 1 vụ trao đổi ở anh , lão đại có muốn đi không ?_nhị vương thông báo rồi hỏi

-về việc gì?_hấn vẫn dán mắt vào tờ báo

-dạ ma túy đá , hấn ta là lão đại của bang wiliam , lão già này xưa nay nổi tiếng mưu mô xảo quyệt __ nhị vương giải thích

-chúng ta được lợi gì?_hấn

-hấn nói nếu chúng ta chịu mở đường bay cho bọn chúng chuyển hàng sang Mafia an toàn thì hấn sẽ chia cho chúng ta 45% số lợi nhuận_nhị vương

-được rồi xấp xếp đi , ta sẽ xem xét lại nếu lợi nhuận ưng ý ta_hấn

-dạ thưa lão đại vì hàng sẽ được chuyển đi trong 2 ngày nữa nên hần nói hôm nay muốn gặp lão đại tại Anh quốc luôn để hôm sau kịp c.bị mở đường bay luôn ạ _nhị vương

-được , chuyển bay bắt đầu lúc mấy giờ _hần hỏi

-dạ 8h ạ chúng ta còn 30' nữa _nhị vương

-tốt , c.bị đi _hần nói bỏ tờ báo xuống quay sang nó đang cầm cùi ăn - em đi chung với tôi _hần nói với nó , nghe xong nó liền mắc nghẹn , cố gắng vỗ ngực tu hết ly nước nói :

-đi chung á tôi chả biết gì về những thứ đó đâu _nó lắc đầu chán nản

-1 là đi 2 là đừng trách tôi tại sao nhần tâm với em , giờ thì ngừng ăn và c.bị đi _hần giọng bá đạo ra lệnh

Nó nghe xong thì chán nản tụt cùng , cũng cố lột cái thân đi lên phòng c.bị đồ . Mà đồ nó thì có cái gì để chuẩn bị chứ . Toàn áo sơ mi thì c.bị làm quái gì . Chuyển đi không lâu lắm nên nó chả c.bị cái gì cả cứ tay khoogn như vậy àm đi , Vừa bước lên phòng hần đã lôi nó vào trong mở tủ đồ ra lấy cho nó 1 bộ đồ đen . Áo ôm sát người màu đen , cái quần da bóng bẩy ôm sát người tạo nên một đường cong hoàn hảo . Nó đi bước ra hần nhìn nó hài lòng :

-tại sao lại mặc như thế này , áo sơ mi có vẻ thoải mái hơn _nó ủ rũ

-đi ra ngoài tuyệt đối không được mặc sơ mi như vậy _hần nói (có lẽ các bạn cũng hiểu lý do nhỉ)

-mệt quá sao cũng được _nó ủ rũ nói rồi hần vòng tay ra sau eo nó đi.....end chương 19 .

sáng nay e ngủ hơi nướng nên đăng chương trễ xui xị m.n nha . buổi sáng vv nha à trưa luôn r chứ sáng j nữa hehe

23. Chương 20 : Đồ Đản Né Có Viên Đạn Cũng Không Xong !!!

Chương 20 : Đồ đản né có viên đạn cũng không xong !!

Cả đoàn người lên chiếc phi cơ đã c.bị , vì là phi cơ riêng mà hần thì lại có thể lực lớn trong thế giới ngầm nên đường bay vô cùng thuận lợi chẳng có vật trở ngại . Trong khoang chính hần thì ngồi với nó , nó muốn ngồi riêng để ngắm cảnh mây dù đã thấy được 1 lần (còn nhớ khoogn lúc đi = trực thăng từ rừng về á) nữa cơ mà hần nhất quyết không cho . Hần để nó ngồi lên đùi mình , tay ôm eo rồi tay vuốt ve mái tóc mượt mà màu tuyết của nó . Nó thì chỉ biết ngồi im cho hần vuốt tóc mặt lộ rõ vẻ chán nản . Hần trước khi tới chỗ đã đưa cho nó 1 con dao găm phòng thân , nó cũng đồng ý lấy rồi ghim vào thắt lưng , được cái áo che lại nên khoogn thấy nó có dao . Sau 5h hồng hồ phi cơ của hần cũng đã đáp xuống 1 cái khách sạn đồ sộ .

Cả đám người tiến vào trong , duy chỉ có những người quan trọng hay có chức vụ ới được vào , vừa bước ra khỏi máy bay , đã có hàng dài người cuối chào đón tiếp , hần thì hôm nay vận 1 bộ vest lịch lãm , nhưng không kém phần uy quyền và lạnh lùng . Nó thì vận bộ đồ da đen ôm sát người do hần c.bị , chân đi 1 đôi thể thao cổ àu đen nốt , lúc đó hần bảo nó mang cao gót những nó không quen đi cứ té lên té xuống nên quyết định mang đôi này .

Hần vòng tay qua eo nó bước vào trong khách sạn với hàng ngàn con mắt kinh ngạc của mọi người , lí do chính là Dạ Vũ xưa nay chưa bao giờ gần phụ nữ , hần gét phụ nữ chạm vào người mình mà bây giờ là gì đây , hần đang ôm eo 1 cô gái nhan sắc tuyệt vời đi vào trong . Vào phòng của tên giám đốc Lý (cái người mà trao đổi về chuyện đường bay ý) , toàn bộ khách sạn đã được tên giám đốc bao trọn . Người trong khách sạn chủ yếu là người của tên giám đốc Lý , số còn lại là của Dạ Vũ . Hần vòng eo nó vô phòng thì mới thả tay ra , hần chễm chệ ngồi xuống cái ghế sofa vát chéo chân trông rất uy quyền . Đứng sau lưng

hắn còn có bộ tam số còn lại đều đứng ngoài cửa . Nó sau khi được hắn thả ra thì đi về cái ghế sofa phía sau lưng hắn nằm xuống . Biết nó làm gì không ?? thừa nó ngủ đấy ạ .

-ông cho chúng tôi biết số lợi nhuận mà chúng tôi được khi mở đường bay cho ông??_nhất vương đứng phía sau lên tiếng

-à dạ thứ nhất vương chúng tôi sẽ chia cho cái vị 45% lợi nhuận từ chuyến hàng này_lão ta tay xoay cái nhẫn đeo ở ngón cái liên tục , toát mồ hôi nói

-70%_hắn đang nhắm nhĩ ly rượu thì đột nhiên mở miệng

-Lão đại à anh phải chờ con đường lợi cho chúng tôi 1 tí chứ , 30% còn lại thì chẳng đủ cho tiền vốn chúng tôi bỏ ra , 50% lão đại thấy thế nào???_lão vẫn xoay cái nhẫn à mà khoan cái viên đá cẩm thạch đỏ trong tay lão đang phát sáng , ánh sáng rất khó thấy người bình thường nhìn vào sẽ nghĩ là do đá ánh lên tai sáng , hắn cũng chẳng quan tâm gì mấy đến việc này

-70%_hắn lại bá đạo nói

Nó nằm trên ghế chẳng tài nào chớp mắt được , bởi vì cái thứ ánh sáng bên trong chiếc nhẫn phía đối diện nó cứ liên tục hắt vô mắt nó khi lão xoay chiếc nhẫn . Mắt nó là mắt giống như loài sói , rất tinh tường nên nó chắc chắn không nhìn nhầm , nó thì nghi hoặc cái động tác lão ta cứ xoay cái nhẫn mãi nên đứng dậy tiến về phía hắn . Gạc tay hắn ra , ngồi lên đùi hắn 1 cách thoải mái . Cất giọng :

-anh à có phải nên chờ con đường sống cho người ta không ??? _nó nhìn vào mắt hắn rồi lại hắt mặt sang phía lão Lý nói tay vòng ta ôm eo hắn .

-em nói thử xem ??_hắn nhìn vào mắt nó thấy nó có dụng ý nên cùng nó đóng kịch

-dạ đúng đó phu nhân nói chí phải_lão lý nhanh tay chớp lấy cơ hội

-thế này làm khó người khác thì cũng hơi quá , thôi thì chúng ta lấy 50% lợi nhuận vậy , sau này còn hợp tác lâu dài mà phải không , giám đốc Lý _nói rồi nó quay sang lão Lý đá loogn nheo 1 cái làm lão ta mê người

-dạ dạ phu nhân nói chí phải_hất gật đầu lia lịa tay vẫn khoogn quên xoay chiếc nhẫn

Lúc này nó mới quay sang hắn , vòng 2 tay ôm vào cổ hắn kề sát tai hắn nói :

-bắt lão ta lại_nó nói cực nhỏ nếu đối diện nhìn vào thì nghĩ chắc là 2 người đang thân mật với nhau

Hắn nghe vậy thì hiểu kì , nhưng vẫn làm theo lời nó :

-được 50 thì 50_hắn cười khẩy , quay sang bộ tam -đưa giấy tờ cho ông ta xem_ánh mắt nói lên“bắt lão ta lại”

Vì là thuộc hạ thân cận của hắn , mà hắn lại biểu cảm rõ ánh mắt như vậy thì bộ tam liền hiểu ngay và gật đầu , giả vờ đem 1 tập hồ sơ dày cộm đem về phía lão Lý . Vừa tới nơi chưa kịp ú ớ gì thì nhất vương đã túm gọn hắn trong tay , vòng người ra khóa tay hắn lại , đến lúc này nó mới đứng dậy rời người hắn đi về phía lão Lý . Ra phía sau hắn chớp lấy tay và không quên tháo chiếc nhẫn ra vô cùng khéo léo , nó biết viên đá có vấn đề nên lúc tháo ra không để tay chạm vào viên đá .

-các người làm gì vậy thả tôi ra_lão Lý to mồm quát , nó vẫn phớt lờ tiến về phía hắn :

-lão đại rời khỏi đây rồi tính tiếp_nó nói

-Thiên Hộ_hắn gọi - phong tỏa nơi này đừng để bất cứ tên nào ra khỏi đây_hắn ra lệnh thiên hộ là tam vương á

-dạ lão đại_tam vương

Nói rồi hắn vòng eo nó ra ngoài , lão Lý bị nhất vương trói tay lại nằm dưới sàn nhét vào mồm hắn 1 mảnh vải . Xuống đến tận cuối , đột nhiên có 1 hàng dài người ào ra , liên tục bắn về phía bọn hắn là sát thủ do lão Lý c.bị đẩy . Người của hắn lập tức từ bên ngoài xoogn vào 2 bên đầu súng , những cơn mưa đạn cứ thế mà vèo vèo qua đám người ấy . Từng người 1 ngã xuống , sắp ra tới xe thì vô tình ở đâu 1 tên từ tầng

trên chĩa súng nhắm vào người hắn . Đoàn !! viên đạn được bắn xuống hắn quay người lại nhưng trở tay không kịp viên đạn đang từ từ tiến lại phía hắn , đột nhiên KENG tiếng va chạm nhau . Văng nó đấy , nó từ trong chạy ra phóng con dao mà hắn đưa cho nó phồng thân tới chỗ hắn . Độ ngắm chính xác nên cái dao và viên đạn va chạm nhau , làm viên đạn lệch hướng cắm thẳng xuống đất . Về phần nó thì tốc độ và kỹ thuật rất giỏi nên né đạn 1 cách dễ dàng , lúc ném con dao không để ý nên thừa cơ hội 1 tên người của lão Lý đã bắn vào bụng nó . Tuy nhiên sức của nó thì thừa nên viên đạn này chả nhằm nhò với nó . Đủ sức để chạy ra khỏi khách sạn . Nó chui vô trong xe với hắn . Về mặt hắn lo lắng cho nó . Nó quát :

-đồ đàn , né có viên đạn cũng không xong_nó nhăn mặt quát hắn mặc dù đang rất đau máu nó đang chảy rất nhiều

-còn nói nhiều , tôi cấm em ăn cơm đấy_hắn giở giọng hăm dọa

-ấy ấy đừng_nó nghe vậy lên tiếng phản bác

-mà này cầm lấy thử bóp mạnh viên đá xem nào_nó đưa cái nhẫn cho hắn , hắn thấy vậy thì cũng bóp luôn . ĐỪNG , RẦM . Cái phòng mà khi nãy hắn dao dịch đã nổ tung khi hắn bóp cái nhẫn . Hắn ngạc nhiên trong đó có cái bom mà hắn không biết ?? thật mất mặt lão đại quá đi mà .

Không nói nhiều hắn liền bảo đám nhất vương đẹp gọn đám này , còn hắn thì tức tốc lên máy bay về doanh trại của hắn để chữa trị và gấp đạn ra cho nó.....end chương 20 rồi né

t/g cũng bệnh luôn rồi nhé cơ mà có bé bảo viết đi :3 nên cũng gượng mà viết đây này chap này tặng bé Như Ngọc 12t nhé :) có lẽ bé này nhỏ nhất trong tất cả các độc giả của e :) độc giả ủng hộ nhiệt tình nên e cũng k phụ lòng đc mặc dù bệnh nhưng mà sẽ cố lết cái tay trên bàn phím để mà viết .n đọc . M.n đọc truyện vv cả Kilies nhé :)

24. Chương 21 : Máu Lạ !!

chương 21 : máu lạ !!!

Sau mấy tiếng đồng hồ ngồi máy bay cuối cùng cũng về doanh trại của hắn , vừa xuống máy bay hắn liền lệnh cho Thiên Hộ (tam vương) vào làm phẫu thuật cho nó ngay . Sức đề kháng của nó tốt nên nó bây giờ cũng còn tỉnh chỉ có mặt là hơi bệch đi vì mất máu thôi . Bế thóc nó vào trong , vừa đặt nó xuống giường hắn liền nói :

-chích thuốc ngủ cho cô t ngủ đi_hắn ra lệnh giọng cũng có phần lo lắng

-ấy ấy đừng , tôi ngủ ở đây 1 mình sợ con ma nó bắt đi lắm , để tôi thức như vậy đi nha_nó méo cầu xin hắn

-không được không chích thuốc ngủ để cô thức thể này cô làm loạn lên mất , với lại sẽ đau lắm_Thiên Hộ khuyên

-tôi chẳng sợ đau , con ma nó bắt tôi đi luôn đó_giojgn méo nhìn nó trông cực iu lun ý

-tôi hứa sẽ không để nó bắt em đi đâu , iên tâm đi_hắn nói với vẻ chắc chắn

-xí , đến cả viên đạn cũng né không được mà đòi bắt ma á ??_nó trợn mắt

-tôi đảm bảo_hắn

-nhớ đấy nhé , đừng để nó bắt tôi đi đấy, không là tôi sẽ bảo nó về bắt luôn cả anh ý , còn nữa ở lại đây ngủ với tôi để chắc chắn_nó cười tươi (đang trúng đạn kìa bà cô)

-ừ_hắn cười mỉm

Sau khi đã thỏa thuận xong hắn ngồi đó quan sát , Thiên Hộ định cởi áo nó ra thì :

-không được cởi_hắn nói lớn

-thưa lão đại không cởi làm sao gấp viên đạn ra được??_Thiên Hộ ngạc nhiên hết mức nhìn hắn

-vén áo phía dưới bụng lên thôi_hắn giở cái giọng bá đạo , cũng may nó đang mặc đồ hắn c.bị mặc áo sơ mi như thương ngày thì chắc hắn không cho lấy đạn ra luôn rồi

Thiên Hộ ập ực làm theo sau 1 hồi lâu cuối cùng viên đạn đã được lấy ra , nó được đưa đi khám sức khỏe tổng quát . Thuốc mê vẫn còn ngấm nên nó chưa tỉnh , đến tối 7h30 đúng giờ ăn thì nó tỉnh dậy (vồ cj này khôn dữ dần tỉnh đúng cái h ăn luôn) không kịp xem vết thương của mình thế nào , nó chạy ngay xuống dưới nhà luôn (lưu ý nhé sau khi lấy đạn và kiểm tra sức khỏe xong thì hắn đã thay đồ cho nó rồi , vẫn là cái áo sơ mi ấy ạ) . Nó chạy ra sau nhà ăn như thể người khoogn bị gì vậy . Vừa ngồi xuống định đưa tay lấy cái đùi gà thì hắn đã lên tiếng ngăn lại :

-bắt đầu từ hôm nay chỉ được ăn thức ăn chuẩn bị riêng_hắn vẫn ăng vừa nói

-cái gifiiiiiiiiiiiiiiiiiii???_nó kéo dài mục đích sống của nó là ăn , bây giờ không cho nó ăn bảo nó chết đi còn sướng hơn

-người đầu đem đồ ăn ra đi_nhất vương ra lệnh , Đồ ăn được bưng ra vừa đặt khay thức ăn xuống thì nó bĩu môi , chán nản cầm cái thìa quơ quơ chọc phá thức ăn :

-này lão đại anh có phải con người không đấy , tôi là bệnh nhân đấy ăn mấy thứ này làm sao khỏe được_nó phồng má troogn rất iu . Đồ ăn của nó chỉ có 3 món : cháo trắng , canh rau , tổ yến

-cô mà bệnh nhân quá gì vừa bị bắn xong thì chạy nhảy khỏe ra đấy còn gi_nhị vương trêu nó

-ôi ôi làm sao mà lại đau thế này , ôi ôi lão đại ơi chớ tôi ăn miếng thịt nhé_nó nghe nhị vương nói liền giả vờ ôm tim la lối đòi ăn

-cô bị thương ở bụng_nhất vương nói khi thấy nó ôm tim liền phì cười

_nghe đến đây nó ngượng chín cả mặt-các anh không trêu tôi thì khoogn sống được à ??_nó chu mỏ nói

-ăn đi nếu thì chích thuốc ngủ a bắt luôn đi_hắn nghe nãy nc nãy giờ trong lòng cũng có chút vui vui nhưng lại giở cái giọng đe dọa ấy

-ấy ấy đừng mà lão đại hehe lão đại đẹp trai , lão đại hào phóng , lão đại đáng yêu , dễ thương đừng có như thế mà_nó chấp tay trước mặt vừa nói vừa chu mỏ làm bộ tam và người làm khoogn khỏi phì cười

-không đáng yêu dễ thương gì hết giờ thì ăn đi_nghe nó khen như thế hắn cũng có chút ấm lòng nhưng khoogn thể hiện ra ngoài . Nó thì hậm hực nuốt từng muỗng cháo khó khăn như đang nuốt thuốc độc vậy

Cuối cùng cái thời khắc nó mong nhất đã đến , bữa ăn được hoàn thành , nó theo iu cầu của hắn ăn hết mới được ngủ với hắn thì nó cố gắng nuốt cho hết . Ăn xong đã là 9h nó nhảy chân sáo vào phòng khách xem tv , nó xem hoạt hình minions mà cứ ngồi cười 1 mình như tự kỉ . Về phía hắn sau khi ăn xogn hắn vẫn chưa rời bàn :

-kết quả kiểm tra thế nào ??_hắn hỏi Thiên Lập

-dạ thưa lão đại tất cả các chức năng cũng như bộ phận đều ổn ạ còn đang hồi phục 1 cách chóng mặt , còn...._tam vương ập ứng

-còn gì nói??_hắn

-máu ạ , máu của cô ấy rất lạ ạ vẫn khoogn xác định được là nhóm máu gì???_Thiên Lập lúc này mới dám nói

-lạ là lạ thế nào??_nhất và nhị vương đồng thanh hỏi

-máu của cô ấy khoogn giống chúng ta nó có thêm à ừ nói chugn máu của cô ấy có 2 loại đang lưu thông trong người_Thiên Lập nói 1 lèo

-cái gì 2 loại ???_hắn

-dạ thưa lão đại , 1 nửa là máu người 1 nửa là máu động vật vẫn chưa xác định là loài nào nhưng mà đặc tính của loại máu này rất giống loài sói ạ _Thiên Lập giải thích

Hắn thì có vẻ dầm chiu . Ngồi được 1 lúc thì 10h hắn bước lên phòng , nó vẫn đang ngồi xem tv mà cười sặc sụa , hắn đi ngang qua không quên bảo nó lên ngủ sớm . Nó thì có vẻ không muốn đi lắm nhưng mà trái hắn chỉ có con đường chết thôi nên cũng ngậm ngùi tắt cái tv đi lên phòng , trước khi đi còn gờ tay tạm biệt cái tv nữa cơ . Lên phòng nó toang ngã người xuống giường hắn đã từ nhà tắm bước ra , trên người chỉ có cái khăn tắm quấn lại che thân dưới . Nó thì chẳng có đồ mặc hay mặc cỡ gì đâu , nó đâu giống loại con gái khác cơ chứ :

-đi tắm rồi hắn ngủ à mà khoan khoogn được tắm se ướt vết thương , lau người sơ qua thôi

-oái mệt quá , buồn ngủ rồi khỏi lau cũng được người đâu có bận lắm_giọng nói nhỏ vì buồn ngủ , khoogn hiểu sao cứ thả người xuống giường thì cảm giác buofn ngủ ập đến mãnh liệt . Thế là nó ngủ luôn rồi . Hắc lắc đầu nhìn nó , coogn việc của hắn vẫn là lau người cho nó (ồ tối nào cũng tắm cho con ngta rồi hôm nay là lau người cơ)

Thay đồ ngủ xogn , hắn bế nó vào nhà tắm đặt nó ngồi lên bồn tắm xả nước từ từ lâu người cho nó vì sợ ướt vết thương , xong xuôi hắn lấy áo sơ mi mặc vào cho nó bế nó ra đặt vào giường 1 cách nhẹ nhàng rồi nằm xuống ngủ luôn . Vẫn cái tư thế cũ ấy cơ mà hôm nay khác 1 tí , bụng nó đang bị thương nên hắn chỉ có thể gục đầu vào ngực nó , đầu gối lên tay nó , 2 tay thì ôm eo thì nói ra giống như không ôm , mà coi cái eo nó chỗ hắn gác tay ấy . Thế là cả 2 chìm vào giấc ngủ.....end chap 21

mấy bạn à cái tên tam vương ấy Thiên Lập ấy thật ra tên của tam vương là Thiên Lập mà e thì nhầm là Thiên Hộ ấy ,mà nó ở đủ chỗ lười tìm sửa quá nên để vậy luôn nha . M.n đọc đừng có thắc mắc làm s lúc Hộ lúc Lập nhé là do e nhớ không rõ nên nhầm ý :* chúc m.n buổi tối vui vẻ đọc truyện vv nha nhớ để lại cmt cho e biết truyện thế nào nhé hôm nay tối đây thôi mai rồi e viết típ nhá mệt rồi , mũi cứ hít rồi thở phì phò như con bò ấy bệnh r hihi . Kéo dài time xiu chúc m.n ngủ ngon lun nhá

25. Chương 22 : Cấn!!

Chương 22 : cấn!!

————sáng————

Mọi thứ diễn ra vẫn như bình thường , vì nó bị thương nên hắn ban ơn cho đó là típ tục ngủ mà không bị gọi dậy . Hắn xuống nhà ăn , sau đó đi làm việc mà nó vẫn chưa dậy . Đến trưa nó mới chịu dậy , sờ mó kể bên không thấy hắn đâu nó liền bật dậy , chạy vào trong làm vsen sau đó bước ra với bộ dạng quen thuộc là cái áo sơ mi . Vẫn là cái giwof quen thuộc ấy , là giờ ăn đấy , tỉnh đúng giờ ăn trưa luôn , nó hí hửng chạy xuống dưới nhà ăn , ngồi vào bàn háo hức đợi đem thức ăn ra , 1 tay cầm nĩa 1 tay cầm dao gõ gõ trong vẻ rất háo hức . Đồ ăn được mang ra ai cũng là bò xong khối , vịt quay bắc kinhv.....v mà nó thìchắc chắn

Đồ ăn vừa mới đặt xuống nó làm rơi luôn cả dao và nĩa , đồ ăn của nó vẫn như hôm qua , cháo , canh rau , yến xào . Ăn những món này chỉ cần nuốt . Nó thất vọng tuột cùng vậy mà nó đã trông chờ vào bữa ăn này lắm . Vậy mà nó đành ngậm ngùi ăn hết chỗ thức ăn đó :

-Tiểu Tuyết ăn xong em theo bọn nhất vương học đi_hắn lãnh đạm nói

im lặng

-Tiểu Tuyết_hắn gần

im lặng

-Tiểu Tuyết_hắn hét

-Á asiiiihhhhh phiền chết mất ai Tiểu Tuyết ra gặp hắn ta kìa ồn ào chết mất_nó bực mình hét lên , bực mình vì hắn bắt nó ăn những thứ này , rồi lại còn ngồi lảm nhảm cái gì Tiểu Tuyết làm nó phiền chết đư

được . Nó vẫn không biết Tiểu Tuyết chính là nó , vì cái hôm hấn đặt tên cho nó , nó đang cầm đầu ăn mà đầu có để ý đến chuyện gì (còn nhớ không m.n nó ăn hấn đặt tên nó nói sao cũng được đó)

-là cô đó đồ con heo_nhất vương nói khi thấy hấn đã có chút bực mình

-hả ??? tôi tên Tiểu Tuyết khi nào ?? tôi là Bạch Lang cơ mà_nó trợn tròn mắt kinh ngạc

-cái hôm đầu tiên cô về đây lúc ngồi ăn cơm đấy , cô không nhớ à??_nhị vương giờ mới lên tiếng

-à à không nhớ hôm đấy tôi.....tôi.....bạn.....ă.....ăn nên không để ý ấy mà_nó nói lấp bắp giọng dè chừng sợ hấn nổi trận lôi đình

-cũng to gan gớm nhĩ dám bỏ ngoài tai cả lời của tôi , coi bộ đồ ăn quan trọng hơn lời tôi nói nhĩ_hấn liếc xéo nó

-ấy ấy em nào dám đầu lão đại...hehe lão đại xinh trai lão đại đáng yêu à tha cho em lần này nhé nhé nhé_nó gỡ giojgn ngọt ngào đối với con trai mà nó dùng từ xinh trai thì làm hấn bực mình hơn tuy nhiên vì cái độ ngây thơ và dễ thương của nó thì hấn cũng bỏ qua .

-nếu tha tôi được lợi gì từ em_hấn đưa mắt hỏi nó

-à à nếu mà tha á thì ừm , nhất vương , nhị vương , cả Thiên Lập sẽ nhịn đói 3 ngày nhé_nó cười thật là tươi . Rầm , bộ tam xuất xỉu khi nghe nó nói

-này tại sao cô được tha mà chúng tôi phải nhịn ăn chứ ??_bộ tam bắt bình lên tiếng phản đối

-các anh nghĩ xem tôi đến đây = tay khoogn thì lấy gì cho lão đại đây_nó hỏi tỉnh bơ trông khi đó bộ tam xuất tể xỉu

-các khác_hấn nói

-ừm ừm.....hay làm củ giống trong tv nhé_nó cười

-giống trong tv là giống như thế nào??_hấn ngạc nhiên

-à chắc làm cái này hơi khó lão đại cao quá , lão đại anh ra đây đứng đi_nó ra lệnh cho hấn . Hấn cũng làm theo , nó kéo cái ghế lại phía gần hấn , leo lên ghế đứng trước mặt hấn , bây giờ nó đã cao hơn hấn rất nhiều . Cái đầu của hấn chỉ đến bụng của nó thôi nên nó đành leo xuống .

-lão đại xích lại gần đây nào_nó nói hấn cũng làm theo

-không phiền nếu tôi dẫm lên chân anh chứ , 1 tí thôi , nếu không muốn thì anh bế tôi lên cũng được_nó ngược nhìn hấn bởi nó lùn hơn hấn

-không được dẫm lên muốn làm gì thì khiến chân lên_hấn nói mặt ngược xuống nhìn nó

-oái mỗi cổ quá anh cao quá đó lão đại à đợi 1 tí_nó nói rồi cúi xuống , lắc lắc cái cổ cho đỡ mỏi rồi ngược lên , khiến chân lên và NÓ KISS HÁNNNNNNNNNNNNNNNN

Cả nhà ăn kinh ngạc trợn mắt to nhất có thể nhìn 2 cái người đang hôn nhau , vì nó lùn quá so với hấn nên nhón lên hôn hấn được 10s thì mỏi quá nên dời môi hấn . Hấn thì khi bị nó hôn bất ngờ thì cũng đáp trả lại 1 cách nồng nhiệt . Nó rời môi thì có phần tiếc nuối .

-coi như tha cho tôi rồi đấy nhé_nó cười không có gì là tươi hơn , nó chả biết mắc cỡ hay gì cả bởi nó đâu biết đây là hôn đầu chứ , bên tộc sói nó có bao giờ như này đâu .

-em cũng biết những chiêu trò này á?_hấn nghiêng đầu cười đều

-thế nào haha em xem được trên tv đó , cái này bọn nó gọi là cắn nhau ấy , em xem hoạt hình có cảnh này ấy bọn nó gọi là cắn nhau_nó ngây thơ giải thích

-cái gì cắn?? hahahaha_nhất vương cuwofi , cười rất sảng khoái , nhờ nó mà nhà ăn cười rộ lên , cái nụ cười đã vắng từ rất lâu rồi

-cứ tưởng em đã có kinh nghiệm hay gì rồi ai dè là xem tv rồi bắt chước chán thật_hấn nói với vẻ chán ăn

-còn nhiều cái vui lắm mà sợ anh lại đánh cho _nó hí hời cười đùa.....end cái chap 22 nhé . Suy nghĩ nát óc từ sáng h đây là cái chap đầu tiên trong ngày đây có ý tưởng cho chap típ theo rồi nên m.n đợi nhá

26. Chương 23 : Đi Học!!

Chương 23 : đi học !!

Từ cái vụ mà nó bắt chước trên tv người ta hôn nhau mà bảo cắn nhau đây là hấn cấm tuyệt đối việc nó xem tv luôn . Chỉ sợ 1 ngày nào đó nó xem cảnh đấu súng với nhau mà nó bắt chước thì chỉ có con đường chết , phòng bệnh hơn chữ bệnh nên hấn k cho nó xem tv nữa .Đem cả tv đi cất luôn . Nó nài nỉ i ôi thế nào hấn cũng k đồng ý nên ngậm ngùi nghe lời vậy . Tối , cả nhà đang ăn tối 1 cách vui vẻ , trừ nó thì hấn lên tiếng :

-Tiểu Tuyết , hôm sau bắt đầu theo bọn nhất vương học !!_hấn nói điềm đạm bình tĩnh

-học ?? mà học cái gì cơ _nó nghiêng đầu hỏi

-học chữ , học vi tính , học vũ khí , học tất cả _hấn liệt kê

-chữ thì biết rồi , hôm bữa thấy trên tv rồi , nào là a b c , úi giới dễ ẹc _nó cười cười

-tv?_hấn nhún mày hỏi

-ừ cái tv hôm ở phòng khách ấy , có nhiều chương trình lắm có cả chương trình cắn ấy _nó cười tươi luôn , nói với cái giọng tỉnh bơ như thể làm cả bọn nhất vương phì cười vì nó nhắc đến vụ cắn

-vậy theo học những thứ khác , không được cãi_hấn nhấn mạnh giọng bá đạo ra lệnh

-vâng _nó đáp ỉu xiu , sau đó hướng con mắt long lanh ngây thơ và bộ mặt cún con về phía bọn nhất vương làm bọn nhất vương nổi da gà luôn . Nó cười híp mắt khi thấy bộ dạng như vậy của bọn họ .

Ăn uống xong cũng đã là 10h nó lết cái thân lên trên phòng 1 cách nặng nề và khó khăn . Mắt nhắm mắt mở mà leo lên cái cầu thang , đi được mấy bậc mà mắt nó đã nhắm tịt vì buồn ngủ , 1 phần vì tập luyện cho hấn tốn rất nhiều sức . Nằm trường dài trên cầu thang mà mắt cả hình tượng con gái . 2 tay thì duỗi thẳng phía trên cầu thang , nằm úp xuống cái cầu thang , đôi chân thon dài dũi thẳng ra , áo sơ mi bị kéo lên trên 1 tí để lộ gần hết khúc dưới . Nhìn nó bây giờ rất khiêu tình . Bọn vệ sĩ đứng ở đây mà xịt cả máu mũi , cố gắng dấu cái vẻ mặt đỏ ửng mà úp mặt vô tường lâu máu mũi .

Từ bên ngoài bước vào , hấn thấy vẻ mặt của bọn vệ sĩ và cái tướng ngủ của nó làm hấn có đôi chút bức mình . Liền lườm con mắt giết người về phía bọn vệ sĩ , sau đó nhanh chóng tiến lại chỗ nó ẵm nó lên , (lần này là ẵm đấy k phải bế đâu nhá , bế với ẵm khác nhau haha *xl vài giây điện của con t/g*)

ẵm nó lên , tư thế bây giờ là 2 tay hấn bệ dưới mông nó thốc lên , ngực nó áp vào ngực hấn , đầu thì tựa vào vai hấn gật gù gật gù , 2 chân nó choàng qua ngang hông hấn kẹp lại cứ như sợ bị rơi . Bế nó đặt vào giường hấn thì đi tắm trước , để nó ngủ 1 mình ở ngoài giường . Tắm xong , hấn đứng ngay trong phòng thay đồ như mọi hôm mà chẳng ngượng ngùng gì . Tiến đến chỗ nó nhẹ nhàng tháo cúc áo nó ra , nhìn vào , thẳng vào cái.....(đừng có nghĩ bậy bạ haha) cái vết thương ở bụng nó hấn cảm thấy hơi nhói . Từ từ tháo băng ra , bế nó vào nhà tắm lau người cho nó , rồi ra ngoài thay băng cho nó 1 cách tỉ mỉ nhất có thể . Xong xuôi hấn trèo lên nằm ngủ với nó , vẫn cái tư thế quen thuộc đó ,cái tư thế đó làm hấn cảm thấy rất dễ chịu khi ngủ , khiến hấn ngủ ngon hơn .

—————sáng—————

Hấn thì dậy trước nó , làm vsen xong xuôi , hấn ra gọi nó dậy , vẫn vậy :

-oái cho ngủ thêm tí nữa đi mà lão đại đáng yêu xinh trai _mắt nó nhắm tịt mơ màng nói

-không ngủ gì hết , 1 là dậy 2 là đừng trách_hấn vừa cài cúc áo của hấn vừa nói

-xí laijc ái trò cũ không sợ đâu.....ư....um _nó nói với vẻ mệt mỏi

1s 2s 3s vẫn chưa có gì xảy ra , nó cảm thấy môi nó giòn ngọt cái gì đó giống kẹo đưa vào miệng nó , trong cơn mơ màng nó tưởng là đồ ăn thì liên tiếp nhai rồi cố nuốt mà đầu biết hần đang đau biết chừng nào , định hôn nó để nó dậy mà ai ngờ nó tưởng đồ ăn nên ăn ngấu nghiến cái môi hần còn cố nuốt nữa chứ , Hần bó tay , thu lại môi mình sờ sờ lên , hần cúi bót 2 cái cúc áo đồng tiền của hần làm lộ ra vòm ngực rắn chắc màu đồng . Hần cúi xuống 1s 2s 3s

oooooooooooooooooooo , hần bế nó lên (haha tất cả đã bị con t/g điên này dụ haha độc giả nào mà đầu óc đen tối tự kiểm điểm đi nha nha nha haha) bước vô nhà tắm làm vsen giúp nó luôn . Nó vẫn còn ngủ đi xuống nhà ăn thức ăn được dọn ra nó mới thức tỉnh , cầm đầu vô ăn mà chả biết trời trăng là gì

-Tiểu Tuyết ăn xong thì đi học __hần vừa đọc báo vừa nói , đang húp muỗng cháo đang dở hần nói làm nó ngừng lun cả ăn

-uầy chán lắm __nó chán nản nói

-không chán , hoặc là đi học hoặc là NGỦ 1 MÌNH __ hần nhấn mạnh , hôm nay dùng chiêu dọa ngủ 1 mình quả nhiên hiệu quả gấp 10 lần

-ấy ấy đừng đừng con ma nó bắt đi đó__nó lắc đầu nguây nguây 2 tay xua xua-đi học là được chứ gì

Hần tỏ vẻ hài lòng , ăn xong nó theo bọn nhất vương đi học . Bản tính thoogn mình nên chỉ cần nhìn qua bọn nhất vương làm 1 lần nó đã làm lại i chang , Nào là lắp ráp súng , bắn súng , học cơ bản về coogn nghệ kĩ thuật.....v.....v..... nhieu nhieu lắm nó đã típ thu trong vòng 1 buổi trưaend chap 23

xl m.n chứ e còn phải nghiên cứu về súng , bom tùm lum nên là e k có time nhieu để viết truyện e đã cố gắng viets dài xiu rồi đó nha . Mai e viết típ e có đang viết thêm cái truyện Búp bê ác quỷ mang đôi cánh ác ma theo như iu cầu của độc giả rồi nhé . Ad nói là ngày mai truyện sẽ được duyệt nên mai m.n cập nhập đọc nha pp m.n chúc m.n nn + msđ lun nha

27. Chương 24 :bỏ CƠM

Chương 24 : bỏ cơm !!

Sau buổi học đó , đến giờ ăn tối xuất kì tích đó là.....NÓ KHÔNG CHỊU XUỐNG ĂN CƠM (wow nó bỏ cơm kìa , vì sao v ta đọc đi rồi biết nha haha * xl vài giây điên của con t/g*) Hần , cả bộ tam cả người làm đều không tin cái việc nó bỏ cơm . Nó xem cơm còn hơn cả mạng sống vậy mà hôm nay nó bảo là bận không ăn cơm. Ai cũng thắc mắc mà không dám mở miệng hỏi hần . Cả nhà ăn cơm trong yên lành , 10h , nó bảo là bận nên không dạy hần tập được hần cũng làm theo .

Vừa bước vào phòng thấy nó đang loay hoay làm cái gì đấy , nghe tiếng cửa nó liền dẩu ra sau lưng không cho hần thấy . Hần nhưu mày thắc mắc , tò mò :

-dẩu cái gì đó , tại sao hôm nay không xuống ăn cơm ?? __hần vừa nói lỏng cúc áo vừa hỏi nó

-à.....à...ó.....không có gì chỉ là không muốn ăn cơm thôi à hì hì__nó cười , nói dối trắng trợn luôn hần còn lạ gì nó nữa mà nói không muốn ăn cơm , xem cơm như mạng sống mà bảo không muốn ăn cơm , mày hần nhieu lại

-bỏ đi dẩu cái gì sau lưng?_hần tháo thắt lưng quay sang hỏi nó

-không có gì hết xem nè __nó cầm 1 tay ở sau lưng , đưa 1 tay lên cho hần xem -tay đây nữa nè có gì đâu__nó tráo tay cầm đồ rồi giơ tay còn lại có hần xem

-2 tay __hần nhìn nó

-à à khôngà.....không được đâu__mắt nó nhìn lung tung ngược mặt lên trời

Hần tiến lại gần phía nó , hần tiến 1 bước nó lùi 1 bước , chạm tường nó hết cách đứng im như tượng luôn , hần cúi xuống cười để , định quay người nó lại lấy cái vật nó dẩu sau lưng thì.....1s 2s 3s NÓ ĐANG HÔN HẦN ,

Hắn bị nó gạt cũng hôn đáp lại nó , đây là cái cách duy nhất nó suy nghĩ được trong cái tình huống này , nó cố gắng lách ra phía bên ngoài , đè hắn vào tường , đang mân mê đôi môi nó , hắn bị nó rời môi đẩy ra có hơi luyến tiếc nhưng hắn cũng đành rời môi :

-xin lỗi lão đại cái này không cho ngài xem được , ngủ trước đi lát sau em sẽ về ngủ sau_nó thì thâm vào tai hắn , trước khi chạy đi còn hôn 1 cái nhẹ vào má hắn . Hắn lắc đầu cười chán nản cũng thả cho nó đi . Bóng nó khuất dần sau cửa , hắn mới lấy khăn đi vào nhà tắm . Sau khi nó chạy khỏi phòng liền vọt ra sau khuôn viên , nơi đây rất rộng trồng rất nhiều loại hoa hiếm , phía chính giữa khuôn viên có cái xích đu trắng , nó tiến lại ngồi trên đó , lấy đồ nó giấu ra :

-xém tí bị lão đại bắt gặp rồi , phù may quá_nó thở phào nhẹ nhõm bắt tay vào làm

Lắp ráp , cắt , đục , khoan đủ thứ đột nhiên :

-ấy , rơi mất con ốc trên phòng rồi ashhiiii, chán quá à_nó nói rồi để đồ ở đó chạy lên phòng , thấy đèn không mở nó cứ tưởng hắn ngủ rồi nên đẩy cửa nhẹ nhàng tiến vô bên trong mà đâu hay biết tất cả mọi hoạt động của nó đã được hắn thu vào tầm mắt . Nó tiến lại cái đèn ngủ bật đèn lên , hắn giả vờ nhắm mắt xem nó làm gì . Nó tìm hết dưới sàn thì không có , bò lẩn bò lết hết căn phòng mà vẫn chưa thấy , bởi cái phòng quá to nên nó phải dùng tay sờ dưới sàn không chứa chỗ nào .

-á thấy rồi , ầy chết_nó mừng mà la to mà quên hắn đang ngủ đưa tay lên bùm miệng lại , cái con ốc đó nó rơi trên giường gần cái chỗ hắn ngủ luôn , nó nuốt nước bọt ực ực tiến lại gần giường , cái giường to quá nên nó với không tới liền chồm lên giường , nó cố nhẹ nhàng nhất có thể , từ từ từ từ tiến lại gần tay ra , gần nhất được con ốc rồi thì :

-oái aaaaaaaaaa _nó la toáng lên , tay nó đưa tới để nhặt con ốc thì bị hắn túm lấy kéo về phía hắn , bây giờ nó đã nằm gọn trong lòng hắn , hắn dùng 2 tay khóa tay nó lại , 2 chân thì kẹp hông và đùi cho nó khỏi vùng vẫy , môi khóa chặt môi , nó bây giờ chả khác nào con cá bị mắc lưới .

1 hồi sau khi thấy nó hô hấp khó khăn hắn mới chịu buông ra , trước khi buông môi nó ra còn mút mạnh 1 cái làm môi nó sưng tấy lên :

-oái lão đại làm cái gì vậy đau chết được sao không ngủ đi_nó nhăn mặt xoa xoa cái môi , tay nó đã được hắn nắm lỏng

-không có em ngủ không được_hắn nhắm mắt về một môi từ đầu lên cổ nó nổi , nó bị đè dưới đầu hắn mà chả dám hó hé gì , giọng nó bị nhỏ lại bởi hắn đang đè nó :

-lão đại à thả ra đi nặng quá thở không nổi luôn nè_nó khó khăn phát âm , hắn thì rời đầu khỏi cổ nó , tiến lại cái eo nó , và cái đầu đã an tọa trên eo nó , eo nó trở thành cái gối cho hắn . Hắn biết nó đang bị thương nên cố gắng làm cái đầu nhẹ nhất có thể không để đụng vào vết thương

-ở đây ngủ với ta đi , làm gì mai hắn làm _hắn nhắm mắt nói , nó thì chán nản nói :

-lão đại à dù gì thì cũng để em đi dọn dẹp cái đã chứ_nó

-khỏi , ngủ đi mai dọn luôn 1 thể_hắn bá đạo ra lệnh

-ấy không được để dưới đây thì mất hết làm sao coogn sức từ chịu đến giờ đây_nó nói liền

-để gọi người làm dọn _hắn

-không được không được không được đụng vào chỗ đây hông hết thì chết _nó lắc đầu tay xua xua

hắn im lặng nhắm mắt ngủ mà chẳng nói tiếng nào

-nào lão đại thả ra đi , dọn xong em sẽ lên ngủ với ngài được không_nó năn nỉ

-ừ nhanh lên không là cái chỗ đó vào xột rác đấy_hắn thả eo nó ra cho nó ngồi dậy

-ok lão đại _nó hôn hắn vào môi rồi chạy xuống khuôn viên , tay không quên cầm theo con ốc khi nãy .

Nó chạy xuống dọn dẹp tìm 1 chỗ kín mà giấu vào , xong xuôi nó chạy lên phòng hắn vẫn ngồi đó đợi nó , tay gác lên trán tựa vào thành giường . Nhắm mắt về suy tư , nó mở cửa bước vào trèo lên giường ngủ ,

hắn cũng ôm nó ngủ luôn , hôm nay hắn đổi tư thế rồi . Đầu thì gối lên eo không bị thương của nó , tay ôm nó hơi hơi lỏng , chân hắn thì khóa chân nó lại mà ngủ ngon lành.....end chap 24 ạ

m.n đọc truyện vvv lun ạ tớ có viết 1 truyện mới theo yêu cầu của độc giả rồi đây ạ :) có mấy bạn độc giả dễ thương lắm , in nói chuyện vui lắm còn nhận xét truyện 1 cách chân thành nữa luôn . Ahhihi mấy bạn đó ủng hộ và bảo là viết chap mới quá tr lun á , c.ơn mấy bạn đã ủng hộ và nhận xét nhiệt tình như vậy luôn nha . Add bạn fb với tớ nói chuyện cho vui nha , Add bạn rồi đọc cái truyện mới của tớ luôn , Tớ có đăng link truyện trên fb á

28. Chương 25 : Kì Tích Xuất Hiện !!!

Chương 25 :

mọi người ơi t/g vài câu hỏi nhé :)

-nhiều độc giả bảo là truyện hơi nhiều cảnh nóng , hắn hơi biến thái cần bỏ bớt ?

_có cần bỏ bớt k ạ ? nếu như mọi người cần bỏ bớt thì cmt dưới truyện or ib trực tiếp qua Facebook Duyên Nguyễn của tớ nhé :) tại ý kiến bóc đồng nhau quá , tớ thấy thế này , m.n ib cho tớ or cmt dưới truyện ý kiến nào nhiều hơn tớ sẽ viết theo ý kiến đó :) tạm thời tớ viết sẽ như cũ nhé :) (cảm ơn đã cho con t/g nó điền vài câu)

—sáng—

Hôm nay , có 1 việc vô cùng vô cùng và hết sức lạ lùng , NÓ DẬY SỚM OMGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG . Hôm nay không cần gọi nó dậy , mà nó đã tự dậy rồi . Có việc gì mà khiến nó dậy sớm vậy nhỉ ? (t/g cũng không biết nữa) . Nó đi vào làm vsen sau đó chạy ra ngoài , hắn vẫn còn ngủ . Bấy giờ đã là 6h sáng , nó lại gần giường , 2 tay thì lo búi tóc cao lên , còn chân thì lay lay đạp hắn dậy . Bị làm phiền , mở mắt ra thì hắn thấy nó đang dùng chân lay mình dậy thì dùng tay kéo lun cái chân nó ngã lên giường . Mặt nó bị đập vào chăn bông hơi khó thở , thả cái búi tóc này giờ nó loay hoay buộc lấy tay chống người dậy để hít thở . Hắn như vậy mà ôm luôn cái chân nó ngủ ngon lành . Sắn đó nó tặng cho hắn vài đạp :

-này lão đại buông chân ra nào , sáng rồi dậy thôi_nó vừa lấy chân đạp hắn vừa nói

-ồn chết mất , hôm nay làm gì mà e dậy sớm đột xuất thế_hắn cầu nhàu hỏi nó mắt vẫn nhắm tịt

-có làm gì đâu chỉ tại thấy muốn dậy nên dậy sớm thôi , anh không dậy thì buông cái chân em ra cho em xuống nhà ăn nào , nhanh lên tối qua em chưa được ăn gì_nó chán nản ngồi dậy nói , 1 chân vẫn bị hắn ôm

vẫn im lặng , ôm cái chân nó ngủ ngon lành

Nó vẫn lay hắn , lắc lư lắc lư như con thuyền . Miệng nó lảm nhảm không ngừng , đã được 15' hắn vẫn lì không chịu dậy , lần này nó cố hết sức lấy cái chân ra khỏi hắn . Nó gỡ từng ngón từng ngón tay hắn ra , sau đó là đến cánh tay , quả nhiên thành công mỹ mãn hắn ngủ nên chẳng biết gì cứ thế mà cho nó gỡ . Đến bước cuối cùng là việc rút chân ra mà không làm hắn thức . Nó nhẹ nhàng nhẹ nhàng , cuối cùng cũng rút cái chân ra được , xoay người nhảy xuống giường thì.....ôi thôi hắn đã nắm cái áo nó lại rồi , làm nó mất đà mà về với đất mẹ luôn :

-yaaaaaaaaaaaaaaaa.....lão đại à anh không dậy đi ăn thì để người khác dậy 1 tí xíu chứ_nó mếu luôn , áo nó vẫn đang bị hắn nắm lại . Lần này volum nó vận hết cỡ làm tai hắn đau chết được , mở mắt dậy thì thấy nó đang mếu nhìn trong như con mèo nhỏ nhìn rất yếu làm hắn bất giác mỉm cười .

Thấy hắn cười như vậy làm nó tức điên :

-sao em như cái loa thể mới sáng sớm đã ồn ào_hắn cười nhìn nó nói

-đồ lão đại chết bầm đi chết đi_nó nói rồi ngồi chồm dậy , nhảy phốc lên giường , chộp ngay cái tay hấn mà CẮN

-aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa_tiếng la thất thanh như thế đã làm kinh động đến bọn nhất vương .
Vừa xoong vào phòng :

-lão đại có chuyện gì vậy ngài không sao chứ?_nhất vương lo lắng hỏi . Thấy cái cảnh này cả bọn thăm thương cho lão đại của bọn họ . Nó đang cắn hấn 1 cách hết sức thoải mái , nó lại có nanh nên cắn rất đau , nó nhả tay hấn ra sau đó nói :

-hừ tại lão đại các người , ai bảo không cho bốn cô nương đi ăn làm chi_nó huýt mặt chạy ra khỏi phòng vừa đi vừa cười như điên . Tam vương tiến về phía hấn , gỡ lớp áo lên xem thì lạ thay , không chảy máu , chỉ để lại vết răng có phần hơi đỏ đỏ thôi . Tam vương thăm cười thay cho lão đại nó cũng biết thương lão đại phết cần mà còn điều chỉnh sức cơ đấy .

Tung tăng hồ hởi chạy xuống nhà ăn , nó ngồi vào bàn lấy dao nĩa gỗ lóc cóc inh ỏi .hôm nay nó vui lắm , hôm nay là ngày nó được ăn thịt trở lại vì vết thương nó đã hồi phục hấn rồi . Nó cứ nhoi tới nhoi lui mà thức ăn vẫn chưa được dọn lên . Đến khi hấn xuống thức ăn mới được bày ra bàn . Nhưng làm nó vô cùng thất vọng vẫn là mấy cái món cũ chán phèo ấy , cháo , canh rau và cả yến xào nó bất bình hỏi :

-lão đại à !! có phải quá keo kiệt khoogn vết thương em đã lành hấn , vậy mà ngài còn tiếc chi 1 chút ít thịt mà không cho em ăn vậy_nó cầm dao nĩa mếu với hấn

-cái giá phải trả cho cái vết cắn ngày hôm nay_hấn vừa ăn vừa điềm đảm nói

-hic chỉ là 1 vết cắn có cần tính toán vậy không chứ_nó đưa cái thìa vào tô cháo rồi quậy quậy chọc chọc mà chẳng thèm ăn . Nó mếu nhưng không ai quan tâm nó dù chỉ 1 lời lại còn đang cười trong lòng nữa cơ chứ

-1 là ăn 2 là nhịn_hấn đọc báo nói , lúc này hấn đã dừng ăn rồi

nó không nói gì mặt cứ lăm lăm lỳ lỳ , mức cháo lên mà ăn cứ thăm nghĩ những cái thái cháo ấy là tên Triệu Vũ đang chết chết mà ra sức nhai nát , nhìn bộ dạng nó bây giờ trông rất buồn cười

Đang ăn bỗng nhiên nhị vương lên tiếng :

-lão đại 30' nữa chúng ta có cuộc họp cổ đông quan trọng ở công ty ạ _nhị vương nhỏ nhẹ nói

-chuẩn bị đi_hấn nói

-mấy người sẽ đi ạ?_nhị vương lại hỏi . Hấn đưa mắt nhìn về phía nó , bọn nhất vương cũng đưa mắt nhìn theo . Nó đang cầm đầu ăn nên đầu biết có ng đang nhìn mình . Sau 1' nó cảm thấy lạ lạ ngược mặt lên nhìn thì thấy ai cũng nhìn mình làm nó khó hiểu . Đơ mặt ra nó nghiêng đầu nhìn về phía hấn . Nào nó bắt đầu phân tích , tua lại về 1' trước nó cũng hiểu ra đôi phần :

-tôi không đi_nó cầm đầu ăn tít . Nhận được câu trả lời không hài lòng mấy của hấn nhwung vẫn khoogn muốn ép buộc nó đi cùng . Ăn xong hấn thay đồ rồi đi luôn , bọn nhất vương và nhị vương đi theo , tam vương ở nảnh lo 1 số việc . Nó khi ăn xong lại chạy ra khuôn viên lôi cái đồng hồ đẩy ra làm tít.....end chap 25

29. Chương 26 : Xin Lỗi Ạ !!

chương 26 : xin lỗi ạ !!

Chương này vừa viết vừa có vài lời của t/g e ạ :) e rất rất rất xin lỗi m.n thời gian qua đã k ra chap mới ạ *cúi đầu* tại e k có ý tưởng , vô học nên bố mẹ cũng cấm onl nhiều nên là e chưa có viết chap mới đc ạ rất xin lỗi m.n luông , e sẽ cố gắng ra chap mới thường xuyên bởi e đã có ý tưởng rồi :) thôi k nhầm nữa ạ vô truyện thoi!!!!!!!!!!!!

Sau 1 vài thời gian sau , cái gì đó mà nó dấu hẩn cũng được làm xong , nội chuyện vẫn bình thường xảy ra , nó tập thân thủ và võ cho hẩn nên bây giờ hẩn coi như đã mạnh rất nhiều . Mọi chuyện vẫn bình thường đến khi cái ngày định mệnh ấy đã vô tình chia cắt nó và hẩn . Có 1 lô vũ khí chuẩn bị xuất xứ sang Việt Nam , lần đó hẩn đưa cả nó theo . Lô vũ khí này khá lớn , đối tác lại là 1 người có tiếng tăm trong thế giới ngầm , còn đề nghị hẩn ra mặt nên bắt bắt dĩ hẩn phải ra mặt cùng với lô hàng . Là người có máu mặt , hẩn nghĩ chắc không có gì đáng ngại , ở với nó 1 thời gian dài nên hẩn đã có chút tin tưởng người khác hơn , không do dự lần này hẩn đề phòng không kĩ lắm , vậy cơ mà cái tên ấy lại gian trá , ném đá giấu tay , làm hẩn tổn hại 1 lô vũ khí lớn , còn thiệt hại rất nhiều anh em , số người đem theo dường như bị tấn công thiệt mạng hơn phân nửa .

Quan trọng hơn hết là , nó bị bắt đi . Thân thủ của nó thì không thể nào có thể dễ dàng bị bắt đi như vậy , vì tình thế nguy cấp , bên nó gặp tình thế bất lợi , đối phương không hiểu tại sao lại yêu cầu trao đổi nó thì mọi người có thể toàn mạng trở về nó không ngần ngại gì với điều kiện này , còn hẩn kịch liệt phản đối , cơ mà nhìn lại tình hình bên hẩn bây giờ có mười mạng cũng chẳng thoát nổi . Nửa muốn nửa không hẩn rất đau đầu , nó nhìn hẩn và mọi người cuwofi tươi rồi ôm hôn hẩn 1 cái rồi chạy về phía kia luôn vừa chạy vừa hét lớn :

-LÃO ĐẠI ĐÁNG YÊU À !! EM YÊU LÃO ĐẠI LẮM ĐÓ NHA !! YÊU CẢ MỌI NGƯỜI TRONG BANG NỮA CƠ MỌI NGƯỜI ĐỪNG VÌ EM MÀ BUỒN NHA HY SINH EM CÒN HƠN LÀ HY SINH TẤT CẢ !! SỐNG TỐT NHA , NẾU CÓ CƠ HỘI NHẤT ĐỊNH SẼ GẶP LẠI !!_giọng nó nhỏ dần nhỏ dần rồi biến mất trong không trung , nó đã được người khác đưa đi trong khi hẩn lại không làm được gì .

Hẩn không khóc , cũng không gào thét đau đớn gì . Trong lòng hẩn bây giờ chỉ có 1 chút gọi là giận nó vì tự ý hành động , tự ý rời xa hẩn . và cũng có rất rất rất muốn giết cái bọn thối tha kia đã mang nó đi . Tia mắt ánh lên nộ khí , hẩn bình tĩnh ra lệnh ọi người rút về , leo lên máy bay và trở về anh quốc .

Còn nó sau khi leo lên máy bay cùng bọn chúng thì chả tỏ ra lo ngại gì mà còn nằm ngủ ngon lành . Bọn chúng cũng phải bó tay với nó luôn , nhìn nó đẹp thế này bọn chúng muốn có lắm nhưng mà không hiểu sao cấp trên bảo không được động vào nó dù chỉ 1 sợi tóc nếu không sẽ bị mất mạng .

Theo thông báo của cấp trên , cho nó uống loại thuốc gì đó làm quên đi kí ức , sau khi cho nó uống bọn chúng lại theo lệnh ném nó xuống biển . Tại sao lại làm vậy với nó ??? cũng chẳng biết nữa , t/g chỉ biết là cấp trên là 1 tên thanh niên có tiếng tăm trong thế giới ngầm nhưng chưa bao giờ lộ diện , hẩn vẫn là bí ẩn .

Sau khi bị ném xuống , nó vẫn hoàn toàn hôn mê . Sáng hôm sau , khi nó tỉnh dậy thì thấy mình nằm trên 1 cái giường nhỏ xinh xắn . Dụi dụi mắt nó bước xuống giường , nó đang mặc 1 bộ đồ ngủ khá rộng rãi và thoải mái , nhìn sơ căn phòng cũng biết đây là 1 nhà có vẻ khá giả . Mở cửa phòng nó bước ra ngoài , mọi người nhìn nó kinh ngạc , là bọn người làm ý . Nó trong rất xinh nha , bộ đồ ngủ vẫn trên người , mặt được rửa sạch , mái tóc xõa dài mượt mà , đôi chân trần nhỏ nhắn chạy lon ton ra ngoài , vẻ mặt đáng yêu , 2 má phúng phính ửng hồng tự nhiên thật là muốn cắn cho 1 cái , còn nữa đôi môi anh đào mỏng quyen rũ cứ đỏ tươi tự nhiên như thôi thúc người nhìn . Nó đi xuống lầu thấy mọi người đang dùng bữa . Có 1 người đàn ông mặc áo vest lịch sự , người phụ nữ sang trọng vẻ hiền từ nhìn nó còn 1 cậu con trai cứ như tạc tượng , đẹp ngang ngửa hẩn đang chăm chú ăn mà chẳng để ý gì , còn có 1 cô nhóc vẻ tinh nghịch đáng yêu đang chạy về phía nó còn lượn vòng vòng cười thích thú .

-con tỉnh rồi sao ? chuyện gì đã xảy ra với con vậy?_người đàn bà hiền từ hỏi . nó ngăn người nhìn bà với ánh mắt ngây thơ vô cùng trả lời :

-không biết!!_đến đây mọi người đã bất ngờ còn bất ngờ hơn , giọng của nó , sao mà.....làm mê lòng người như thế chứ . Trong trẻo , không cao không thấp chậm rãi vang lên . Đôi môi đỏ mọng mấp máy càng thêm quyen rũ , tên con trai bây giờ mới ngăn người ra nhìn nó .

-vậy con tên gì ? từ đâu đến và tại sao lại rơi xuống biển?_người đàn bà hỏi hấp tấp

_nó lắc đầu-chỉ nhớ Tuyết _nó chỉ nhớ duy nhất cái tên hẩn đặt cho nó thôi-là Tiểu Tuyết _nó nói lại lần nữa với ánh mắt ngây thơ , không vấy bẩn rất chân thật .

-thật tội nghiệp mà gia đình ta đang đi du lịch thì bắt gặp con đang ở dưới biển nên đã cứu con về đây _người

đàn bà thở dài nói-vậy sau này ta gọi con là Tiểu Tuyết nhé , con gọi ta là mẹ , đây là bố , đây là em trai con và đây là em gái con_bà cười hiền hậu chỉ từng nguwofi , cậu con trai có vẻ chẳng quan tâm nữa , kéo ghế đứng dậy chào mọi người đi học rồi hôn bé gái 1 cái rồi phóng xe đi luôn .

Mọi người làm quen với nó có vẻ thuận lợi , bé gái tên là bé Hồng , cậu con trai là Khải , còn 2 vợ chồng kia là chủ tịch của 1 công ty lớn trên thế giới . Bé Hồng thì mê tíu nó luông , cứ bám nó mãi nó cũng thích bé Hồng lắm cứ dính với nhau như sam , bé Hồng năm nay lớp 4 rồi . Khải năm nay lớp 10 nghe nói học rất giỏi .

—cuộc sống nó sẽ ra sao khi mất trí đây mọi người ??? . đón đọc chap mới nhé e sẽ cố ra sớm .n đọc ạ nhớ để lại cmt cho e biết truyện thế nào để sửa luông ạ . Thks all , nn+msđ luông nha m.n

30. Chương 27 :

Chương 27 :

Khải đã đi học , nhà chỉ còn bé Hồng và ông bà chủ tịch + 1 số người làm . Nó ngồi vào bàn bắt đầu ăn , nó ăn 1 cách tự nhiên như nhà của nó vậy khiến ông bà chủ tịch cũng có đôi chút ngỡ ngàng . Đang ăn bỗng ông chủ tịch lên tiếng . Ông tên là Đỗ Thành Hải :

-con có nhớ vì sao mình rơi xuống biển không Tiểu Tuyết?_ông hải cũng có phần thiện cảm đối với nó , ông hỏi bằng giọng nhỏ nhẹ , nó nghe thì tay đang cầm dao cắt thịt khựng lại ngược lên , đôi mắt màu hổ phách xoáy sâu vào mắt ông Hải trả lời :

-không nhớ gì hết ạ !! _cái nhìn của nó làm ông hơi sợ ông nói :

-được rồi , nếu không nhớ gì thì sau này sẽ sống ở đây như người nhà của chúng ta , nhìn con cũng có vẻ lớn hơn tuổi so với thằng Khải nên con sẽ là chị của nó , con cứ sống và coi như mọi người đều là người nhà của con đến khi con nhớ ra mọi chuyện_oog nhỏ nhẹ nói , nó chỉ dạ rồi tiếp tục ăn .

Bữa ăn diễn ra khá im lặng , bé Hồng cứ nín tay nó bảo dứt cho ăn . Ông hải và bà Thoa cứ nhìn rồi cười mãi .

Lát sau bà Thoa vợ ông Hải lên tiếng :

-à !! Tiểu tuyết hôm sau con đi học nhé chứ tuổi này đang là tuổi đi học , con nên đi học để có nhiều bạn hơn biết đâu nhờ đó mà con nhớ được gì đó_bà dừng ăn cuwofi hiền hậu nhìn nó , nó trả lời :

-vâng ạ !! mọi việc tùy mẹ sắp xếp_nó cười mỉm , nó đứng dậy chào mọi người rồi tiến lên lầu , căn phòng nó nằm lúc sáng , mở cửa bước vào trong bây giờ nó mới để ý sơ qua căn phòng .

Chisng giữa phòng có 1 cái giường màu trắng cũng không lớn lắm chỉ vừa đủ 2 hoặc 3 người nằm . Lước sơ những chỗ khác , đều là màu trắng không có gì đặc biệt nữa . Nó mệt mỏi áp mặt xuống giường nói thầm :

-trắng !! tuyết !! azxx đau đầu chết mất_những hình ảnh màu trắng , tuyết cứ hiện hữu trong đầu nó , nó cảm nhận được lúc trước nó cũng được nằm trên 1 chiếc giường trắng thế này . Không nghĩ ngợi nhiều nữa , nó nhắm mắt thiếp đi lúc nào không hay .

Đến tối nó cùng mọi người dùng bữa tối , tuy nhiên Khải vẫn chưa về , dùng cơm xong nó viện cớ là mệt nên xin phép về phòng trước . Nó không ngủ được , cái bóng tối làm nó sợ , nó sợ trèo lên giường nằm ngủ 1 mình sẽ có gì đó khủng khiếp xảy ra . Bật đèn phòng lên , nó ngồi co ro ôm đầu gối úp mặt vào ở 1 góc phòng , vẫn không ngủ được . Nó chỉ nhớ mang máng là lúc trước có người ngày nào cũng ôm nó ngủ vậy mà giờ đây nó thấy cô đơn quá , không ngủ được , nó nghĩ tắt bớt đèn bớt ánh sáng sẽ dễ ngủ hơn . Nó tắt hết đèn chỉ để lại đèn ngủ . Lại ngồi co ro 1 góc đến giữa đêm , nó đang thiu thiu buồn ngủ bỗng nghe có tiếng phát ra phía cửa sổ , lúc lục đục lục đục mãi làm nó thấy hơi sợ . Tiến lại gần âm thanh càng ngày càng dữ dội hơn và Rầm !!!

Thân hình 1 người con trai ngã xuống đang ôm mặt . Nó hoảng quá khi thấy có vật gì đó đang tiến vào , cố gắng bình tĩnh hết sức mà dám mạnh vào cái thứ đó , nó tiến lại bật đèn , hoảng hốt khi thấy Khải đang ôm mặt nằm dưới sàn nhà , trên cái áo sơ mi trắng còn vò vãi vết máu ở phần bụng , nó lo lắng hỏi :

-Khải à cậu có sao không , tôi không cố ý đâu cứ tưởng là ăn trộm cơ nên....nên...á nói chung là xin lỗi cậu , cậu đợi tôi 1 tí nhé!!_nó nói rồi mở cửa phòng phóng ra ngoài luôn . Khải chưa kịp ú ớ gì , chỉ biết bất lực ngồi dựa vào thành giường , mặt trắng bệch đi vì thiếu máu .

10 phút sau nó quay lại trên tay với mấy quả trứng gà , bằng bông và thuốc khử trùng . Khải mệt mỏi nhắm mắt lại thì thấy có thứ gì đó nóng nóng , ẩm ẩm , mềm mềm lại rất dễ chịu chạm vào mặt mình . Mở mắt ra thì thấy nó đang lăn trứng ỳnh , còn áp tay vào má cậu , khoảng cách mặt của 2 người chỉ cách nhau chừng 10cm . Nhìn gần thế này , cậu phải công nhận là nó rất đẹp . Đôi mắt màu hổ phách to tròn lạnh lạnh không 1 chút váy bẩn đang nhìn chăm chăm vào vết thương của cậu , cái mũi cao nhỏ nhắn trông rất đáng yêu , hấp dẫn nhất vẫn là đôi môi đỏ mọng tự nhiên cứ như là cắn vào 1 cái là đôi môi mỏng manh ấy sẽ vỡ ra vậy . Trên trán đã lấm tấm mồ hôi , làn da trắng đã có chút ửng hồng do nóng .

Khải đột nhiên thoáng đỏ mặt , không dám nhìn thẳng vào mắt nó nữa .

-này !! cậu làm gì mà về vào cái giờ này ? còn leo vào cửa sổ phòng tôi rồi con bị thương nữa chứ_nó nhũn mày nhìn cậu , toang để cậu nói gì nó lại lên tiếng -này !! xê lại gần đây , cởi áo ra để xem vết thương thế nào rồi nếu không muốn bị nhiễm trùng_nó như ra lệnh làm cậu có chút ngạc nhiên nhưng không hiểu lại lại có chút thẹn thùng mà làm theo . Cởi áo cậu ra , nó thấy có 1 vết đâm dài khoảng 3-4cm gì đó nhưng không sâu lắm , chỉ làm mất máu . Nó sơ cứu vết thương 1 cách thành thạo , tay nó dính đầy máu , nóng quá nên nó đưa tay lên chùi làm máu dính đầy cằm mặt :

-này !! sao khoogn trả lời ta ??_nó ngây ngốc nhìn cậu hỏi

-phiền quá_cậu thẳng thừng buông 1 câu làm nó ngẩn người

-tôi đã giúp cậu đó , đến tiếng cảm ơn cũng không có nữa còn bảo tôi phiền lần sau cậu có chết tôi xưng không cứu đâu !!_nó bĩu môi đáng yêu trách cậu , cái vẻ đáng yêu đó làm tim ai đập loạn nhịp mặt ai đó thoáng đỏ .

Nó nói rồi chạy ào vào nhà vệ sinh rửa tay và mặt . Lát sau ra thì khoogn thấy cậu đâu rồi , nó thở dài bất lực rồi tắt đèn ngồi co 1 góc nghĩ ngợi lung tung .

31. Chương 28

Chương 28

Cả đêm qua nó không ngủ được , đâm ra thức cả đêm nên hôm nay trong nhà xuất hiện 1 con gấu trúc . Người làm đã đem đồ đi học của nó lên phòng nó mặc vào , thoa ít phấn để che quầng thâm tránh mọi người lại lo . Bước xuống dưới nhà mọi người lại tiếp tục ngỡ ngàng . Tóc nó được buộc lên , để mái thưa , còn có mấy sợi tóc bung ra xòa xòa bay bay trước mặt nhìn vô cùng đáng yêu nha , đôi môi mỏng đỏ mọng mấp máy , cái mũi nhỏ phập phồng thở , đôi mắt long lanh nhìn xuống dưới chân đi từ từ , ời cứ như 1 thiên thần từ trên trời đi xuống vậy đó .

-e hèm !! mọi người làm việc đi !!_ông chủ tịch phải công nhận nó rất là đẹp luôn nha . Thấy mọi người như vậy ông ho khan để mọi người tập trung , ngồi vào bàn ăn nó hỏi :

-con sẽ học ở đâu ạ ?_nó cười hỏi làm ai đó đang ăn vô tình nhìn thấy tim lại bị trật nhịp

-à !! lát sau ăn xong thằng Khải sẽ đưa con đi học , con sẽ học chung trường với nó , nó mới lớp 10 thôi , con sẽ học 11 _ông điền đạm trả lời nó . Nó dạ 1 tiếng rồi bắt đầu ăn .

Ăn xong , nó chạy ra trước sân nên Khải đang dắt chiếc moto phân khối lớn , nó hí hửng nói cười :

-Khải à xe cậu đẹp đấy , được ngồi trên đây chắc thích lắm hehe!_nó rờ rờ cái xe cười

“lại cười !! chết tiệt thật là muốn cắn cho nát môi ra mà !! axashiixixi ”-Khải nghĩ khi thấy cái nụ cười thiên thần của nó , tuy nhiên lại cất tiếng nói ;

-ai bảo cô sẽ đi với tôi vậy ? đi bộ đi cô không đáng để ngồi trên chiếc xe này đâu !! biết đâu....cô đến đây vì có mục đích không chính đáng_Khải kề gần mặt nó nói thầm . nó không nói gì mặt thoáng buồn , nó muốn

biết vì sao nó lại ở đây và muốn biết lại mọi chuyện lắm chứ nhưng cố đến mấy chỉ làm đầu thêm đau thôi . Nó bậm môi nói :

-tôi không có hứng nói với cậu nữa , nào đưa tôi đi học!!-nó toang leo lên xe Khải thì Khải đã hất ra văng ra khỏi chiếc xe yêu quý nói

-cô-di-bộ_kề gần mặt nó nói rồi leo lên xe lúc vọt đi còn gặng cho nó cái gì đó . Là bản đồ , coi như tên này cũng không đến nỗi , Nó cười rồi te te chạy đi

Trên đường nó cứ lăm bắm , vòng chỗ này rồi vòng chỗ kia , vòng mãi gần cả tiếng đồng hồ nó mới tìm được cái trường . Nó đứng trước trường mà trầm trồ khen ngợi . (à về cái miêu tả nhà trường gì đó á e không rành lắm nên pỏ nha , biết nó to đẹp và hoành tráng được rồi) nó a lên 1 tiếng rồi cười tươi . Nhưng cái nụ cười tắt ngấm sau vài giây , môi nó giật giật , người nó cứng đờ . Cổng trường đóng rồi . Là cái tên Khải chết tiệt không cho đi nhờ để lạc đường rồi đến trễ thế này đây mà .

Hết cách nó đành treo tường vào , với cái thân thủ của nó thì chỉ 1 cú lấy đà nhẹ thôi nó đã vô cùng dễ dàng vượt qua cái tường cao 2 mét rồi . Hí ha hí hời chạy vô trong , lật lật lại cái bản đồ xem đang là chỗ nào . Vừa bước vừa coi bản đồ trong tay trong vô thức , không biết đã đi lạc đến xó nào , vắng vẻ âm u quá . Nó khẽ dừng lại , nấp vào bụi cây gần đó nghe ngóng :

-đại ca bảo xử thằng Khải !! mà hôm mày đã làm gì với nó _à à há há thì ra mấy tên này hôm trước đâm cậu Khải ý à haha chết chắc rồi tội mình ơi haha”nó suy nghĩ trong đầu rồi cười như điên

-thì tại nó chạy nhanh quá đàn em bên tao đâm nó được 1 nhát với đánh mấy cái chơi thôi à_tên kia trề môi tỏ vẻ tiếc nuối . Cả bọn xì xầm gì nữa đấy mà nó nghe không rõ , không nhieu chuyện nữa , nó lên đi men theo bụi cây chạy ù ra ngoài .

-á!!_cả hai đồng thanh , là do nó chạy ra không nhìn đường nên đâm sầm phải Huy (hội trưởng hội học sinh trường star , rất đẹp trai và phong độ , cực kì thích giúp người khác , tốt bụng , nhieu ng thích học lớp 12 và nhà cũng có tiếng tăm trong nước)

-xin lỗi ạ !!_nó cúi người xin lỗi Huy , ngẩng mặt cao lên thì nó thấy người Huy cứng đờ , không 1 tí cử động , nó lắc lắc Huy

-anh gì ơi có nghe gì không ?? xin lỗi vì đâm trúng anh nhé_nó cười cực tươi nhìn Huy , làm tin anh lại xoắn xang , về với hiện tại mặt anh đo đỏ ngượng ngùng trả lời

-à...à không sao đâu em_anh ngập ngừng trước giờ chưa có cô gái nào làm anh thành ra thế này cả toàn ngược lại mà sao hôm nay tình hình khác đến thế cơ chứ

-vâng ạ !! anh không sao thì tốt rồi , vậy chào ạ_nó lại cười (bà quỷ nhỏ ăn cười miết) định quay đi thì -à mà khoan !! cho em hỏi phòng hiệu trưởng nằm ở đâu ạ?_nó chớp chớp cười tinh nghịch hỏi , cái bộ dễ thương của nó làm ai kia xịt cả máu mũi

-ối ối anh có sao không , có khi nào lúc này em đâm mạnh quá không?_nó lo lắng đưa tay chùi cho huy , anh chỉ ngược đầu lên cười ngượng ngùng .

Nó điu anh tới gốc cây ngồi , mở trong balo lấy ra 1 chai nước suối , khui ra và đưa cho Huy :

-anh uống này đi lỗi cũng do em bất cẩn quá làm chi không biết_nó nói rồi tự cốc đầu mình , ôi cái vẻ tự kỉ trông cực đáng yêu của nó làm tim Huy cứ rộn cả lên , anh gãi đầu nói :

-à không sao đâu , mà khi này em hỏi anh phòng gì ấy nhờ?_anh lảng chuyện khác cho đỡ ngượng

-à phải rồi em hỏi phòng thầy hiệu trưởng , em là học sinh mới ạ !! rất vui được gặp anh _nó cười tươi quay sang bắt tay làm quen với anh .

Anh đưa tay bắt lại , ặc !! gì mà mềm quá vậy nè !! aaaaaaaaaaaaaa dễ thương chết mất ” và đây là cái suy nghĩ của anh khi chạm vào tay nó đấy ạ , mềm mại , trắng trẻo còn rất ấm nữa làm anh sướng chết mất , rồi bàn tay cũng có hơi luyến tiếc nhưng vậy cũng đủ sướng rồi (haha) . Huy chỉ nó phòng hiệu trưởng rồi anh chào nó về lớp.....

32. Chương 29

chương 29

Sau khi đến phòng hiệu trưởng , nó theo lời thầy hiệu trưởng thẳng tiến về lớp 11a (lớp của những người nổi tiếng , có máu mặt trong xã hội) . Nó đeo cái balo con sói nhẩu căng lên hết vẻ vui sướng , :

-11a thẳng tiến-hahahahaha_sau đó nó cười 1 tràng , chạy về lớp 11a . Vô đến lớp nó thấy có cô giáo xinh xinh đang chăm chú giảng bài . Nó chạy ù vào trong trước mọi con mắt ngỡ ngàng của mọi người , trán lấm tấm vài giọt mồ hôi , tóc có vài sợi bung ra xõa lất phất trước mặt nhìn vô cùng quyến rũ , mắt nhắm tịt lại , tay chống tường thở . Đôi môi hì hà hì hực hít lấy oxy đồ mọng nhìn cứ muốn cắn vào .

Đủ oxy và đã bớt mệt , nó tiến vào trong , cất tiếng nói trong trẻo :

-thưa cô em vào lớp ạ !! xin lỗi vì em đến muộn ạ_nó vừa cười tươi rồi nháy mắt với cả cô trông vẻ rất tinh nghịch đáng yêu làm đồn tim luông cả cô giáo , các học sinh có cả nữ sinh cứ hét ầm lên vì cái độ cute của nó (lớp này không có ghanh tỵ sắc đẹp hay gì gì đó đâu , rất ư là đoàn kết với nhau luông) . Cô giáo mỉm cười hiền nhìn nó nói :

-không sao đâu bé cưng_cô nháy mắt nhìn cô cũng rất xinh luông nha , làm cả lớp lại được dịp hét ầm ầm lên -học sinh mới phải không ? gọi cô là chị được rồi bé cưng , không cần gọi cô đâu_cô cuwofi tít mắt nhìn nó , chạy đến bẹo cái má hồng hồng đáng yêu của nó mà như muốn lấy đem về nhà cất riêng luông vậy á .

Lát sau cô mới chịu buoogn má nó ra , nó xoa xoa cười hì hì cả lớp lại cười rộ lên , lẫn lộn mà cười , vì quá rõ cái bản tính của bà cô này , rất ư là mê gái và mê trai luông , không phải thích yêu mà là cưng , có carmt ình thôi . Học sinh lớp này đều thuộc dạng hot boy hot girl nên chưa có học sinh nào tron lớp là chưa bị cô này bẹo má cả .

Một hồi giốn , cô giáo cũng cất tiếng :

-bé cưng à !! giới thiệu vài nét về cưng đi !! chị và các bạn muốn biết !!-cô hớn hở nói

-ạ !! Tên tiểu Tuyết ạ !!_nó cuwofi híp mí luông , cỉu như là cười khoogn thấy tổ quốc ấy

-bé cưng sống ở đâu ? còn thoogn tin gì nữa không ?_cô cười thúc giục

-ạ !! em bị mất trí nhớ ạ !! được “bố mẹ” tốt bụng cứu về ạ_nó nói về hoàng cảnh của mình mà chẳng có tí gì gọi là buồn cả vả lại còn cười tươi nữa chứ , cả lớp có vẻ hơi buồn thay cho nó nhưng vẫn cười khích lệ , bồng 1 cậu đứng dậy :

-ôi !! thật là lâm li bi đắc _cậu ta giơ tay lên trời tay ôm tim nói -mái nhà này sẽ luoogn đón chờ con !! con gái_cậu ta ôm tim gục xuống bàn , cả lớp cuwofi rộ cả lên , nó cũng cười tươi . Ai mà không biết cái tính của “ông tám” 11a chứ . Đẹp trai , nahf giàu học giỏi chỉ có cái là gay thôi , cơ mà cả lớp vẫn quý cậu lắm , cậu tên Nam cơ mà mọi người thường gọi là Nam thời sự . Cậu rất thương thiện nha , hay giúp người khác nên hầu như ai cũng quý cả kể cả nó .

-được rồi mấy đứa !! Tiểu Tuyết , cưng muốn ngồi chỗ nào?_cô hỏi mắt cô chớp chớp vẻ đáng yêu nhìn nó . Nó cuwofi hì hì rồi trả lời :

-chỗ bạn vừa này ạ !!_nó cười rồi chỉ vào Nam cả lớp vỗ tay hò reo. Thế là cái buổi đi học đầu tiên xảy ra xuoogn sẽ.....chap này hơi ngắn ý ạ :) tại k có nhiều time nên viết nhiều đó thôi :) chap sau sẽ cố bù ạ !! dạ và tối nay e đi học thêm 7h mới về nên e chưa biết có viết được k nha m.n :* tối nếu gãnh sẽ viết ạ ^_^ ahiihi m.n đọc truyện vv ạ nhớ cmt ở dưới nha m.n

33. Chương 30

Chương 30

Tối đó về đến nhà nó cứ cười tủm tỉm , cứ nhớ về mấy cái truyện cười mà Nam thời sự tám lúc sáng . Đúng là Nam thời sự mà còn gay nữa cơ chứ , nhiều chuyện mà điệu bà cổ luông . Nó nằm lăn qua lăn lại mong

sao au đến 7h , là lúc nó hẹn với Nam thời sự đi công viên rồi đi ăn , nghe Nam kể mà nó cứ phát điên lên luôn được ý . Cứ nằng nặc đòi đi , nên khổ quá đành phải chấp nhận dắt nó đi .

Nó không ăn cơm , để dành bụng tí nữa ăn nhưng món ăn mà Nam kể . Lục đục thay đồ cuối cùng cũng tới 7h . Nó mặc 1 cái áo yếm vải màu bạc , quần đùi áo sơ mi trắng nhìn rất dễ thương , để mặt mộc . Tóc buộc lên để thừa lưa vài cọng lắt phất trước mặt , mang đôi búp bê màu cafe có không có họa tiết . Nhìn nó rất là baby luông . Nó bước xuống thì thấy ông bà chủ tịch , Khải , bé Hồng đang ngồi ở phòng khách . Nó lại chào mọi người :

-thưa bố mẹ con đi ra ngoài xú ả !! chị đi nha Khải , bé Hồng !!_nó nói rồi cuwofi tươi làm trong lòng Khải có chút gì đó khó chịu khi nó đi với người khác mà không cần biết là trai hay gái , bé Hồng cười tít mắt bái bai nó , oogn bà chủ tịch chỉ cuwofi nhẹ coi như đồng ý .

Nó hí hửng chạy ra trước cửa đợi , nó đã đưa số nhà cho Nam thời sự . Đợi 10 sau , nó thấy Nam đang đi tới , Mặc 1 cái áo sơ-mi tay ngắn mà trắng , quần kaki màu bạc ngắn tới đùi , cũng mang đôi giày màu cafe không có họa tiết , trùng hợp nha mặc đồ đôi cơ đấy :

-ây ây Bà Nam à !! sao mặc đồ trùng hợp thế?_nó cười tinh nghịch trêu Nam

-thôi đi má !! người ta chọn đại chứ bộ !! có biết mẹ gì đâu !! hoy kệ đẹp là được rồi_ông a ông ọ trả lời nó làm nó cười điên lên luông . Bây giờ mới để ý lại , Nam đang đi bộ , không có đi xe , nó thấy lạ nên hỏi :

-ê mẹ Nam tại sao không đi xe mà lại đi bộ vậy ?_nó cứ thích trêu Nam bằng các từ như Mẹ , má , bà , cô....v....v

-chắc nói mới nhớ nha bà nội !! tức chết đi được mà !! có mỗi chiếc xe cũng cấm đi cho được mà !!! cái thứ gì đâu á !!_Nam vò đầu bứt tai làm vẻ bức mình , nó cười tươi nói :

-này này làm gì mà bức mình thế chứ ? thôi kệ đi , đi bộ ngắm đường với qen đường luông cũng được_nó cười tươi nắm tay Nam , cuwofi nói típ -đi thôi mẹ ơi !! con phải về sớm đó !!_kéo tay Nam đi nhanh , làm xộc xệch áo của Nam , cậu liền lên tiếng bức bối :

-này này !! bà nội vừa vừa thôi chứ !! quần áo thế này trai nào nó mê hả mẹ!!_Nam nói làm nó cười ha hả , kéo tay típ tục đi .

Trên đường đi nó nheo mắt , thấy cái gì đẹp đều đòi mua cơ mà Nam phải trả tiền bởi nó làm gì có tiền chứ , đến coogn viên nó đòi chơi hết mọi trò , đến trò nhà ma nó kéo Nam vào nhưng Nam không dám vào vì sợ , nó cứ nằng nặc lôi Nam vào .

Vào trong nam gặp con ma nào cũng hét toáng lên ôm chầm lấy nó mà khóc , nhắm tịt mắt , nó chỉ biết cười ha hả nhìn Nam , đột nhiên đến khúc gần cuối , 1 con ma nữa trong dữ tợn nhất vọt ra làm Nam muốn rớt tim ra ngoài , hét to nhất có thể ôm lấy nó , nó cũng nghịch lấy tay chệ 2 con mắt xuống , lè lưỡi ra mà hù Nam làm Nam không dám ôm nữa mà vớ đại người phía trước mà ôm lấy . ra đến chỗ sáng mới đột nhiên nhìn lại .

-má....má...oi,.....người đầu mà đẹp dữ vậy trời!!_Nam mút ngón tay âm ừ nói cái nguwofi vừa ôm , nguwofi đó quay lại nhìn thẳng mặt Nam , nghiêm nghị nhìn trông rất man nói :

-chờ ôi má ôi !! sao ôm tuôi vậy , người ta còn chưa nắm tay ai đó_người đó man hết sức luông , haha làm nó ôm bụng cười đau cả ruột , còn nam cứ thẹn thùng nhìn , chỉ 2 đầu ngón tay vào nhau ấp úng nói :

-chời...oi.....đẹp quá đi à....._nói rồi Nam kéo tay nó chạy nhanh , mắc cỡ quá nên không dám ở lại , người đó chưa kịp nói gì thì đã chạy mất rồi , người đó cười về quyền luyến.....hết chap rồi hehe mọi người ngủ ngon + mơ siêu đẹp nha :* iu đọc giả của e lắm ạ mai e đi chơi vs lớp nên buổi sáng về chắc khoảng 10h30 sẽ cố viết 1 chap ạ

34. Chương 31

Chương 31

Đi công viên về cũng là 9h30 , nó nhấn chuông thì thấy Khải đang tựa người vào thành cửa hút thuốc , vẻ mặt u buồn , nó tiến lại lấy tay hươ hươ trước mặt Khải , đột nhiên Khải nắm mạnh cổ tay nó lại , nó hơi bất ngờ mở miệng nói :

-này làm...._chưa nói hết câu Khải đã nhảy vài hòng nó nói

-đi đâu ? với ai ?_Khải nhắm nghiền mắt nói , tay vẫn không buông nó ra .

-à đi công viên chơi , với Nam thôi sự ấy _nó cười toe đúng lúc Khải mở mắt ra , làm tim Khải lại 1 lần trật nhịp , mặt đỏ ửng nhưng vì tối vẫn khoogn thấy rõ lắm . Cậu thở phào yên tâm , không hiểu sao lại như vậy nữa , chỉ là cảm thấy khó chịu khi nó đi chơi với người khác phái thôi . Nhưng đi với Nam thôi sự thì cậu thấy nhẹ nhõm hẳn ra , bởi cái ông gay thời sự đó ai mà không biết chứ .

-ê mà thả tay tôi ra được không ? hơi đâu đó _nó nói nhìn thẳng vào mắt Khải chớp chớp làm đốn tim cậu , thẹn quá háo giận cậu buông ra quay mặt chỗ khác nói lớn :

-đừng có nhieu chuyện , khuya rồi đi ngủ lẹ đi _nói rồi cậu chạy thẳng lưng vô nhà , giữa đoạn còn vấp đá té nữa chứ nhưng vẫn nhanh chóng chạy vô .

Nó khó hiểu cốc đầu 1 cái rồi lầm bầm :

-tên Khải nay bị sao ấy nhỉ ?_ nó vẻ khó hiểu -chắc chưa uống thuốc rồi _nó nói rồi cuwofi hì hì chạy te te vô nhà , chạy thẳng lên phòng thay đồ , chạy vô nhà tắm tắm rồi thay đồ . Bước ra với bộ đồ ngủ con gấu trúc cực yêu , lâu tóc khô nó nghe có nguwofi vào , quay lại thì thấy bé Hồng , trên tay còn ôm cả con gấu bông nói :

-chị Tuyết ơi !! ngủ với bé Hồng nha , bé Hồng sợ quá ngủ không được _bé mếu , chạy tới ôm chầm lấy nó . Nó sưng người :

"có chuyện gì mà lại qua đây ??

"thì.....thì...toi sợ không ngủ được

"sợ???

"ừ....tôi sợ m....a....ma tới bắt tôi đi lắm

"vậy qua đây làm gì ??

"thì....muốn....ngủ.....chung...với với...."

Rẹt !! rẹt , cứ như 1 cuốn băng tua chậm lại trong kí ức của nó , đột nhiên nó thấy nhói ở lồng ngực cái cảm giác gì đấy đau lắm . Nó nhớ nó đã từng nói như vậy với 1 người . Bất giác nước mắt nó rơi , trong vô thức nó giật mình khi bé Hồng lay lay nó :

-sao chị Tuyết khóc vậy?_bé hồng ngây ngô hỏi , nó cuwofi rồi đáp :

-à không có gì , tự nhiên chị thấy cay cay mắt ấy mà _nó cười dịu xoa đầu bé Hồng , nói rồi nó bế bé Hồng lên giường nó nằm , vì có người ngủ chung nên nó không mất ngủ nữa , chị em kể chuyện với nhau cả đêm sau đó ngủ lúc nào khoogn hay , cứ thoải mái nói chuyện mà đâu hay biết bên ngoài cửa có người đang dựa vào tường , nghe hết cuộc thoại của 2 người . Lát sau người đó quay đi , rồi từ từ mất hẳn trong bóng tối .

_____Triệu gia _____Anh quốc_____

-có tin tức gì chưa ??_ à mọi người triệu gia là nhà của triệu vũ đó còn nhớ e đã đổi tên k ạ ? giọng hần trầm , amng chút lãnh lẽo và nhớ nhung vang lên

-vẫn chưa thừa lão đại !! hình như là đã.....đã _nhất vương áp a áp úng nói chưa kịp gì hần đã nhảy vô miệng

-ta chưa cho phép em ấy có thể chết sao ? _người dựa vào ghế sofa đáng vẻ mặt mỉa mai rõ rệt , hần gầy đi trong thấy vì ăn ít hơn cũng mất ngủ thường xuyên

-Lão đại lão đại , có rồi có rồi _tam vương hốt ah hốt hải chạy vào trong ,

-có chuyện gì?_hắn hỏi

-đã có tin tức của cô ấy rồi , nghe nói được nhà tốt bụng nào đó cứu trên biển và đang theo học ở 1 trường nổi tiếng ở Việt Nam tên là star , chỉ biết bấy nhiêu thôi ạ

-tốt lắm , mọi người lui hết đi _ánh mắt hắn vui mừng thấy rõ , nếu khoogn phải là nó đi chẳng nữa , vẫn phải thử đủ bằng mọi cách để đem nó về.....hết chap ạ :) ahhihi vài pữa nữa mà hắn qua Việt Nam , rồi có bộ tam theo học ở trường star để típ cận nó sẽ ra sao nhờ , haha trông chờ quá nha

35. Chương 32 : Chươn Giải Thích !!

Chương 32 : chương giải thích !!

Tại thấy có chị kia cmt nói là truyện hơi khó hiểu :) thì đây em xin giải thích ạ :)

-nó sống trong rừng , tuy nhiên vẫn là người => nói được tiếng người

-thứ 2 : lúc đầu m.n thấy đây ạ , hắn đưa nó về lúc đó nó biết mô tê gì đâu , cái gì cũng lạ cả , nên nó theo bộ tam học đó , có cả học chữ , học chế tạo and sử dụng vũ khí . Trí nhớ siêu phàm , tiềm năng có sẵn nên chỉ nhìn qua sơ 1 vài lần là biết thôi . Nó học chữ trong đó bao gồm các thứ tiếng trong đó có Việt Nam chẳng hạn => nó nói được tiếng Việt and đã sống với hắn chừng mấy năm => rành thiết bị dụng cụ thông tin nên mọi thứ đều ok khi bắt đầu cuộc sống mới !!

_____và vâng ạ :) mọi người còn cái gì thắc mắc về truyện nữa thì cứ cmt ở dưới góp ý để em giải thích hoặc sửa nếu sai ạ :) chứ cái mấy nhà e điên rồ lắm vào fb hét được rồi m.n ạ cứ tải tải rồi rút cuộc đứng lương , màn hình trắng bõc nên e không rep tn bên fb được ạ :) có gì cmt trực tiếp ở dưới ạ

—ngày thứ 2 đi học—

Nó thức dậy sớm hơn bé Hồng , thấy bé ngủ ngon quá nên nó không nỡ gọi dậy , tiến và trong nhà tắm làm vsen sau đó bước ra với bộ đồng phục trên người . Buộc tóc để xoa vài sợi lắt phất như thường ngày , mang 1 đôi nỉ màu xanh dương hôm qua Nam thời sự mua cho , là giày đôi . Xoa 1 ít cao ở mu bàn tay vì hôm qua bất cẩn đập mạnh và cái nắm vịn cửa , làm nó hơi sưng , đỏ đỏ . Xách balo lên hôn nhẹ lên trán bé Hồng rồi mở cửa thật khẽ đi ra ngoài .

Bước xuống lầu thấy mọi người đang dùng bữa , nó lại chào rồi định quay đi nhưng ông chủ tịch nhanh chóng nói :

-đi đâu vội thế !! ngồi xuống dùng cơm với cả nhà rồi hắn đi con_ông nhỏ nhẹ hiền hậu nói với nó , nó cũng cúi nhẹ đáp lại ông :

-dạ khoogn bố ạ !! con hẹn với Nam tản bộ đến trường ạ , con ra chờ kéo Nam đến không thấy lại đi mất ạ !!_nó cuwofi rồi quay đi , bỗng ai đó ngược lên nhìn bóng lưng , tỏ vẻ khó chịu .

Ra trước cổng nó cứ ngó tới ngó lui , được chừng 5 phút thì thấy bà Nam thời sự đang ẵm ẵm quơ quơ cây cỏ dạo hái bên đường đi tới , nó nhìn rồi trêu :

-quào !! mẹ Nam nhà ta còn biết chơi với mẹ thiên nhiên cơ !! ghê à nha _nó trêu làm Nam dừng lại lườm xéo nó , rồi quơ tay dậm chân nhõng nhẽo :

-nè nè má ôi !! Nam tui đây là nổi tiếng yêu thiên nhiên , đương nhiên việc này là chuyện thường tình rồi !! xía con quỷ lúc nào cũng ghẹo người ta cho được hò !!_nói rồi mẹ Nam lại ẵm ẵm chân dùng dùng làm bụi vẩy lên đôi giày xanh dương đang mang , nó cười ha hả nói típ , vừa đi vừa nói :

-chà chà !! mẹ nam yêu thiên nhiên cơ !! thế mà con nào đâu hay biết !! thật là bất kính nha_nó cười khục khục như đang nhịn , cứ sợ mẹ nam giận :

-quỷ xứ à nha cứ ghẹo tui , đến lúc tui mà có anh nào để ý á tui kiu quánh chết bà mới thôi !! hứ_Nam đậm chân liếc xéo nhìn gian vô cùng , đến lúc này nó không nhìn được nữa , bật cười ha hả ôm bụng cuwofi điên lung :

-ahhahahahaha thôi đi mẹ ơi !! mẹ như vậy có ma nào lấy mới lạ hahah!_nó hần giọng cổ tỏ vẻ bình thường -e hèm nếu không muốn bị ế có thể nói với anh , anh sẽ cho người qua đón em về làm dâu mẹ anh hahahahah_nó nói rồi chyaj đi , mẹ nam bực mình chạy theo đuổi đánh , vừa chạy vừa hét :

-ê con mụ vô duyên kia nha , trù ẻo hả mụ ai mà thềm lấy cái nguwofi như mụ chứ !! đứng lại đó để chạy bắt được là không yên thân đâu nhaaaaaa_Nam hét inh ỏi cả đường đi làm ai cũng nhìn như người ngoài hành tinh , nó vừa chạy vừa ôm bụng cười sặc sụa.....hết chap ạ :)

36. Chương 33 :

Chương 33 ;

Nó và Nam cuối cùng cũng tới trường , cả 2 đều thấm mệt sau đoạn đường dài , nó bị mẹ Nam kí ấ cái vào đầu , nó đâu có thua còn lì mà , cứ lại trên làm mẹ Nam 1 phen muốn ngộp tim với nó . Mẹ Nam lại tiếp tục cuộc hành trình rượt đuổi nó , nó la í ới cầu cứu nhưng chả ai thèm cứu vì biết 2 đứa đang giỡn với nhau . Được 1 đoạn vào giữa sân trường , nó va phải 1 vật gì đó lớn lớn , cứng cứng , to to , nó va phải 1 người :

-a đau quá , xin lỗi ạ tại lo giỡn nên không để ý ạ xin thứ lỗi ạ_nó cuối đầu xin lỗi liên tục , nó cảm thấy phía bên trên có 1 luồng khí lạnh , nó ngây ngốc quay lại nhìn mọi người , ai cũng bịt mắt , vẻ hoảng sợ không dám nhìn , Nam thời sự đứng cứng ngắt 1 chỗ .

Nó khó hiểu quay lại người nó va phải “đẹp trai à nga , cơ mà sao lại nhìn mình như thế nhỉ ? có làm gì đâu chứ va phải rồi xin lỗi thôi mà” , nó ngây ngốc mắt chớp chớp về khó hiểu nhìn người đó , quơ quơ tay trước mắt người đó , không thấy động tĩnh gì nó dùng đôi tay mềm mại của mình vỗ vỗ vào má tên đó , nói :

-này có sao không ?? bị thương ở đâu hả??_nó ngây ngốc hỏi trông khi đó mọi người đều thét lên kinh hãi , nó vẫn không hiểu .

“a , mềm.....mềm...quá” _đây là suy nghĩ của tên đó lần đầu tiên hần cảm nhận được 1 đôi tay mềm mại và hút hồn như vậy , hần lạnh lùng quét dọc qua người nó và ngẫm nhận xét ” thiên thần”

-buông.....tay_hần nói 1 cách dứt quãng , nó nhìn lại tay mình thì vội nói :

-à xin lỗi tại thấy cậu không có phản ứng gì nên đập cho cậu tỉnh thôi , vậy nha không bị sao thì đi nha, bái bai_nó cười 1 nụ cười tỏa nắng chào hần , hần hơi sững người vì đây là người đầu tiên dám chạm vào người hần khi không được sự cho phép và còn nguyên vẹn rời đi , mọi người đều há hốc trước hành động của hần . Nó lại kéo tay Nam đi vào căn-tin , ngồi xuống nó mới bắt đầu hỏi :

-ê !! mụ làm sao mà lúc nãy cứng ngắt không nói nên lời vậy chứ??_nó hỏi

_vẫn im lặng , như người mất hồn _ nó hét cho 1 phát thì mới chợt tỉnh

-má ơi má ơi !!!!! đầu đầu coi có chỗ nào bị thương không , chồ ôi thương dễ sợ ò xin lỗi nãy rượt bà nha!!_Nam ứa nước mắt nhìn nó vẻ lo lắng , nó khó hiểu :

-ê !! bộ bị điên hả ?? sao nay tốt đột xuất vậy hả ?? có bị thương gì đâu xin lỗi rồi đi ò_nó trả lời 1 cách bình tĩnh và Nam thì không bình tĩnh chút nào , Nam bắt ngờ đứng dậy hô lớn :

-MÁ ƠI !! BÀ CON LÀNG XÓM MỌI NGƯỜI ƠI LẠI ĐÂY KỂ NGHE NÀ !!! CON tUYẾT NÓ ĐỤNG VÀO QUÂN ĐẠI CA MÀ KHÔNG BỊ SAO KÌA BỐ LÀNG NƯỚC ƠI_sau cái tiếng hét vang dội của Nam thì người từ bốn bề vây quanh lấy nó và Nam hỏi thăm đến nghẹt thở , khó khăn lắm mới lời được cái mụ Nam nhiều chuyện kia ra ngoài .

Thở hồng hộc chạy ra sau trường , nó vừa thở vừa mắng mụ Nam :

-học....học.....cái...mụ nhiều...học.....chuyện chết tiệt...học_nó nói không ra hơi dựa vào tường thở , mụ Nam cũng vậy từ từ trả lời nó ;

-thôi đi !! con quỷ !! có biết là mụ hên đến cỡ nào không, nè ngồi xuống ba kể con nghe à lộn mẹ kể con nghe :

-là thế nàycái tên Quân đó vì nhà giàu , đại ca khét tiếng của các cái trường , bang mạnh nhất trong chợ đêm , vì mẹ mất sớm , ba thì lo làm ở công ty bỏ bê hẳn , ba hẳn còn cưới cả người yêu cũ của hẳn để làm mẹ kế hẳn , vì cái mụ người yêu cũ đó ham tiền nên đồng ý cưới ba hẳn luông . Từ đó là hẳn nói chung là lạnh lùng , trầm tính , dữ tợn hơn , và đặc biệt ghét người khác đụng vào mình khi chưa được cho phép . Mấy năm trước , có mấy nhỏ hot girl đến tỏ tình , rồi còn đụng vào người hẳn , bị hẳn đánh cho gãy tay gãy chân , rồi có chị hot girl nào đó thích hẳn cố tình giả vờ té rồi hôn hẳn bị hẳn cho 1 phát ngay trán chết luông !! ôi kể lại mà rùng cả mình_Nam ôm tay xoa xoa

-à thì ra là vậy !! mà sao mẹ Nam biết hay vậy ??_nó cười đùa hỏi

-úi giời ơi Nam thời sự ta đây mà cái gì không biết cho được ahahahahahaha_rồi nam đứng dậy che miệng cười như điên , nó cũng cười theo ngay sau đó ăn 1 cái cốc dầu rô dầu :

-ê mụ kia , sao cốc dầu ta chứ ?? sẽ bị lùn đi và giảm trí thông minh đó à nha_nó xụ mặt đáng yêu trách Nam :

-cái đồ dở hơi !! có biết mụ tu 3 kiếp mới không bị gì khi chạm vào người hẳn không?_Nam bực mình nói

-vậy trước giờ có mỗi ta là an toàn khi chạm vào á hả ?_nó cười cười hỏi

-biết còn hỏi cái đồ khùng _nam mắng nó

-xí !! chắc tại.....thấy tui mong manh dễ vỡ quá nên là...ò hó.....không làm gì đó mà hahahah_nó tỏ vẻ điệu dàng rồi ôm bụng cười như điên , Nam đang nằm đó lấy chân đạp vào nguwofi nó cuwofi giỡn , 2 người bò dậy rượt nhau chạy vào lớp :

-xaojt !!_có người trên cây nhảy xuống , người đó đã nghe hết đoạn thoại của nó và Nam.....là ai vậy nhỉ.....chap sau sẽ biết nha :*

37. Chương 34

Chương 34

Những tiết học trôi qua thật nhàm chán , nó thì mượn ipad của Nam chơi game còn mẹ Nam thì ngồi vừa nghịch tóc nó rồi lại lẩm bẩm nhận xét về nó đủ thứ . Đến giờ ra chơi , cả lớp túa ra như kiến nhưng nhanh chóng trở lại vào lớp , mấy lớp khác cũng xúm lại xem (đồ nhieu chuyện) , nó thì được mẹ Nam lôi xuống căn-tin vừa bước ra cửa đã có 1 đám người chặn lại , nó khó chịu rời màn hình ipad nhìn lên , cả bọn đứng trước mặt nó sững người , vì theo lời đồn nó rất đẹp , nay đứng trước mặt mới biết cái vẻ đẹp đó hút hồn thế nào .

-Phiền chị và mọi người tránh ra cho ạ _nó tỏ vẻ khó chịu thấy rõ , nhíu mày nói với đám người đó , cả đám cười rộ lên nó vẫn chưa hiểu cái mô tê gì thì đã có 1 người trong đám đó lên tiếng :

-ê nhỏ kia , không biết phép tắc gì hả ??? gặp đàn chị khối 12 mà không biết chào sao ?? được chị Kim Hảo đặt chân đến đây “ghé thăm” là vinh hạnh lắm mày biết không hả nhóc_nói rồi ả ta dùng tay chỉ vào trán nó hất nhẹ ra sau

-vậy chào ạ !! né ra được rồi chứ ??_nó 1 lần nữa khó chịu , Kim Hảo là 1 đàn chị khối 12 khét tiếng , là trùm các cuộc bạo lực học đường (chuyên về đánh ghen) và hội trưởng fanclub của đại ca Quân . Vì lúc sáng có chứng kiến cái cảnh nó va vào người Quân nên bây giờ đến đây tính sổ

-hahah còn dẻo mồm , khôn hồn thì quỳ xuống và xin lỗi mau khôn thì đừng trách tao mạnh tay _ả Kim Hảo bấy giờ mới lên tiếng , nó ngây ngốc không hiểu gì , đưa lại cái ipad cho Nam , nó quay lại nói :

-tại sao phải xin lỗi mấy người chứ ?? tôi đã làm gì mấy người khi đây là lần đầu gặp mặt !!!_nó cãi lý với bọn người Kim Hảo nhưng coi bộ chẳng hề hấn gì cả , Kim Hảo tiến lên nói :

-à à nhóc lớn mồm nhỉ để chị cho nhóc biết lợi hại !!_nói rồi ả định giơ tay tát nó 1 cái nó định chop tay và cho ả 1 tát lại thì Nam đã nhanh hơn , đẩy nó ra né qua 1 bên nói giọng mỉa mai :

-a hô hô !! đàn chị à !! đẹp mặt nhỉ !! đàn chị người ta mà kéo đến đây đánh người ta mà không rõ lí do như thế á ?? ahaha mắc cười quá mẹ ơi_nói rồi Nam ôm bụng cười , cả lớp 11a cũng thừa dịp cười rộ theo vì từ lâu đã rất ghét ả Kim Hảo này

-mày....mày.....đồ gay mà dám lớn mồm hả???_ả tức điên người mắng Nam , Nam thời sự nhanh nhẩu đáp lại :

-á há há há há mắc cười quá má ơi hahaha , bộ gay là không được nói hả bà chị già , bộ gay có ảnh hưởng đến kinh tế đất nước hả ?? gay có liên quan tới cái nồi cơm điện nhà chị hả bà chị hahahaha_Nam ôm bụng cười đáp lại , không hổ danh là Nam thời sự cái gì cũng nói được , ả tức quá không nói lại liền cho người đánh Nam :

-bay đầu !! bịt miệng cái thằng gay này lại cho tao _nói rồi ả tới tát cho Nam 1 cái , vì đang cười nên không đề phòng bị ả tát cho 1 cái , Nam ôm mặt vẻ đáng thương , ả định đánh tiếp thì có 1 bàn tay mềm mại , nhưng vô cùng rắn chắc và khỏe mạnh :

-thử đụng đến Nam lần nữa xem !! tôi đảm bảo cái tay của chị không còn nguyên vẹn đâu bà chị à _nó nhếch mép , bây giờ cái vẻ đáng yêu thường ngày đã biến mất , thay vào đó là 1 gương mặt lạnh và ánh mắt có thể giết người , cả bọn người bu lại xem kinh ngạc , trn tròn mắt nhìn nó :

-mày....mày.....bay đầu lên hết cho tao_ả đau đến chảy nước mắt nhưng không la được chỉ có thể hô bọn đàn em tới đánh , Nam thì đang nấp sau lưng nó , nó tay giữ lấy nam phía sau , 1 tay nắm lấy cổ tay ả Kim Hảo , cả bọn định xông lên thì tay giữ Nam thả ra , rút từ thắt lưng 1 con dao nhỏ , nó quơ quơ nhìn con dao rồi cuwofi quỳ dị

Mọi người đều rùng mình trước hành động của nó , nhưng vẫn đứng đó xem nó làm gì , cả bọn định xông lên khi thấy nó cầm dao thì tái mặt , khựng lại , nó nói :

-à há !! cứ lên đi , cái này chắc không có tình người đâu nhỉ !!_nó cười lạnh 1 cái cười đều mà làm người ta phát run , ả Kim Hảo sợ sệt lên tiếng :

-mày....mày...dám..làm gì...tao...sẽ không...để mày...yên đâu _ ả lắp bắp cứ lắc nguầy nguầy nhìn con dao đang từ từ tiến tới chỗ mình , nó cười nửa miệng , thật khinh khủng đối với bọn ả à nha :

-mày biết cái giá của đụng vào bạn tao không??_nó không muốn giữ lễ phép nữa mà xưng thẳng mày tao , nó ậm ừ cười quái lạ rồi nói típ -mày đánh bạn tao 1 cái.....tao trả lại mày.....10 cái_nó nói làm tim ả như ngừng đập , là 1 đàn chị khét tiếng mà không hiểu sao cái khí bốc ra từ người nó vô cùng đáng sợ , Nam cũng khá bất ngờ vì hành động và tính cách của nó , nhưng cảm thấy vui vì nó lo ình và trả thù giúp mình , nó nói tiếp :

-nào Nam , tát lại ả 10 cái đi _nó nói rồi hất người Nam lên phía trước , Nam khoái chí tiến lên tát liền tay 10 cái thật mạnh , làm môi ả bật cả máu , mặt mày sợ đến trắng bệch , mọi người đứng xem vô cùn hài lòng vì hành động của nó (ác dữ trời ==) bởi ả ta lâu nay cầm quyền luân ỨC HIẾP người khác , nay bị vậy là đáng lắm .

Nó cười tiến tới chỗ ả , ả hết sức ngã phịch xuống sàn , vẻ mặt mỗi cố gắng thở , nó lại cười nửa miệng ôi thật là khinh khủng so với cái cười không thấy tổ quốc của nó , khác 1 trời 1 vực :

-chắc chắc , thật là tội nghiệp nga !! đau lắm không , có cần thoa muối vào cho bớt đau không bà chị??_nó lại cười làm ả ta khi nghe muối thì mặt mày kinh hãi , đã xốt đến tận này xát thêm muối vào chắc chết , nó cười haha rồi đứng dậy phàn :

-TẤT CẢ NGHE ĐÂY !! TỪ NAY , ĐÁM NGƯỜI KHỐI 12 CỦA Ả NÀY CÒN DÁM BÉN MẮNG QUA ĐÂY LÀM LOẠN CỬ VIỆC ĐÁNH KHÔNG THA , KỂ NÀO CỐ TÌNH ĐÁNH NGƯỜI HOẶC XÂM PHẠM ĐẾN KHỐI 11 NÀY THÌ BIẾT RÕ HẬU QUẢ_nó nói lớn rồi phóng con dao vào thành , nơi có 1

kẻ đồng bọn của ả đang tẩu thoát , chỉ cách vài cm là trúng ngay mặt , ả đó mặt mày tái nhợt nó hét lớn , mọi người bây giờ vô cùng mừng rỡ vì đã loại được cái gai là Kim Hảo và sau này còn được nó và mọi người khác bảo vệ nữa :

-tao cho chúng mày 3s giải tán khỏi đây !! khoogn thì đừng trách_nó trợn mắt lạnh lùng nói làm cả bọn sợ đến nhỏ mồ hôi , ôm ả Kim Hảo đang ngồi dưới đất bỏ chạy , mọi người cũng giải tán hết , nó quay lại với cái vẻ đáng yêu thường ngày , cười tươi nói :

-này !! có sao không ??? không bị thương chứ ??xin lỗi vì để cậu bị đánh nhé_nó cười vẻ hối lỗi làm Nam có chút thất kinh hồn vía , thái độ nó quay ngắt 360 độ , nhưng Nam vẫn vui vẻ đáp lại :

-ấy chà , không có sao haha 1 cái tát đáng nhằm nhò gì chứ , mà không ngờ lương nha , mụ Tiểu Tuyết nhà ta lại lợi hại đến vậy nah báỉ phục báỉ phục_Nam cười ha hả đáp lại nó cũng cười theo nói :

-à haha là vậy hả , nếu sau này muốn được an toàn thì....._nó ấp úng

-thì sao??_Nam tò mò

-thì về làm con dâu mẹ của anh đi hahaha_nó nói rồi cười lớn chạy đi , Nam bực mình rượt theo la í ới

-ê cái mụ vô duyên nha !! đứng lại đó aaaaaaaaaa_Nam rượt theo , cả 2 người cười đùa trong sân trường , mọi người nhìn vào cứ tưởng là 1 đôi nhưng Nam thời sự là Gay ai mà chẳng biết nên họ rất thích 2 người bọn họ thế này :

-Xoạt _trên 1 cái cây gần đó , 1 người đã thu vào mắt toàn bộ sự việc xảy ra , quay người đi.....bóng khuất dần , khuất dần.....hết chap ạ :)

38. Chương 35

Chương 35

—————Triệu gia—————Anh quốc—————

trong 1 căn phòng , màu chủ đạo chính là màu trắng ,có 1 chàng trai đang ngồi bên cửa sổ , ánh sáng của trắng hắt hui vào phòng , hần mê mẩn ngắm nhưng không ngủ được , thiếu nó hần không tài nào ngủ được cả , đáng nhẽ hần đã về việt nam cách đây 2 hôm rồi . Nhưng lại bận công việc , chắc vài tuần sau hần mới đi được , hần muốn gặp lại nó , muốn ôm cái thân hình bé nhỏ đấy , muốn “ăn” cái đôi môi đầy quyến rũ ấy , muốn vuốt cái mái tóc dài mượt đó , muốn nó .

Hần nhớ nó đến phát điên lên được , từ bao giờ nó đã quan trọng với hần thế không biết , hần trông gầy đi hơn , vẻ mệt mỏi hần sâu vào đôi mắt ấy .

—————Việt Nam—————

Hôm nay nó quyết định đi xin việc vì nay là chủ nhật , không đi học và lại không có hẹn với Nam thời sự . Nó mặc 1 cái đầm màu bạc , mang đôi búp bê cũng màu bạc nốt , nhìn nó rất nữ tính , đội 1 cái nón vành nhỏ màu kem , mang 1 cái giỏ sách chéo vai màu đen nhìn rất xinh xắn và cá tính nha , nó tung tăng chạy trên phố , mọi người đi qua đều ngoái lại nhìn nó , nó cứ cười mà 1 tay cầm 1 tờ báo , 1 tay giữ nón mà chạy nhanh .

Nó bước vào trong 1 cái tiệm đồ ăn nhanh tên là Son son (tên hơi lạ nhĩ nhưng kệ đi) nghe có tiếng chuông đẩy cửa vào , nhân viên phục vụ chạy ra đón , vì quán này nhìn hơi hơi cổ xưa và cũ kĩ , vào quán chả thấy 1 người khách nào cả , chỉ thấy có 3 người phục vụ , 1 anh chàng vẻ thư sinh , còn 2 chị còn lại là sinh đôi nhìn rất đáng yêu , Quán này bán đồ ăn rất ngon lại rất hợp vệ sinh nhưng vì quán cũ , phong cách hơi cổ xưa nên không thu hút được nhiều khách như các hàng quán hiện đại khác .

Nó cúi chào mọi người rồi cười tươi nói :

-ở đây có tuyển nhân viên chứ ạ !! em đến đây xin việc ạ !!_nó lại cười , làm mọi người yêu nó chết đi được , mọi người có hơi hơi thất vọng vì tưởng đây là vị khách đầu tiên hôm nay của quán . Nhưng ai dè lại đến xin việc , nhưng không sao , có 1 bé dễ thương như vậy vào làm chắc cũng vui hơn nhieu :

-woa !! bé dễ thương nha !! năm nay lớp mấy rồi hả bé cưng__nói rồi 2 chị em sinh đôi chạy tới bẹo cái má hồng phúng phính của nó , nó có hơi đầu nhưng vẫn cuwofi hỳ hỳ trả lời :

-năm nay em lớp 11 ạ !! em có thể vào làm chứ ạ???_nó hỏi 2 chị buông ra thở dài

-tùy em thôi nhưng chị chưa chắc em có thể cầm cự được bao lâu thôi__chị bên phải trả lời

-sao vậy ạ??_nó ngạc nhiên hỏi

-chuyện là thế này.....a...b.....c....d (nằm mơ dài dầm *ahahaha* đừng có nghĩ bậy bạ nha câu này em thêm vô cho vui thôi à) __chị kể hết mọi việc của quán rồi thở dài , nó thì cười toe (bà nhỏ !! không có biết tội nghiệp người ta cái chi hết)

-à à em hiểu rồi !! vậy em nói em sẽ làm cho quán đông khách trở lại thì sao nào??_nó cười tinh nghịch , nghịch vài lọn tóc

-em có thể sao ??__cả 3 người to vẻ ngạc nhiên , mừng rỡ hét lên

-vâng ạ !! cho em thời gian 1 ngày thôi !!_nó cười

-cái gì ?? một ngày á ?? sao có thể chứ ??_mọi người lại được 1 phen há hốc mồm , nó thì cười ha ha rồi nói tiếp

-vâng ạ !! mọi người cứ tin ở em ạ !! à cho em hỏi chủ quán là ai thế ??_nó hỏi

-là ta __1 giọng người đàn ông hiền từ lên tiếng , và đây là ông kai ông là 1 người nhật bản lai việt nam , ông vì đam mê cái phong cách cổ điển và nấu ăn nên mở quán này , cố gắng duy trì dù vẫn không có khách .

-à dạ cháu chào ông !!_nó cúi chào -ông có thể nấu 1 món nào đó mà ông cho là ngon nhất và bình dân 1 tí được không ạ ?? càng nhiều càng tốt !!_nó cười toe nhìn ông

-để làm gì hả cháu??_ông hơi ngạc nhiên hỏi

-vâng !! ông cứ làm theo ý cháu đi ạ , cháu sẽ giúp quán oogn quật dậy ạ!!_nó lại cười vẻ chắc nịch làm mọi người cũng có vẻ tin tưởng nó . Ông làm theo ý nó , đi nấu 1 món súp cua , món ruột của ông . Nó thì bảo mọi người dọn dẹp lại quán chuẩn bị đón khách . Nó đi thay bộ đồng phục màu đỏ của quán , nhanh tay phụ giúp , mọi người làm việc rất chăm chỉ , đến chiều tối mọi việc cũng xong . Nó đã dùng điện thoại của quán gọi về nhà nói là không về dùng cơm được , nó ở lại phụ quán .

Phổ lên đèn là lúc quán lên đồ (haha) , đã 6h30 vẫn chưa thấy nó về , Khải đi loang quang tìm nó vì lo nó có chuyện gì . Quay lại quán , súp cua quả thật rất ngon nha , nó ném thử mà mềm tí . Quán đã được dọn dẹp sạch sẽ , bật hết đèn lên làm quán trông sáng sủa đẹp hơn rất nhiều . Nó đã bảo anh Minh (anh chàng phục vụ thư sinh đó) đặt 1 cái bàn ở trước quán , đặt nồi súp cua lớn lên trên , đúng lúc đó chị Hoa và chị Mỹ đã về tới , 2 chị vừa đi phát tờ rơi về , mọi người bắt tay nhau làm việc , với cái độ dễ thương của nó đi mời khách thì không ai từ chối cả , đều đến ném thử súp cua miễn phí .

Lần đầu chỉ có lác đác vài ba người , họ ném xong thì bất ngờ vì vị của nó , không thua gì đồ ăn nhà hàng cả , mọi người đổ xô lại ném ngày càng nhiều , kéo nhau vào quán và gọi đồ ăn về nhà ngày càng đông , để xử lý hết mấy cái bill hàng nó đã cho nào hoạt động hết công suất , bác chủ quán nấu không ngừng nghỉ , 3 anh chị cứ chạy ra rồi chạy vô đến thăm cả mồ hôi hột .

Khải đi tìm nó vô tình thấy nó đang mời khách thì hơi bất noeg nên đứng coi thử , Khải bây giờ mới vỡ lẽ nó không lấy tiền bố vì nó tự mình đi làm được , thấy nó biết lo vậy anh cũng an lòng , nhwung thấy nó chạy ra chạy vô về một nhọc như vậy anh không nỡ , dẫn lòng lại là không được cản trở nó , anh leo lên xe phóng đến bar giải khuây .

Hôm đó đồ ăn bán sạch , không còn 1 thứ gì , mọi người đều mệt muốn xỉu nhưng vô cùng vui vì lâu lắm rồi mới đông khách như vậy , đã là 9h tối , ở đây nhận lương theo ngày nên nó được ông chủ cho 1 số tiền không hề nhỏ , đồ ăn bán rất đắt nên ông cho nó hẳn 1 triệu rưỡi (chém thôi chứ không biết lương là gì hết á) . Nó tung tăng cầm tiền chạy về nhà , nó dấu bố mẹ đi làm vì không muốn họ lo . Nó hí hửng chạy vào nhà , cả nhà đã ngủ chỉ còn Khải đứng dựa lưng vào tường , người nồng nặc mùi rượu , nó chạy tới chưa kịp

ú ó gì Khải đã ngã lên người nó , chắc say quá nó đoán vậy , dìu Khải về phòng , nó định quay đi nhưng tay Khải nắm tay nó lại trong vô thức và bảo đừng đi .

Nó khó hiểu nhưng cũng làm theo , nó cởi giày , cởi áo hần rồi thay ra còn quần nó không dám cởi nên để đó cho hần ngủ vậy , nó sờ vào người cậu , thấy nóng nó hoảng lấy tay sờ trán thử thì thấy rất nóng , chạy xuống nhà đun nước vắt khăn đắp cho cậu , lo cho cậu cả đêm , nó vẫn không ngủ được , nó chạy về phòng lấy bài vở sang học bài , đến tầm 5h30 sáng nó chợt tỉnh , thấy trên người mình có cái áo đắp cho , nó nhanh chóng thu dọn đồ đạc trở về phòng chuẩn bị đi học . Khải cũng mở mắt ra , nhìn bóng lưng nó khuất dần sau cửa cậu mới ngồi dậy .

Vớ tay lấy cái áo , ôm vào lòng , vẫn còn mùi của nó , cậu bắt giác mỉm cười , vì tối qua cậu uống say quá nên không biết gì hết , chỉ nhớ là có 1 bàn tay mềm mại nào đó cởi đồ cho cậu , lau người và đắp khăn cho cậu bớt sốt thôi , đến khoảng sáng 4h thì cậu đột nhiên ngồi dậy , thấy nó nằm gục đầu sát bên thì hơi bất ngờ , lấy cái áo đắp cho nó thì nằm xuống vuốt tóc và ngắm nó , bất ngờ nó tựa mình tỉnh dậy cậu chỉ biết giả vờ ngủ , đến khi nó đi mới dám ngồi dậy.....hết chap ạ :) chap này dài ơ là dài rồi đó nha :v e bù cho sáng nay mới viết có 1 chap đó máy em nó bị điên rồi , lúc gõ chữ được , lúc không được mà muốn điên theo luông á :v mà cố gắng thôi ạ viết được chừng nào hay chừng đó thôi ạ :* khuya ời khopng biết có anh chị nào còn thức đọc truyện của em không ??/ chúc mọi người ngủ ngon ạ bh là 8h20 tối ạ :v em đi ngủ sớm mai đi học sớm :* mọi người ngủ ngon + mơ siêu đẹp ạ nhớ để lại cmt ở dưới nx truyện dùm em ạ

39. Chương 36

Chương 36

Hôm nay là 1 ngày chủ nhật nắng đẹp , những ngày trước lúc nào nó rãnh đều ghé qua quán phụ việc . Từ hôm đó tới giờ nó làm cũng được khá là nhiều tiền nên hôm nay nó muốn mua cái gì đó tặng cho Nam thời sự , nó và Nam hẹn nhau trước cửa nhà nó cả 2 tản bộ đến siêu thị mua đồ , nói là mua đồ chứ thật ra có mua được gì đâu , toàn kem với bánh . Đến 1 quầy trang sức bằng gỗ , nó và Nam chọn 1 cái vòng tay bằng gỗ mềm , khắc rất tinh xảo . Nó hí ha hí hời kéo tay Nam chạy đến công viên chơi , chơi đủ trò ăn đủ thứ và tất nhiên là nó trả hết .

Cả 2 người mua 2 bịch snack khoai tây đến ghế đá ngồi ăn nghỉ mệt . Tám chuyện từ bắc xuống nam rồi từ tây sang đông luông :

-ê nói nè Nam , tui đồ ông cái này trả lời được tui thưởng kẹo . ok ?-nó cười tinh nghịch hỏi

-ok ok xía !! tui là ai cơ chứ là Nam thời sự mà cái gì phải sợ chứ hỏi đi>_Nam hất mặt

-à haha được thôi , 1 phép toán đơn giản thôi . 1 ông mặc váy +2 ông mặc váy bằng mấy ông mặc váy nhờ ? có nhóc kia hỏi tui mà không biết_nó vờ vờ không biết đưa tay xoa cằm

-ôi giời ời hahaha ngu phết !! là 3 ông mặc váy đó hahah_Nam đột nhiên cười lớn , nó cười to hơn

-hahahahahahaha ủa ủa Nam 3 của ông mặc váy hả ?? khi nào vậy hahaha_à à thì ra nó chơi xỏ Nam , Nam tức điên người cù lét nó , nó cười bỏ lẩn trên ghế luông . Đột nhiên nghe tiếng khóc lớn , Nó và Nam quay đầu lại thì thấy 1 bé trai kháu khỉnh trên tay cầm 1 hộp kẹo singum còn đang bị 2 người đàn ông vạm vỡ đánh ,

Bặc !! nó chặn tay người đàn ông đang định đánh thẳng bé lại , sẵn đó cho ông ta 1 cú đấm vắn . Tên còn lại cứng đờ nhìn nó , nó nhếch môi đầy khiêu khích , tên đó ớn lạnh vội vã chạy đi . Nó cười khẩy 1 cái rồi lại chỗ thẳng bé :

-này nhóc làm sao mà bị đánh vậy ??_nó hỏi

-hic...hic...dạ...là.....abcd....._cậu bé kể hết mọi chuyện cho nó nghe , nó và Nam đều bực mình thấy rõ . Hai tên đó quả cầm thú mà dám bóc lột sức lao động trẻ em như vậy (mọi người tự hiểu nha bóc lột sức lao động trẻ em á)

-nói nghe nè sau này nhóc không cần về đó nữa , chụy dắt nhóc đến 1 nơi_mẹ Nam lạnh chanh nói , nó lắc đầu cười , sau đó nó và Nam và cả thẳng bé cùng nhau rời khỏi công viên .

-đây là cô nhi viện sao ?_nó hỏi Nam

-ừ , đây là cô nhi viện mà tui biết đó nha , tui thường đến đây lắm đó mấy nhóc ở đây dễ thương lắm ý_Nam cười tí mắt khi nói về nơi này , nó cũng tin tưởng hẳn , quỳ 1 chân cúi cầu hôn xuống hỏi thẳng nhóc

-em trai à !! em tên gì ấy nhờ?-nó hỏi cậu nhóc

-dạ tên Bảo Bảo ạ!!_cậu nhóc cười toe lộ cái răng khểnh đáng yêu vô cùng baby

-à sau này chị sẽ gọi Bảo Bảo là Tiểu Bảo nhé ? chịu không nè?_nó mỉm cười nhẹ nói với Tiểu Bảo

-vâng ạ !! chị xinh đẹp !! chụt !! _cậu nhóc nói rồi thơm lên má nó 1 cái nhẹ , nó chỉ cười đáp trả , Nam và nó vào trong xin các sơ cho Tiểu Bảo ở đây , các sơ vui vẻ đồng ý , nó nói sẽ thường xuyên đến đây thăm mọi người và Tiểu Bảo .

Trước khi đi nó còn đưa cho sơ 1 số tiền gọi là giúp đỡ cô nhi viện Nó chào mọi người rồi cùng Nam đi khỏi đó . Nam về trước vì mẹ gọi có việc , nó bây giờ không có gì làm nên chạy đến quán phụ . Nó vừa vào quán đã bị ông chủ và mấy anh chị kéo vào trong tới tấp sai bảo , nó chưa kịp thay đồ , vẫn bộ đồ mà chạy đi bưng dọn . Lát sau quán vắng khách nó mới chạy đi thay đồ rồi gọi về nhà nói trưa nay không về .

Bộ đồng phục áo trắng váy đỏ dễ thương , dài gần tới đầu gối . Đội cái nón cano đỏ lệch và búi tóc nhìn càng yêu hơn .

Khách ra vào nó đứng ở quầy tính tiền niềm nở cười chào hỏi . Nó luôn cười tươi cúi đầu chào khi khách bước vào , đứng ở quầy tính tiền , vừa xử lí bill vừa chào khách khiến nó hơi hơi mệt. Mồ hôi đã lấm tẩm rơi vài giọt trên gương mặt ửng hồng vì hơi nóng .

Lát sau nó đang cúi đầu chào khách đi vào thì đột nhiên nghe tiếng đổ vỡ lớn , ngó ra ngoài thì thấy 1 băng côn đồ khoảng 6 - 7 tên đang hung hăng cầm gậy tiến vào trong quán , khách trong quán sợ đến nỗi chui xuống bàn trốn vài người nhiều chuyện thì đã núp rồi vẫn cố ló cái đầu lên coi chuyện gì xảy ra (==” cái thứ gì đâu á trời à !! nhieu chuyện nó đánh cho chết mẹ luôn giờ) . Tên đầu đàn hét lớn :

-chủ quán đâu ra đây cho bố!!_tên đó lớn tiếng tiến vào giữa uán tùy tiện ngồi xuống cái ghế gần đó

-dạ....dạ....có chuyện...g...gì...ạ?_ông chủ sợ lắp bắp nói dù gì ông cũng đã lớn tuổi , ăn 1 cây từ nhưng tên này chắc về gặp ông bà sớm quá .

-à tao đến đây thu tiền bảo kê , nghe nói quán này làm ăn ngày càng được nga__ tên đó cười cợt nói , nó đã sớm bức mình nghe nói đến thu tiền bảo kê gì đấy càng bức hơn , chạy lại chắn trước mặt ông chủ nói :

-này !! mấy người là gì mà tùy tiện thu tiền của người ta chứ?_nó vênh mặt cãi , tên đó thấy nó đẹp như vậy liền chảy dãi

-á à cô em xinh đẹp , cũng lớn mồm phết , khôn hồn thì tránh sang đi rồi anh sẽ thương_nói rồi bàn tay dơ bẩn của hắn đang tiến tới mặt của nó , nhanh chóng nó nắm chặt tay tên đó lại , bóp mạnh .

Mặt nó bây giờ nhìn lạnh và nghiêm túc vô cùng , tên đó hơi hoảng khi nhìn vào ánh mắt hổ phách giết người của nó phần vì đau ở tay đang bị nó riết . Nó bật mạnh 1 cái tên đó té nhào xuống đất . Tên đó giận dữ hô lớn cho đàn em xông lên đánh nó , nó chỉ nhếch mép 1 cái cười tà , cùng 1 ngày mà phải vận động 2 lần , mệt rồi đây . Trông khi ông chủ và cả 3 anh chị trong quán đang run lên vì lo cho nó còn nó thì chỉ cười tà vẻ thích thú .

Nó đưa tay bắt gậy sau đó tát 1 cái mạnh làm tên xông vào nó hơi choáng . Hơi bất tiện , sẵn tay nó xé luôn cái váy dài tới đầu gối , đã bị nó xé lên tới đùi , cái đùi trắng thon lộ ra làm mấy tên đó chảy dãi , nhìn nó thêm thưởng . Nó cười khẩy 1 cái rồi nhanh chóng tiến lên xử lí bọn chúng . Sau 1 hồi thì mấy tên đó đã bị đánh bầm dập rồi bị nó đuổi ra ngoài , có ăn gan trời mấy tên đó cũng không dám tới đây nữa . Mọi người vỗ tay tung hô nó , quán bán lại bình thường .

-mọi người tiếp tục bán ạ !! em đi thay đồ , váy rách quá nữa rồi hehe!_nó cười tinh nghịch , cái vẻ lạnh lùng khi nãy đã biến mất .

Trời cũng đã trưa , nó chào mọi người rồi về nhà lương.....end chap ạ

40. Chương 37

Chương 37

Nó trở về nhà thì thấy bên trong có tiếng người , rất to tiếng nữa , hình như đang cãi nhau . Nó tháo giày rồi nhanh chóng chạy vào nhà thì thấy ông chủ tịch đang tát Khải 1 cái bạt tai thật mạnh , Mối Khải bật máu , tay cuộn tròn lại thành nắm đấm nhưng không dám đánh lại . Bé Hồng sợ ôm lấy chân của bà chủ tịch , bà chủ tịch đang rơm rớm nước mắt nhìn Khải , đứa con trai bà vất vả sinh ra bị đánh . Nó hoảng chạy vào đỡ lấy Khải , ôm lấy Khải đứng dậy né khỏi bàn tay của ông chủ tịch :

-bố à bố !! có chuyện gì từ từ nói sao lại đánh Khải như vậy !!_nó hét khuyển ngăn , cơn giận của ông chủ tịch cũng hạ dần xuống , ôm một mối ôm ngực ngồi xuống , bảo người hầu đưa thuốc , ông dựa vào ghế 1 cách mệt mỏi , kHẢI cuối gằm xuống đất , tay vẫn cuộn tròn , bé Hồng thấy nó về thì lập tức òa khóc rồi ôm nó :

-huhu chị Tuyết ơi !! Bé Hồng sợ quá à huhu_vừa nói vừa khóc làm ướt lương bộ đồ của nó , nó chỉ cười dịu xoa đầu bé Hồng .

-Không sao rồi !! ngoan !!_nó ru ru bé Hồng trên tay tiến lại ghế ngồi , vẫn ôm bé Hồng trong tay

-bố à !! có chuyện gì vậy ?? tại sao lại đánh Khải như vậy chứ ?_nó hỏi nhẹ

-tức chết mà , con với cái bảo nó đến công ty làm việc ngưng việc ăn chơi quậy phá nó không chịu mà còn rống lên cãi lại , tức chết mà_ông chủ tịch cố lấy hơi nói .

Nó nhìn sang Khải , Khải quay mặt chỗ khác , nó bất giác thở dài , vỗ vỗ lưng bé Hồng nói :

-bố à !! Khải còn đang tuổi ăn chơi , trước giờ có làm gì đâu mà có kinh nghiệm làm hả bố ? cho Khải thêm thời gian đi , sau này nếu như thấy Khải đã trưởng thành , biết làm việc có trách nhiệm thì hẳn đến công ty làm được không bố ? coi như con xin đó!_mặt nó long lanh như ngăn nước nài nỉ ông .

Ồi cái ánh mắt đó , sao mà làm rung động lòng người thế không biết nữa . ông thở dài cứng chịu với đứa con gái nuôi này ông nói :

-được rồi !! ta cho nó thời gian , sau này không được từ chối đâu đấy_ông cười với nó , nó cười tươi nhìn ông đáp

-vâng ạ !!_nó nói với ánh mắt hạnh phúc , tay Khải đã nói lỏng ra , bà chủ tịch vui nghẹn ngào nói không thành lời .

Bé Hồng trên tay nó đã ngủ từ khi nào rồi , đúng là con nít mà , dễ khóc dễ cười . Mối đó còn oa oa đòi giờ đã khò khò trên vai nó rồi . Nó cười xoa đầu bé Hồng , đứng dậy nhẹ nhàng tới chỗ Khải , chưa kịp ứ ớ gì nó đã kéo tay Khải đi lên lương , nó sợ đứng đây 1 hồi 2 cha con lại xảy ra chuyện .

Lên phòng Khải , nó đặt bé Hồng nằm lên giường Khải , Khải ngồi cạnh giường , còn nó thì chạy xuống nhà . lát sau nó quay lại trên tay là túi chườm đá , Khải hơi bất ngờ vì trước giờ chưa ai đối xử như thế với cậu cả , kể cả bà chủ tịch . Nó ngồi xuống chườm vào chỗ sưng khi nãy Khải bị ông chủ tịch tát . Nhìn gần thể này thật là mắc cỡ mà . Cái mặt nó bây giờ chả khác gì với lúc nó lăn trứng cho cậu cả . Mọi thứ đều quẩn rũ bất giác , Khải đỏ mặt . Nhưng nó vẫn không hay biết gì .

-xong rồi!nó đứng dậy dọn túi chườm bỏ trên bàn học của cậu . Nó ngồi xuống nhìn chăm chăm vào cậu , làm mặt cậu càng đỏ hơn nó đưa tay lên trán cậu , bàn tay mềm mại ấy làm Khải mê mụi , đang lạc vào tiên cảnh bị nó phán cho 1 câu xanh rờn :

-ê Khải !! cậu bị bệnh hả , ăn 1 cái tát sốt rồi hay sao mà mặt đỏ ửng như cà chua vậy?_nó ngây ngốc hỏi , cái mỏ mấp máy chúm chím nhìn Khải , cậu chỉ hận không thể cắn nát cái mỏ đấy ra .

-không có !! phiền quá!!-cậu đánh trống lảng làm lơ nó , đứng dậy đi tới ghế sofa ngồi

-ò vậy thôi !! chăm sóc bé Hồng giúp tôi , khi nào nó tỉnh thì gọi tôi nhé , tôi về phòng học bài đây!!_nó bĩu môi nói , ậm ừ dằn dờ cậu sau đó đi ra khỏi phòng .

Nó vừa đi ra Khải đưa tay lên trán , nơi đó.....vẫn.....còn hơi của nó . Cậu bắt giác mỉm cười .

—————về phòng nó—————

Nó nằm trên giường đọc cuốn tạp chí , thấy tin tức 1 người tên Triệu Vũ từ Anh quốc sắp sang đây làm việc . Nó đọc thông tin của Triệu Vũ mà ngộp choáng , người gì đâu mà hoàn hảo thế không biết . Nó đọc đến dòng cuối cùng với tựa đề “sang đây tìm 1 người quan trọng” đột nhiên trong lòng nó có chút nhói nhói . Nó không hiểu tại sao lại thấy có chút chút ghen tỵ với người hấn tìm . Nó thở dài , tại sao lại nhói và ghen tỵ cơ chứ ? nó có quen biết hấn đâu .

Nó thở dài quăng cuốn tạp chí sang 1 bên nhắm mắt lại ngủ . Nó nằm mơ , nó thấy 1 cô gái giống nó hoàn toàn , đang mặc cái áo sơ mi dài , đi chân trần tóc xõa ra đang nằm trên 1 cái giường lớn . Quan trọng hơn là đang nằm chung với 1 người đàn ông nữa . Đang ôm nhau ngủ . Đột nhiên người con trai đó biến mất , nó laoing choạng chạy gọi người đó mà không thấy trả lời . Nó té xuống dưới đất gào thét . Vẫn là 1 màu đen im lặng . Nó bật dậy , trán đổ mồ hôi , nó thở hì hục . Nằm xuống lại đưa tay lên lau mồ hôi , nhắm mắt từ từ bình tĩnh lại.....hết chap .

Tén ten , hahahaha bme với thằng em đã đi chơi hết gòi . Cái máy là của em nga sướng quá à , ôm máy onl suốt luông , hôm nay sẽ viết nhều nhều chap xiu ọi người đọc . um moanh * ôm ôm * nhớ để lại cmt dưới ạ !! thanks

41. Chương 38

Chương 38

Tối , nó vẫn cùng mọi người dùng cơm như bình thường , chuyện của Khải cũng không còn nữa , đang ăn bỗng có 1 cô người làm chạy vào thông báo :

-ông chủ , ông chủ có người đến thăm ạ nghe nói là ông bà Hoàng ạ!!-cô người làm cúi người chào rồi đi ra mở cửa

Ông bà Hoàng bước vào trong nhà , cả nhà đều ra đứng đón tiếp , sau đó cả hai gia đình đều ngồi vào trong gian chính . Ông bà Hoàng lên tiếng :

-chào anh chị lâu quá không gặp 2 người vẫn trẻ như xưa nhỉ_bà Hoàng cười nói , ông bà chủ tịch hỉ biết cười đáp lại

-à hôm nay 2 người với cả cậu đây , sang đây có việc gì chỉ bảo ?_ông chủ tịch cẩn trọng lên tiếng

-ồ !! quên nữa , giới thiệu với ông , đây là Huy con trai độc nhất của tôi (Huy là ông hội trưởng hội học sinh chỉ đường cho nó á nha) _ông Hoàng nói rồi chỉ tay về phía Huy , Huy cúi đầu , bắt tay với ông chủ tịch . Nó và Khải đứng đó nãy giờ cũng chả quan tâm gì mấy bởi nó đang bận với cái trò nông trại từ điện thoại của Khải . Khải chỉ đứng nhìn nó chơi . Ông chủ tịch quay qua thấy 2 đứa như vậy thì hấn nhẹ 1 cái .

Khải và nó đều rời mắt ngược lên trên , ông chủ tịch chỉ vào từng người giới thiệu :

-đây là Khải , con trai của tôi chắc ông cũng biết , còn đây là bé Hồng con gái út của tôi , còn đây.....a là Tiểu Tuyết , chúng tôi cứu được trong 1 lần đi biển và nó bị mất hết trí nhớ nên tạm làm con gái nuôi của tôi , nào chào ông bà Hoàng đi mấy đứa_nói rồi ông bảo tụi nó chào , nó cũng cười chào đáp lại , Khải chỉ hờ hững cúi đầu cho có lệ , bé Hồng cứ nhìn nó làm rồi làm theo trông rất đáng yêu .

Oong bà Hoàng nhìn thấy nhan sắc của nó thì có chút ngẩn người . Nó đẹp quá so với quy định . Ông bà Hoàng nhìn sang cậu con trai , cũng không khác gì họ , đều bị đơ . Ông bà Hoàng nhìn con trai như vậy thì khẽ cười thầm , trước giờ cậu chưa đơ trước đứa con gái nào cả :

-haha ông bà chủ tịch à tôi nghĩ con trai chúng tôi say con gái nhà 2 người rồi _Bà Hoàng cười lớn nói , ông bà chủ tịch liền nghĩ đến việc gả nó đi , vừa làm cầu nối cho 2 tập đoàn mà vừa giúp 2 tập đoàn gắn kết cùng lớn mạnh với nhau :

-ông bà không phiền nếu như con gái chúng tôi làm dâu 2 người?_ông chủ tịch nói thẳng vào vấn đề , nó thì có hơi bất ngờ , nó ngầm đánh giá Huy là nhìn cùn đẹp trai , có vẻ rất hào phóng và dễ gần , but (nhưng mà) anh rất tốt nhưng tôi rất tiếc . Nó nghĩ vậy bởi nó cảm thấy nó là vật sở hữu riêng của ai đó thôi .

-ô !! vậy thì quá tuyệt rồi_ông bà Hoàng cười nói đồng thanh bỗng nó nói :

-con không đồng ý ạ!!_nó nói hơi lớn xú , Huy đang vui vẻ lòng hạnh phúc thì bị nó dội cho 1 gáo nước lạnh , đơ.

-why not ?_bà Hoàng hoảng lên tiếng (mỗi lần bà bất ngờ là bà chơi tiếng anh luông ạ tại bà gốc người anh)

-because I do not like the son of two new Northeast Asia and the first meeting that requires marriage, then perhaps not suitable for very (bởi vì cháu không thích con trai của hai bác ạ và lại mới gặp nhau lần đầu mà đòi cưới hỏi thì có lẽ không thích hợp cho lắm)_ nói chơi luông với bà bằng tiếng anh , nó cũng đâu vừa há há . mọi người khá ngạc nhiên về trình độ tiếng anh của nó .

-à à không sao đâu cháu , có thể để 2 đứa làm quen với nhau 1 thời gian , nếu thấy hợp thì tiến tới , ok?_ông Hoàng cố nhân nhượng với nó vì đứa con trai của mình

-yes!!-nó lảng lơ đáp , nó hơi coi thường 2 người này và cả ông chủ tịch nữa , đương nhiên nó hiểu ý đồ cũng nhưng người này , nó là gì cơ ? vật thể thân chắc . Lúc đầu nó luông tôn trọng và kính trọng ông chủ tịch and now too despise (quá coi thường).

Nó chỉ cười trừ rồi xin phép lên phòng vì hơi mệt (giả bộ đó ạ) trước khi đi vẫn không quên khèo Khải lấy cái điện thoại chạy lên phòn . Khải cười thầm và rất hài lòng về câu trả lời của nó , bởi lúc nghe đến việc cưới hỏi cậu có hơi khó chịu còn bây giờ thì quá là hài lòng về nó . Cậu cũng xin phép về phòng trước vì còn việc phải làm , để lại mấy người đó ở dưới bàn chuyện làm ăn.....hết chap

42. Chương 39

Chương 39

Nó ở trên phòng nằm chơi nông trại mà cứ rì rầm 1 mình :

-haizz ước gì sau này có cái nông trại y như trong game nhỉ , trồng cây ăn quả nè , trồng rau , nuôi bò lấy sữa rồi nuôi cả gà lấy trứng nữa , oa thật là thích nha há há_nó mê tít cái game này , nó nghĩ mình là 1 bà chủ của cái nông trại to ời là to như trong game vậy và ước mơ của nó sau này là sẽ nhớ lại quá khứ , sau đó tìm 1 người để yêu để chăm sóc cả đời , rồi tiếp đến sẽ có những đứa nhóc cả nhà sẽ dọn ra 1 cái đảo vắng mà trồng trọt , sinh sống . Nghĩ đến đây thôi mắt nó đã sáng long lanh .

Chơi 1 lát , điện thoại cũng gần hết pin , nó đứng dậy chạy sang phòng Khải hỏi mượn sạc pin . Nó nghĩ ông bà Hoàng chắc cũng đã về rồi nên lập tức chạy sang phòng Khải lấy sạc .

Nó gõ cửa nhưng không thấy ai trả lời , nó bước vào nói :

-ê Khải !! đâu rồi ?? tôi mượn cái sạc điện thoại nhé ? hết pin mất oy_nó lại bàn học Khải hi hục tìm .

Khải trong nhà tắm nghe nó nói nhưng không đáp lại . Chợt 1 cái ý nghĩ lóe lên trong đầu Khải . Cậu cười tà nhìn ra ngoài , nghĩ đến biểu hiện của nó lúc cậu bước ra . HAHA nghĩ đến đây cậu không khỏi cười thầm . Lấy can đảm và sự tự nhiên bước ra ngoài . cậu đang nude (cium như khỏa thân ấy ạ) , chỉ quần duy có 1 cái khăn tắm . Mái tóc ướt rượt có nước nhỏ lộp độp xuống dưới sàn . Bộ ngực sáu (chục) múi săn chắc , vạm vỡ .

À ngưng 1 chút . theo nghiên cứu của tác giả thì thường là thấy những cái cảnh quyến rũ như này thì sao mọi người nhờ ? đổ mặt , ngượng ngùng , nói năng lắp bắp chẳng hạn . Hoặc là chảy cả máu mũi , tay chân luống cuống biểu hiện điên cuồng trước mặt người đó hoặc là nghiêng trọng hơn là bị quyến rũ đến nổi đồng ý chết dưới chân người đó chẳng . Há há chắc vậy rồi , còn nó thì sao nhỉ ? đổ mặt không ? ngượng không ? có bị “say” không ?

—vô lại truyện—

Nó đang loay hoay tìm , nghe bước chân nó quay người lại thì Thấy Khải như nãy em miêu tả ấy ạ . Nói chung là hết sức quyến rũ (rũ) . Làm con gái người ta mê mẩn , thẹn thùng khi nhìn thấy . Cơ và nó đơ trong 1s sau đó thì liền nở nụ cười còn gian hơn cả Khải lúc nãy cơ . Nó giở giọng :

-ê sao không mặc đồ ? bộ thích mặc như này hả ?? haha __miệng nó nói , tay nó loay hoay , mắt nó nhìn chăm chăm vào.....cái khăn .

Píp!!! nó khởi động chế độ quay phim . Điện thoại còn xiu pin nên nó nghịch tặc , bật lên quay phim lại cậu , rồi cuwofi lớn :

-hahah Khải à , ừm quyến rũ đấy , men đấy , body đẹp đấy nói chung là ok đấy haha nếu cái clip này bị đưa lên wed trường chắc cũng hot lắm đấy hahah . Khải hot boy khối 10 thích nude ở nhà haha_nó vừa nói vừa quay rồi cứ cười lớn làm Khải thẹn đến gợn tím cả mặt . Đấy nó ra khỏi phòng mà không dám nói tiếng nào .

Nó ở ngoài vẫn cười ha hả . lát sau nhin được , không cười nữa nó lại gõ cửa nói :

-haha Khải tôi đùa ấy mà , không đưa lên wed trường đâu , nào ươn sặc điện thoại đi , muốn hết pin luôn rồi __nó gõ cửa nói lớn , Khải vẫn chưa hết thẹn . Ở trong ném ra cho nó cái sạc pin , Nó lắc đầu cười thay rồi đi về phòng tiếp tục làm bà chủ nông trại .

Tối đó nó vẫn như mọi hôm , không ngủ được nhưng nhờ cái điện thoại và cái nông trại làm bạn nên nó hứng thú thức nguyên đêm .

—————Anh quốc—————Triệu gia—————

-cuối cùng cũng xong , mệt chết được_bộ tam vừa từ phòng họp đi ra , đây là 1 cuộc họp cổ đông quan trọng nên tất cả đều có mặt . Hắn vẫn như vậy.....Lạnh . Hắn mệt mỏi về đến nhà , ngã người ngay trên ghế sofa . Hắn lười biếng mở miệng nói :

-chuẩn bị đi , mai sẽ bay sang việt Nam_hắn nhắm mắt nói .

-vâng ạ !! chúng tôi có cần qua không lão đại?_nhị vương hỏi

-2 người kia theo ta , còn người.....ở lại lo mọi việc còn lại hắn rồi sang sau cũng được_hắn nói giọng trầm , vẻ mặt thoải mái thấy rõ1 lần nữa làm m.n mất cả hứng :v hết chap ạ

Mai nếu được về sớm em sẽ cố viết bởi mai học thể dục tiết 2 rồi về nhà cô làm lồng đèn c.bị thi rồi về nhà học bài rồi mới viết truyện được :) vậy ạ mọi người đọc truyện vv +tối ấm+ngủ ngon+mở siêu đẹp luôn , à còn nữa fb của em á 1 ngày vô được 1 lần :) kì cục nhờ hehe em có đọc tn của mấy anh chị rồi :) có hỏi thăm t/g này nọ em cũng mừng vì được giao lưu với đọc giả để biết truyện ra sao và ý mọi người ra sao để em sửa ạ :) vài pữa nếu được sẽ lập nik mới rồi nc với mọi người sau nha :) pp ạ

43. Chương 40

Chương 40 : Triệu Vũ sang Việt Nam !!!

1 bãi cỏ của 1 khu biệt thự à không phải nói là như cái cung điện ý . Có hàng trăm người đang nam có nữa có mặc đồ người giúp việc đang đứng trả thành 2 hàng dài . phía xa xa 1 con à 1 chiếc phi cơ tầm cỡ quốc gia đang đáp xuống . Gios thổi làm vấy mấy chị mặc cũng bay nốt cả lên há há . Từ trong đó bước ra 1 vị hoàng tử trong mơ .

Gương mặt thì chả có biểu cảm đặc biệt gì cả , nhưng với 1 từ thôi LẠNH . Mặc bộ âu phục đắt tiền . Tuy đã 25t rồi (à em cũng k nhớ là hắn nhiều tuổi nữa nên quá đại 25 đi mọi người ha) nhưng vẫn mang vẻ trẻ đẹp như trai 18 . Mái tóc màu hạt dẻ cứ bồng bênh bồng bênh trong gió làm cho hắn càng thêm quyến rũ hơn bao giờ hết . và vâng hắn chính là cái tên đẹp như trai 18 đấy Triệu Vũ lão đại đáng yêu của chúng ta đấy .

Người hầu cung kính cúi chào , hắn còn có cả nhất vương và tam vương (nhị vương bị bắt ở nhà lòi) từ từ tiến vào trong “cung điện” . Hắn vừa vào đã lật tài liệu gần đây về nó ra xem .

Hắn có vẻ khá là hài lòng vì biết nó được nhận nuôi bởi 1 gia đình có thể nói là cũng có tầm cỡ . Được sống an toàn và thoải mái . Tiếp đến đọc phía dưới hắn không hài lòng ở chỗ là nó phải ra ngoài làm kiếm sống , trước giờ ở với hắn nó có động tay động chân vào thứ gì đâu chứ , chỉ ăn chơi ngủ rồi phá hắn thôi . Nay lại phải “lết” ra ngoài làm việc làm hắn cảm thấy hơi khó chịu . Còn cả việc ông bà Hoàng đòi cưới đồ nữa , hắn nắm bắt được hết mọi thông tin từ nó và lại còn biết nó có 1 người bạn tên Nam rất tốt . Hắn cũng tạm yên tâm .

Hắn chắc chắn đó là nó bởi vì cái màu mắt ấy , vẻ đẹp và sự hồn nhiên ấy không thể lẫn vào đâu được , cho dù có hóa thành tro hắn cũng nhận ra được (có quá không ta ==”) .

Hắn dặn dò bọn người làm thứ gì đấy rồi lại lên phòng làm việc xem tài liệu .

—————Nó—————

Nó đến trường rồi , đang ngồi tán dóc và chơi game với Nam , vừa ăn vừa nói vừa chơi game quả là 1 thú vui của nó . Nó ử rữ lên tiếng :

-ê Nam ! nhớ Tiểu Bảo quá à _nó vẫn chơi vẫn ăn và vẫn than với Nam . Nam đang sơn móng tay nghe nó nói vậy sơn lệch ra 1 ngón liền quát :

-ê con quỷ bộ hết lúc nói hay sao mà nói lúc ta đang sơn móng tay vậy chời , biết làm lem hết rồi không hả con quỷ ? bực mình hờ ê mà cũng nhớ nó thiệt _chửi nó 1 hồi rồi quát 1 câu lẳng xẹt luông nó trả lời

-bữa nào gãnh đi thăm ê _nó nói có chút vui

-ừ và lại lâu rồi không đi thăm mấy đứa nhỏ trong đó nữa cũng nhớ nhớ sao á bà _Nam gật đầu nói

-ừ vậy chủ nhật tuần này có rảnh thì đi _nó ậm ừ nói

Chuông vô lớp , nó và Nam vô lớp học . Mấy tiết học vẫn trôi qua 1 cách bất bình thường . Đến giờ ra chơi , nó và Nam xuống căn-tin chọn 1 chỗ ngồi rồi mua 1 mớ đồ ăn ra đó . Nó vừa ăn vừa chơi game (nông trại á) còn nam lo ăn lo ngắm trai đẹp .

Nó đột nhiên thấy đau bụng , liền chạy đi vệ sinh bỏ Nam lại đó ngồi 1 mình . Nó chạy vào nhà vệ sinh giải quyết , xong xuôi nó bước ra với vẻ mặt tươi cười . Chẳng may ai đó va trúng nó , là con trai nha . Còn làm rơi cái khăn tay có thêu hình gì nữa mà nó nhìn không rõ , cái khăn màu xám nhạt . Nó gọi :

-bạn gì ơi , làm rơi đồ nè _nó cúi xuống nhặt cái khăn chạy tới trả cho người đựng nó . Quay mặt lại , người đó bị đơ 2s định thần lại thì cũng đưa tay lấy lại cái khăn . Lại vô tình chạm vào cái bàn tay mềm mại đầy mê hoặc kia , lại đơ 5s .

-ê !! bộ bị gì rồi hả ? _nó ngây ngốc hỏi , trong khi đó nó đâu biết đó là Quân đâu , bữa đựng sơ rồi nhìn cũng lâu lâu lăm lăm , nó có cái bệnh là ít nhớ mặt người lạ lắm . Nên nó hoàn toàn quên Quân , người nó đựng hôm trước , và nó cũng quên mất là Quân không thích người khác chạm vào mình khi chưa có sự cho phép .

Quân định thần lại , nhanh tay dứt lại cái khăn rồi bỏ đi mất hút , nó khá là khó hiểu về con người này và cũng chẳng quan tâm mấy , việc bây giờ nó cần làm là phải về căn-tin tiếp tục làm bả chủ noogn trại và tiếp tục ăn (ô men lậy hờn mới đau bụng xong mà ăn tiếp ==” vớ lậy mẹ thấp luông cho 3 cây nhang).....hết chap (em là em có cái thói quen hành hạ mọi người lắm ấy ạ hahaha xin lỗi vì lại làm m.n thất vọng ha :v cơ mà không hết chap là em chịu không lỗi cơ , pp ạ mai em học sáng , 3 or 4 tiết còn tùy rồi chịu chắc kharogn 2h đi lên nhà cô làm lồng đèn c.bị thi để coi từ 1h tới 2h em có viết được chap nào hay không thì còn tùy ạ gút bai đọc giả của em ngủ ngon + mơ siêu đẹp nga)

44. Chương 41

Chương 41 : xuất hiện nhân vật mới !!

Nó vừa đứng dậy cũng vừa là tiếng chuông vào lớp luôn . Nó và Nam cố lết đến lớp , vừa ngồi vào bàn thì cô giáo xinh đẹp lại bước vào :

-hello mấy cưng !! ừm hứm ngồi đi mấy đứa a hí hí __ bà cô xinh đẹp nhí nhảnh chào rồi tiếp tục nói tiếp :

-e hèm mấy cưng của chụy ò hôm nay lớp ta đón thành viên mới nha um moanh há há vô đi em__bả nói rồi cười điệu rồi bảo học sinh mới vào .

Ai đấy nhờ ? ai mà lại xuất hiện vào lúc này vậy nhờ ? phải hần không ? dĩ nhiên là.....KHÔNG . Học sinh mới bước vô , chưa gì hết cả lớp đã trề môi tỏ vẻ không thích , nó và Nam còn chẳng buồn liếc mắt 1 cái bởi ai cũng đang bận làm việc riêng và lại không cảm thấy hứng thú với mấy chuyện này lắm

Nào quay lại nhân vật của chúng ta , đây là 1 học sinh nữ , du học sinh từ Pháp mới chuyển về , nhà thì sang bố thì làm quan , nói chung là ảnh hưởng đến tầm cỡ quốc gia . Cô ta là con 1 và là con gái cưng của tập đoàn đá quý nổi tiếng Hắc thị . Cô ta là Hắc Hải Yến . (nghe cái họ Hắc gian gian ác ác sao ấy mọi người nhờ :v đúng như thế lỗi bởi cô ta là nhân vật phản diện cơ mà) . Với vẻ đẹp quyến rũ và tinh tế , cô ta khá là gây mưa gây bão với lũ đàn ông . Với body khá là chuẩn , nhất là vòng 1 mê hoặc rất nhiều lũ hám gái . Cô ta thích tụ tập ăn chơi , đọc ác vô cùn g, dùng mọi thủ đoạn để đạt được cái mình muốn . Luôn luôn giả vờ ngoan hiền trước mặt người khác nhưng thật ra là 1 con quỷ đội lốt người , ác và tàn nhẫn vô cùng . Không biết vô chỉ ý có tiền rồi muốn nhiều đàn em thôi chứ chẳng gì hay ho cả . Hơn cả thế cô ta là 1 người phụ nữ lãng loàng (vì sao gọi là phụ nữ , bởi từng làm mẹ 1 lần rồi , lãng loàng với đám bạn trai giàu có đâm ra là vô tình có con với họ , bố mẹ cô ta không nói gì và lại còn ủng hộ đi phá thai rồi từ đó còn cưng chiều cô ta hơn) Nói chung là 1 người phụ nữ không ra gì , đẹp cơ mà không hoàn toàn là tự nhiên , hơn 50% là nhờ kem phấn . Còn về cái độc ác và thủ đoạn ra sao thì đọc tiếp sẽ rõ ạ .

Cô ta giả vờ nỡ 1 nụ cười baby nhưng tiếc là chả có ai thèm để ý cả . 11a mà lại đùa , lớp này chả thích loại như thế . Váy cô ta mặc xem kia , còn kiểu với chả cách , váy nhà trường đáng nhẽ là phải dài lắm thế nào mà cô ta lại cắt ngắn lên đến đùi thế kia ? mê hoặc đàn ông à ? . Áo thì mặc không bấm cả khuy cơ , để bật 1 khuy áo ở trên vòng 1 thoát ẩn thoát hiện làm cho cô ta thêm phần quyến rũ . Tóc màu hung đỏ xõa dài lại còn cài thêm 1 cái cài tai mèo nho nhỏ nữa chứ .

Cô giáo xinh đẹp nhìn cách ăn mặc và gì gì đó đã tỏ vẻ không thích rõ nhưng vẫn gượng cười cho cô ta chút sĩ diện :

-ừm em giới thiệu về bản thân đi !!- đáng nhẽ thường thì với những học sinh xinh đẹp lại được cô mến thì sẽ gọi là cưng đảng này lại xưng em vậy thấy rõ cô không mấy thiện cảm gì với cô ta cả .

-vâng ạ !! em là Hắc Hải Yến , em từ Pháp mới trở về và em là con gái độc nhất của tập đoàn Hắc thị ạ __ả cười tươi cố ý nhấn mạnh 2 chữ Hắc thị , làm cả lớp càng không thích mặc dù gia thế vẫn kém cô ta rất nhiều .

-ừ em có thể chọn chỗ ngồi ình __coo giáo lười biếng cười nói

Cô ta giả vờ cười rồi nhìn sơ hết 1 lượt rồi dừng lại phía nó , cô ta ngẩn người với cái vẻ đẹp này . Như là thiên sứ vậy còn gấp trăm lần cô ta cơ , nhìn kìa cái lông mi cong vút đang chớp lên rồi rũ xuống trông mới đẹp làm sao . Đôi mắt màu hổ phách 100% mà chả nhờ lens gì cả , làn da còn mịn trắng hơn cả em bé , đôi tay trắng nõn mềm mại đang lướt nhẹ trên màn hình ipad . Hơi cúi đầu xuống để chơi game , nên những sợi tóc rơi ra khỏi dây buộc cứ phất phơ phất phơ nhìn quyến rũ vô cùng . À còn nữa , không thể bỏ qua điểm này cái đôi môi ấy sao mà ngọt ngào đỏ mọng thế kia chứ . Cứ chúm chím mấp máy nói gì đó không rõ trông càng quyến rũ hơn .

Trong mắt cô ta giờ đã có chút hận , chút ghen tỵ bởi vì sao nó lại có 1 cái vẻ đẹp như thế chứ . Ánh hận rõ ràng trong mắt cô ta thấy rõ . Nhưng cô ta vẫn cố giả tạo , làm mắt dịu lại rồi vờ nỡ nụ cười mỉm e thẹn , cô ta bước xuống chỗ nó ngồi , nó và Nam ngồi bàn thứ 4 cô ta ngồi bàn thứ 3 trên nó . Cô ta lại vờ quay xuống cười chào nó :

-chào bạn mình tên là Hắc Hải Yến rất mong bạn giúp đỡ__ả cười tươi chờ nó bắt tay . Nó chẳng buồn liếc ả 1 cái nào , tay vẫn lướt màn hình trồng cây . miệng thì đang nhai lạc singum . Nó rời 1 tay 1 tay vớ lấy 1 viên kẹo ném vào tay ả coi như viên kẹo đó thay tay mình bắt tay với ả , nó hờ hững đáp :

-chào , vui __ý nó chào rất vui được gặp cô , nó không muốn phí lời với những loại người như ả , ả vẫn chưa thua , vẫn tiếp tục cười nói :

-ừm !! bạn có vẻ khó gần ha hihi không sao đâu mình hiểu mà cơ mà bạn xinh đẹp quá đấy nha nếu vô tình mà để dao nó cứa lên thì chắc chắn sẽ đau và xấu xí lắm nhờ ?_ả ta cố ý nhấn mạnh giống như đang cảnh cáo nó vậy . nó đương nhiên hiểu ngụ ý của câu nói đó , tuy nhiên chỉ nhếch mép cười 1 cái cho qua chuyện . ả ta cũng biết điều nên cười rồi quay lên không nói tiếng nào nữa.....hết chap

Tiết lộ chút xíu nha :) ả ta sắp hại nó dòi dấy , sau này là gặp nạn liên hoàn lương ý , tại trước giờ toàn là những cái cảnh bình yên thôi không có gì là gây cản mấy , đừng vội à nha cho nó sung sướng tí xíu rồi sau này gặp nạn sau vậy thôi pp nha :* tối đi học thêm về 7h lận nên chưa biết có viết chap mới được không nên giờ em không hứa trước được ạ vậy nha hên thì viết mà xui thì thôi :v mấy aci cầu trời đi ahaha

45. Chương 42

Chương 42 : Tên phiên toái !!

Nó vẫn tiếp tục công cuộc cày game của mình , Nam vẫn tiếp tục ăn , tán dóc với mấy bà tám . Đột nhiên cô xinh đẹp đứng dậy nói :

-Tuyệt bé cưng !! đem văn án xuống phòng hội đồng giúp chuy nhé bé cưng monh monh_nói rồi thì thôi đi còn làm thêm mấy phát hôn gió , nó và cả lớp thấy thế thì bật cười , nó lắc đầu ngao ngán đứng dậy trả ipad cho Nam rồi lên cầm lấy văn án xuống phòng hội đồng .

Vừa đi vừa vi vu câu hát , tung tăng hồn nhiên đi mà không biết trời đất , tất cả những cử chỉ , hành động biểu cảm của nó đã được 3 người thu vào tầm mắt , 1 người trên cây , 1 người phía đối diện , còn 1 người.....à tác giả cũng không thấy ở đâu nữa , cứ biết có 3 người là được rồi .

Nó vẫn bước lên phía trước , mắt nhìn xuống chân đi , nó không biết phía trước có người . Đột nhiên người phía trước lên tiếng :

-Tiểu Tuyệt ! chào em còn nhớ anh không ? Huy hội trưởng nè_anh cố cười tươi , cố dùng nụ cười ấy để hút hồn nó cơ mà thảm bại hoàn toàn , Nó hờ hững chẳng quan tâm mấy đáp :

-vâng chào anh ạ_nó cố lễ phép và nhẹ nhàng nhất có thể , bởi vì từ hôm anh có ý định muốn đám cưới với nó thì nó đã rất không thích anh rồi , hình ảnh anh hội trưởng đẹp trai tốt bụng đã dễ dàng sụp đổ trước cái hành động là cạy vào bố mẹ sắp đặt nó (ế ế vậy là bà mẹ Huy đã bị loại , cuộc chiến chỉ còn hắc Quân Khải thôi nha bớt bớt đối thử từ từ nó mới hấp dẫn .)

Anh nghe câu trả lời đó thì không mấy hài lòng lắm , bởi nó không còn cởi mở như xưa , vui vẻ và hồn nhiên như lúc mới gặp nữa . Anh vẫn không bỏ cuộc tiếp tục bám theo nó .

-em đi đâu vậy ? có cần anh bê giúp không?_anh cố mở lời

-không , cảm ơn anh_nó có hơi hơi khó chịu đáp lại , anh nhận ra điều đó và vẫn cố gắng làm nó vui vẻ lên 1 tí .

Trên đường anh cứ hỏi nó đáp , hỏi đáp hỏi đáp mãi cũng tới phòng hội đồng , nó tiến vào trong bỏ tài liệu lên bàn rồi quay đi . Anh vẫn bám mãi không buông , đến lúc nó phiên chết rồi cố gắng dùng vận tốc ánh sáng để “lét” về lớp .

Mới vô lớp , vừa ngồi xuống đã nghe mẹ Nam tám đủ thứ tùm lum , tám trên trời dưới đất . Nó phiên đến nỗi muốn hét lớn lên cho cả lớp im lặng , nhưng không , nó cố chịu đựng , ôm chặt lấy 2 tay và nhắm mắt lại . Chưa được 5' thì lại có kẻ làm phiền , biết ai không? ả Hắc Hải Yến đó .

ả quay xuống nó nói :

-Tuyệt , bạn có quan hệ gì với anh chàng đẹp trai khi nãy vậy ? thấy 2 người có vẻ thân lắm á_ả thăm dò nó ,bởi vì thấy Huy đẹp trai vậy đi cùng nó mà nói chuyện như vậy ả đâm ra ghen tỵ nên thăm dò nó , nó phiên nhưng cũng gắng hết sức trả lời :

-chả quen biết , phiên quá_nó gần , ả vẫn không buông tha , tiếp :

-bạn nói gì vậy ? mình thấy anh đó đẹp trai và dễ gần mà ? chẳng lẽ 2 người quen nhau mà dẫu sao?_ả cố nói lớn để 1 số người ngồi gần nghe , và quả nhiên có 1 số người nghe được và bắt đầu xì xầm nhỏ nhỏ , ả cười đắc chí , tiếp :

-bạn Tuyết sướng thật đó nha , quen với 1 anh chàng hết sức đẹp trai với lại lãng tử lương nha_ả cười hí hí giả tạo nói lớn cho cả lớp nghe , và rồi cả lớp bắt đầu xì xầm về nó , nó bực mình trừng mắt nhìn ả Yên .

Ả ta thấy nhưng vờ vờ không thấy tiếp tục công kích nó:

-nha nha bị nói trúng tim đen rồi nên ngượng phải không haha trời ơi tuyết sướng thật đó nha quen được anh bạn trai như vậy nhưng mà hihi vẫn còn hơi kém so với bạn trai tớ nhé_ả giả vờ cười thực nữ , ả cố tình hạ thấp Huy người mà ả cho là người yêu nó trước mặt cả lớp , lời xì xầm ngày càng to , nó bực mình đứng dậy trước mặt ả Yên , gờ nắm đấm lên chưa kịp đánh , ả đã ngã lộn xuống đất ôm mặt khóc lóc .

Ả òa khóc to lên cho cả lớp và cô giáo chú ý , lúc cúi mặt xuống dưới đất , tóc phủ che hết mặt ả đã nhanh tay lấy thỏi son nhỏ quẹt nhẹ lên má rồi tán mạnh ra , làm ả hơi đỏ đỏ gion bị đánh . Cả lớp thấy ả bị đánh vậy thì cũng bắt đầu bàn tán về nó , nói nó là trước gì thì ra là giả vờ ngoan hiền thân thiện nhưng thật ra là hung dữ như bà chằn , nó trợn mắt kinh ngạc nhìn ả , ả vừa giả khóc vừa nói :

-huhu tuyết à tớ chỉ lỡ lời nói bạn trai cậu không bằng người yêu của tớ thôi mà , cậu đâu cần đánh tớ mạnh tay như vậy chứ huhu tuyết à tớ xin lỗi nếu như tuyết thấy chưa gì thì đánh cho hả giận đi , tớ chịu hết huhu_ả vô khóc lớn rồi nín chân nó . Nó bực mình cũng chẳng buồn giải thích với mọi người , mặt nó tỏ ra chán ghét ả vô cùng , nó lạnh lùng nói :

-đừng chạm vào tôi , khôn hồn thì dừng lại gần tôi còn nữa hần không phải bạn trai tôi đừng tự nhận , hừ_nó hừ lạnh rồi xách cặp ra khỏi lớp luônghết chap :0 không ngờ là đọc giả em dữ dội đến thế ấy nhờ toàn bảo là cho cảnh nó đánh nhau đi haha dữ quá dữ nha đợi chap sau cho nó quánh nhau quánh trắng luông nha :v mấy hôm nay chơi bởi dữ quá nên h chú tâm vô viết lại đây ạ :* m.n nn+msđ luông nha em đi ngủ đây ạ mai lại viết chap mới . pp

46. Chương 43

Chương 43

Nó bực mình xách balo về trước , Nam gọi í ới nhưng nó vẫn không trả lời , nó cứ đi vậy cho ra đến khỏi cổng trường , vẫn có 2 cặp mắt đang dõi theo nó .

Nó ngửa mặt lên trời đón gió , những cơn gió cứ nhẹ nhàng đập thẳng vào (bản) mặt nó , mơn trớn những sợi tóc của nó làm nó như 1 bức tranh tuyệt đẹp . Vẫn có 2 cặp mắt dõi theo nó , nó lê đi chân bước đi trong vô thức mà không biết nó đã lạc ở xóm xỉnh nào rồi .

Nó rẽ vào con hẻm , vẫn là 2 cặp mắt đang theo dõi nó . Nó loay hoay tìm chỗ ra thì đột nhiên , 1 đám người mang kính đen , mặc đồ đen khoảng chục người đang lao về phía nó ,nó vẫn không hoảng lắm , cứ đứng quan sát xem sao .

Đám người đó vẫn chưa dừng lại , vẫn xông xộc tiến tới chỗ nó , nó nhếch môi cười khinh bỉ , muốn thashe với nó sao ? cũng được nó đang phiền muốn chết đây lại có người cho nó xả stress , phải tận dụng a .

Nói rồi nó quăng balo xuống đất , tháo đồng thùng ra , vặn vẹo tay chân coi như khởi động đi từ từ về phía bọn áo đen . Lần lượt từng người từng người xông vào đánh nó , nó né trái , né phải rồi cuối xuống nào 1 cú đá gạc tuyệt đẹp .

Phải nói là mấy tên này cũng là nhân vật đáng gờm , tốc độ khá nhanh , sức của mỗi đòn ra tay khá mạnh , ước tính người bình thường ăn 1 đấm của những người đó nếu nhẹ bị thương sơ sơ , nặng thì có thể gãy xương . Nó cảm thấy thích thú với đám người này , lại là 1 cái nhếch môi , nó lại dùng cái tốc độ của sói đọ với bọn chúng .

Nó lướt đi trong gió cứ thế mà đánh lẻ từng người làm bọn chúng không kịp trở tay . Nó lượn lờ lượn lờ chơi trò mèo vờn chuột với bọn chúng , thoát ần thoát hiện làm bọn chúng không thể nào đỡ nổi đòn của nó , nó chơi toàn những đòn chí mạng .

Thoảng chốc cả đám người chỉ còn lại 3 tên , nhìn có vẻ mạnh hơn những tên khác , nó ngừng không lượn nữa , khoan tay đứng nhìn bọn chúng với vẻ khiêu khích , bọn chúng thấy nó như vậy đã cảm thấy hơi hơi sợ , trán đã đổ mồ hôi vì thấm mệt khi nó chơi trò mèo vờn chuột .

-muốn gì đây ? ai sai các người tới đây__ nó cảm thấy hơi thắc mắc , nó có đắc tội với ai đâu chứ ? (==” hơi bị nhieu á chị hai) và lại nó chỉ mới sống ở đây 1 thời gian không lâu , nó ngầm đoán là 1 là bọn thu bảo kê nó đánh hôm làm ở quán đây , 2 là ả Hắc Hải Yến cơ mà nó vẫn không sao hiểu được nó đắc tội gì với cô ta chứ ? chỉ mới nhá 1 cái chứ chưa đánh mà . Loại loại đều không phải 2 người này , nó ngẩng đầu nhìn bọn chúng chờ câu trả lời .

-đừng nói nhiều !! lên đi_tên ở giữa hét lớn , nó nhếch môi cười đều 1 cái , định tiến lên chợt..... bọn chúng chơi súng ống . Nhìn sơ qua nó biết đây là loại giảm thanh cực tốt , vận tốc đạn có thể nói là bằng 1/3 tốc độ của nó , nó cũng không hiểu sao nó lại biết về kết cấu súng như thế trong khi nó chỉ mới nhìn qua lần đầu tiên .

Khó hiểu nhưng nhanh chóng gạt qua 1 bên , nó vẫn tiếp tục xông lên . 3 tên thấy nó xông lên thì bắn liên tục , nó vừa chạy vừa né đạn , nhưng nó khá mệt sau đợt trước nên vô ý bị 1 viên đạn sượt qua mặt , làm mặt bị rách khoảng 3 đốt ngón tay , không sâu lắm chỉ là ngoài da như dao lam cứa nhẹ . Nó đưa tay quẹt vết máu trên mặt đang ứa ra từ từ , thích thú nó đưa vào miệng tận hưởng cái vị tanh tanh mặn mặn của máu , nó cười ma mị , 3 tên đó hơi bất an khi thấy nụ cười đó của nó .

Tập trung vô bắn nó không ngừng , bắn rồi lại gài đạn , cả mấy chục viên đạn cứ như thần chết đang lao về đòi lấy mạng nó , nó tập trung vào né đạn và cố gắng rút ngắn khoảng cách giữa nó và 3 tên đó . Cuối cùng cũng tới được chỗ 3 tên đó , mặt nó lạnh băng trên môi lúc nào cũng là 1 nụ cười ma mị đến đáng sợ . Nó đưa tay chụp lấy súng tên đứng ngoài cùng và đồng thời quăng súng lên trên trời sau đó đưa tay vịn cổ tên đó , chỉ nghe được tiếng xương gãy rồi tên đó ngã phịch xuống đất , chết 1 cách đáng sợ .

Nó thích thú thú cười khanh khách cùng lúc cây súng trên không trung đúng lúc rơi xuống , nó nhanh tay chụp lấy rồi lộn 1 vòng xuống đất rồi nhanh chóng nhả 2 phát đạn ghim thẳng vào mi tâm 2 tên còn lại , 2 tên đó ngã xuống . Nó quăng cây súng xuống đất rồi chạy tới đá đá mấy tên đó , đều không cử động , toàn bộ đã chết hết . Nó cười thích thú pha chút vẻ ma mị và tàn nhẫn .

2 cặp mắt trong lùm cây bỗng sáng người trong vài giây , sau đó cả 2 đều rút điện thoại ra , cặp mắt thứ nhất :

-đã chết toàn bộ ạ !! khả năng phán đoán rất tốt , tốc độ , uy lực của mỗi cú đánh đều rất chuẩn xác , nhắm bắn , cách ra đòn tất cả đều rất ok ạ!_người đó báo cáo lại với ai đó bên kia đầu dây . Bên kia chỉ cười 1 tiếng rồi tắt luồng .

-toàn bộ không còn 1 ai sống sót , kĩ thuật rất không tồi , còn hơn cả sát thủ huấn luyện chuyên nghiệp ạ_cặp mắt người thứ 2 giọng lạnh băng báo cáo cho bên kia , bên kia chỉ đáp lại tốt lắm cứ theo dõi và rồi cúp cái rụp luồng .

Nó chạy lại lấy cái balo , chạy nhanh ra con hẻm tìm lối về nhà , vừa chạy ra đường vừa đưa tay gỡ gỡ mắt ngay chỗ bị đạn sượt qua lúc nãy , bây giờ nó mới thấy hơi xót hết lên :

-bọn khốn kiếp , dám bắn sượt mắt bà cơ đấy , giỏi lắm , aaaaaa đau quá má ơi_và vâng cái vẻ lạnh lùng ban nãy đâu mất rồi , thay vào đó lại là Tiểu Tuyết hồn nhiên dễ thương xuất hiện , nó ôm mặt hét toáng lên rồi chạy vào nahf thuốc mua miếng keo cá nhân có họa tiết hình mèo kity dán lên mặt rồi chạy đi tìm đường về nhà.....

47. Chương 44

Chương 44

Nó chạy hết chỗ này , tới chỗ kia hỏi thăm xem có biết ngôi nhà bị bự mà có kiến trúc nhà nó , nó chả nhớ được số điện thoại của ai hết , cũng chẳng nhớ cái tên đường nhà nó nữa phải chi nhớ là bắt taxi về rồi , loanh quanh 1 hồi nó mệt lã , ghé vô 1 quán trà sữa ngồi nghỉ chân . Nó mệt mỏi suy nghĩ xem có cách

nào về nhà nữa không , đến đồn cảnh sát thì có lẽ hơi lớn chuyện tí xú , ashhhhiiii nó chả biết làm như nào ngồi vò đầu bứt tai .

Một hôm dựa vào tường nhìn ra đường bên ngoài , đột nhiên mắt nó lóe sáng , đúng rồi , nó sẽ bắt xe tới cô nhi viện nơi có Tiểu Bảo đang ở , sau đó nhờ Tiểu Bảo dắt ra lại công viên hôm bữa rồi sau đó thì nó sẽ nhớ cái đường về nhà , nó cười ha ha đắc thắng , nó có thể bắt taxi chạy về công viên luôn cũng được nhưng không , nó ghé cô nhi viện để thăm Tiểu Bảo luôn tại đang nhớ Tiểu Bảo .

Nói rồi nó nhanh chóng thanh toán tiền rồi phi nhanh đến cô nhi viện , đến nơi thì nó thấy Tiểu Bảo đang ngồi chơi chung với 1 đám nhóc khác , Tiểu Bảo đang chơi nên không biết nói đến , nó hét lớn :

-Tiểu Bảo à !!!!!!! mamý đến thăm con đâyyyyyyyyyy_nó nhận Tiểu Bảo làm con , Tiểu Bảo cũng nhận Nam thời sự làm “mẹ nuôi” . Tiểu Bảo nghe giọng quen thuộc thì quay đầu lại , thấy nó thì mừng rỡ đến òa khóc , vứt luôn cái xẻng đang xúc đất với bạn mà chạy về phía nó , đang chạy bỗng Tiểu Bảo té âm 1 cái , bị trầy ở đầu không trầy lại trầy ở cái bản mặt giống nó (chắc ngẫu nhiên thôi ha , tay chân bẩn sơ thôi)

-oái oái !! từ từ nào , xem kìa té rồi thấy chưa_nó mừng yêu Tiểu Bảo , Tiểu Bảo chỉ òa khóc vừa chùi nước mắt vừa trả lời nó :

-mamý hức hức mamý xấu , hứa vào thăm Bảo Bảo mà không vào , tận bây giờ mới vào cơ huuh nhớ mamý quá , nhớ mẹ Nam nữa cơ_Tiểu Bảo òa khóc lớn nép vào lòng nó , nó chỉ biết nói xin lỗi nhẹ rồi cười động viên cậu nhóc , đằng xa vẫn có 2 cặp mắt đang theo dõi nó và đang báo cáo cho 1 người nào đó như lần trước , nó vẫn không hay biết .

-được rồi được rồi , Tiểu Bảo ngoan nha !! không khóc nữa tại mamý bận nên không đi thăm Tiểu Bảo được , thôi nào hôm nay mamý dẫn Tiểu Bảo ra công viên chơi , thế nào ?_nó cười tươi nhìn Tiểu Bảo , Bảo Bảo nghe xong mừng rỡ liền reo lên :

-hoan hô !! hoan hô mamý , Bảo Bảo ngoan , Bảo Bảo là nam nhi đại trượng phu ạ , không khóc nữa ạ_Bảo Bảo cười toe mặc dù trên khuôn mặt baby vẫn còn lem 1 ít nước mắt .

Nó dẫn Bảo Bảo vô trong cô nhi viện thay đồ , chào hỏi mấy vị sơ và gửi cho họ ít tiền sau đó nó dắt Bảo Bảo ra công viên chơi , nó và Bảo Bảo chơi hết trò này đến trò kia , cả 2 mệt nhừ đến chỗ quầy nước mua 1 ít nước và bánh kẹo về phát ấy nhóc ở cô nhi viện . Nó chào mọi người rồi hứa với BB (BB là tặc của Bảo Bảo nha , ghi Bảo Bảo tổn thời gian dễ sợ) .

Nó chỉ cho xe chạy tới công viên , nó đi bộ về nhà . Trên đường đi vừa đi vừa hát vu vơ , giọng hát trong trẻo sâu lắng mang thêm chút gì đó man mác buồn làm con người ta đang đi cũng ngoảnh đầu lại xem là ai đang hát . Nhiều lúc nó cảm thấy bản thân thật vô dụng , đến cả kí ức lúc trước cũng không nhớ được , mỗi đêm nó nằm mơ lại mơ về cô gái mặc áo sơ mi ngủ chung trên 1 cái giường với 1 người đàn ông vô cùng xinh đẹp .

Có lúc nó đau đầu đến mức muốn đập cho đầu nát ra , nó đau khổ lắm , muốn nhớ lại cũng nhớ không được . Có lúc nó lại tự ngâm mình trong bồn tắm , ngụp sâu xuống dưới bồn tắm để cố tĩnh tâm và nghĩ sẽ nhớ lại được gì đó , nhưng không , nó chỉ nhớ được mỗi lúc là nó cảm thấy nó mơ màng và đang rơi xuống biển còn lại chỉ là con số 0 . Nó khá mệt mỏi với cái kí ức vớ vẩn này , nó mệt mỏi vô cùng nên thôi , nó quyết định buông cái kí ức đó , nó nghĩ cái kí ức đó chắc hẳn sẽ đau buồn lắm nên ông trời không muốn nó nhớ lại , nó quyết định không muốn nhớ nữa , nếu có duyên nhất định sẽ nhớ được còn không thì thôi , nso chấp nhận cái số phận như bây giờ vậy .

Nhưng có 1 người đâu cho phép nó không nhớ lại , nhớ lại những khoảng thời gian hạnh phúc sống cùn nhau . Hắn không cho phép nó quên , quên hẳn và quên cả lúc nó hy sinh vì cả bang vậy đấy . Buông ! nghĩ thì dễ chứ thực hiện khó lắm .

Haizz ! nó đi mãi cuối cùng cũng về tới nhà , trời cũng chập chờn tối , nó chào mọi người rồi xin phép lên lầu không ăn cơm . Nó chỉ qua phòng Khải mượn cái điện thoại chơi nông trại thôi , Khải nhìn nó buồn và mệt mỏi vậy cậu cũng hơi hơi tò mò và lo định hỏi nhưng lại thôi , chỉ đưa cái điện thoại cho nó thôi .

Đêm đó , đã 12h đêm , nó vẫn ôm cái điện thoại chơi noogn trại như thường lệ . Đột nhiên , cửa sổ mở

toang ra , nó bình tĩnh ngẩng đầu lên xem , dưới cái ánh trăng là 1 bóng người đàn ông vô cùng đẹp , mặc dù không có bật đèn , nhưng chỉ nhờ vào cái ánh trăng và bằng cặp mắt sói tinh tươm của nó , nó đã thấy sơ sơ mặt của người đó , Nó vẫn ngồi đó , cất tiếng hỏi :

-anh là ai ? đến có việc gì không ?_nó nhẹ nhàng hỏi cứ như là người này hoàn toàn an toàn đối với nó vậy , người đó đáp , vẻ giọng lạnh băng , trầm nhưng vô cùn dễ nghe :

-em thật không biết ?_hắn mở miệng nói , nó ẩn ẩn thấy được mặt hắn , giống người con trai trong giấc mơ của nó :

-anh là ai cơ ? sao giống người nằm chung với cô gái mặc áo sơ mi trong mơ của tôi vậy?-đến lúc này , nó thật sự tò mò vô cùng , thả điện thoại xuống đất , nó từ từ tiến lại người đàn ông đó , càng gần nó càng ngửi được cái mùi hương rất đối quen thuộc của hắn , bỗng.....

Hắn chụp lấy tay và đầu nó , cúi tới trước và.....đặt lên môi nó 1 nụ hôn . Hắn nhớ đến phát điên đôi môi này , nhớ cái bàn tay này và nhớ cả mùi hương quen thuộc và cô cùng dễ chịu này nữa . Nó như 1 chất nghiện , không còn hơn cả ma túy cơ , làm hắn điên lên khi không được thưởng thức đôi môi đó , không được xoa bàn tay mềm mại quyến rũ đó , không được vuốt mái tóc dài óng mượt và ôm cả thân hình nhỏ bé đó nữa .

Một nụ hôn mãnh liệt , hắn quần lấy lưỡi nó , nó cũng từ từ tận hưởng mùi vị và còn đáp trả hắn , nó không biết tại sao khi bờ môi hắn nhậm lấy bờ môi mình thì đột nhiên cảm thấy cái cảm giác này đã thiếu đi từ lâu nay lại xuất hiện làm nó không đối bàng hoàng . Cảm giác vô cùng quen và thú vị , nó chưa bao giờ thể này với ai cả từ khi mất trí , đột nhiên hắn làm những kí ức vốn nó định buông bỏ nay lại trở dậy mạnh mẽ khôn lường .

Nó muốn tìm lại những mảnh kí ức đó khi 2 bờ môi và da thịt va chạm nhau , nó khát khao tìm lại những kí ức đó , bỗng hắn buông nó ra , hơi luyến luyến nhưng vụng phải buông , hắn giữ nhẹ tay nó nhìn thẳng vào mắt nó nói :

-đợi đi ! sau này em sẽ về lại với tôi , tôi không cho phép ai cướp em từ tôi cả_hắn bá đạo ra lệnh độc chiếm , nó ngăn người giãy lắt nhưng cũng đáp lại :

-tôi là ai cơ ? làm ai cho tôi biết đi và cả anh là ai nữa ? tại sao là quen đến vậy chứ ?_nó hoảng hốt nói , hắn chỉ cười nhẹ 1 cái rồi nói tiếp :

-từ từ em cũng sẽ biết thôi ! kiên nhẫn chờ tôi đi_hắn kéo nó vào lòng , rồi cúi xuống thì thầm vào tai nó -em chỉ được phép là của riêng tôi thôi_hắn cười khẩy 1 cái rồi cắn lên cổ nó 1 cái mạnh , nó chỉ hơi nhăn mặt 1 cái thôi , đột nhiên hắn đánh vào gáy nó 1 cái mạnh làm nó ngất đi .

Hắn bế thốc nó đặt lên giường , hôn nhẹ nó 1 cái rồi phóng ra cửa sổ , bóng hắn khuất dần khuất dần trong ánh trăng đêm.....hết chap (tèn tèn chap này dài hơn mấy chap kia tí xíu rồi nhé)

48. Chương 45

Chương 45

Sáng sớm hôm sau nó tỉnh dậy , nó ọ ọ vai để bớt đau , nó dựa người vào thành giường sau đó thở nhẹ , đưa tay đặt lên bờ môi mình cảm nhận . Nó thấy bờ môi vẫn còn ẩm và lưu lại chút gì đó thân quen lắm . Nó thở dài thườn thượt tiến vào nhà vệ sinh thay quần áo đi học , nó đi học thì chưa ai dậy nên nó xin phép đi học trước .

Lê chân trên con đường rộng lớn nó cảm thấy mình thật bé nhỏ và vô dụng . Mới hôm nào đó còn muốn buông bỏ cái kí ức đã mất vậy mà haizz mới có 1 nụ hôn từ 1 kẻ lạ mặt mà đã đòi nhớ lại và kiên quyết tìm lại haizz đúng là đồ mê trai mà .

Nó ừ ừ bước vô lớp , chưa có ai , nó thả balo xuống ghế rồi chạy ra khỏi lớp , vô thức nó lê chân ra khuôn viên sau trường , nơi này cũng có 1 cái xích đu trắng tinh giống nhà của hắn . Bãi cỏ xanh mượt làm nó bị mê hoặc , nó cởi giày ra , tháo cả buộc tóc cho nhẹ đầu . Đi bộ chậm chậm tới chỗ cái xích đu ngồi xuống tận hưởng cái làn gió mát .

Từng cơn gió cứ mơn trớn đùa giỡn với tóc của nó . Mái tóc ónh ánh dưới mặt trời , dài mượt mà trông kiều sa vô cùng . Khép mắt lại suy nghĩ , đôi môi đỏ mọng vô thức mấp máy nhẹ nhìn càng quyến rũ hơn . Ngã đầu ra sau ghé dựa vào , chân quơ lên quơ xuống cho xích đu đưa . Nhìn nó cứ như nàng công chúa bước ra từ truyện cổ tích vậy .

Trên khuôn mặt xinh đẹp vẫn còn miếng keo cá nhân , nhưng là cái keo có họa tiết bông tuyết . Dán ngay bên má nhìn nó tưởng thành và dày dặn hơn nhũn . Không gian yên tĩnh bỗng bị phá đám bởi 1 tiếng cười góm chó . (tiếng của nhỏ họ Hắc á mà)

Ả đang cùng 1 thằng con trai khá đẹp trai và lãng tử đang XXX (à đại khái là hôn nhau rồi tên đó sờ mó nhỏ á mà) . Ả cười lớn rồi ôm tên đó nói :

-anh yêu à !! nhớ là phải báo thù cho em đó nha , hức con nhỏ đó nó còn dám tát cả em cơ , nó đánh đến nỗi khuôn mặt em đỏ hết cả lên luôn đó anh _ ả nhõng nhẽo ông a ông ọo mách với tên đó vụ hôm qua ả bị nó đánh , mà có đánh đâu chứ , ả giả vờ mà .

-ok ok em yêu ! hừ dám đánh cả tiểu công chúa của anh cơ đấy , anh sẽ cho nó biết tay , chiều nay giúp anh hện nó lên sân thượng nhé bé cưng _ tên đó nói rồi đưa tay nhéo nhẹ má của ả , sẵn tiện còn thọc vào áo cô ta quấy nhiễu , ả không nói gì chỉ để cho hắn tự tung tự tác , còn để hắn hôn và cởi cả áo nữa chứ , đúng là con đàn bà không ra gì mà hèn gì mới mười mấy tuổi đầu đã làm 1 bà mẹ . Chắc Chắc dễ dãi thế không biết .

Nó nghe toàn bộ những cũng nhắm mắt lờ , nó không quan tâm gì mấy đến chuyện nyaf , hện thì đi thôi chứ gì mà sợ . Nó mệt mỏi đứng dậy xỏ giày vào và đi lại hướng ngược lại của ả và tên kia . Nó mệt mỏi với cái kí ức đã mất nên chẳng thể nào mà vui vẻ nổi , cô bé hay cười đâu rồi ? sao hôm nay cái bộ mặt lạnh lùng thay vào nhanh vậy ?

Chuông vào lớp reo , nó lê chân bước vào lớp . Nam thấy nó buồn liền kéo lại hỏi :

-ê ê ! sao nay thấy bà buồn vậy ? nhỏ nghịch ngợm mấy hôm đâu rồi ? _ Nam ông ọo hỏi nó , nó thờ ơ nói cố gắng rặn ra nụ cười tươi nhất có thể

-không có gì đâu !! chỉ là hơi mệt xíu thôi à _ nó ngượng cười nhẹ Nam thấy nó vậy cũng buồn theo , mặt mày ủ rũ nằm dài xuống bàn thở dài .

Cô giáo vô , 5 tiết học trôi qua thật tẻ nhạt , đến lúc về Nam nói bố gọi nên về sớm bảo nó đi 1 mình , nó cũng cười nhẹ gật đầu . học sinh đều về hết chỉ có nó là không muốn về cái ngôi nhà như nhà tù đó , nó ngồi lại ở lớp suy nghĩ 1 mình . Bỗng nhiên có ai đó đập lên vai nó , là ả Hắc Hải Yến . ả vờ cười tươi nói :

-Tuyệt ơi có ai gọi bạn ở trên sân thượng kìa , nghe nói là có chuyện quan trọng lắm bạn nhanh lên đó đi _ ả vờ cười tươi nói với nó , nó cũng ngầm biết chuyện nên cũng âm ừ đi theo . Tóc nó xõa , áo bị bật 1 cúc trên và không đóng thùng , nó nhét tay vào túi váy đi theo ả Yến .

Đến nơi nó không thấy ai cả , ả Yến kéo nó ra giữa sân thượng , thì đột nhiên cửa đóng sầm lại , nó không hốt hổng chỉ theo bản năng mà quay lại xem có chuyện gì không . Thì như nó nghĩ , ả Yến đã đứng phía bên kia tự lúc nào rồi , còn đứng chung với 1 đám con trai khoảng hơn chục người còn có cả tên lúc sáng .

Nó cười lạnh nhìn bọn họ , gió trên sân thượng lớn nên tóc nó cũng phất phơ theo , nhìn nó vẻ bất cần đời càng nhìn càng thấy bị hút vào sâu trong đáy mắt nó . Mấy tên con trai bên kia thấy nó thì chảy dãi không ngừng , bọn chúng cứ sầm soi vào cái cúc áo đã bị bật ra , cảnh xuân cứ ỉn rồi hiện làm bọn chúng như những con thú thèm thuồng vô cùng , nó hỏi :

-muốn gì ? _ nó nhẹ giọng , vẻ mặt không đổi lấy 1 chút sợ hãi nào . Tên đó nhìn nó không chớp mắt đến lúc nó mở giọng thì hắn lại càng ngạc nhiên hơn , giọng trong trẻo mượt mà , mà vô cùng lạnh và đáng sợ . Người nó cứ tỏa ra cái khí gì đó làm người ta bị khuất phục . Tên đó lấy hết bình tĩnh ôm ả Yến nói :

-nghe nói cô em đánh cô người yêu bé nhỏ của anh , còn lăng mạ cả cô ấy trong lớp nữa nên anh đến đây đòi lại công bằng cho người yêu của anh thôi _ tên đó nói rồi tay không quên đưa vào áo ả Yến sờ mó , miệng ngậm lấy môi ả nết mạnh 1 cái , ả ta cười đắc thắng nhìn nó :

-haha mày chịu chết đi , hôm nay tao sẽ ày đau khổ , kể cả cái đời con gái của mày tao cũng muốn lấy đi đó_à cười chó rồi ôm tên đó .

Nó chẳng nói gì , chỉ nhếch mép cười khinh bỉ , vẫn có 2 cặp mắt đang theo dõi nó từ đằng xa . Nó nhẹ nhàng lên tiếng :

-lên hết đi_nói rồi nó cười đều 1 cái cực đáng sợ nhìn bọn chúng , tên đó sôi máu liền ra lệnh cho những tên đàn em xông lên , tên nào mặt cũng bặm trợn cầm gậy xông lên chỗ nó .

Những tên đó gần đến nơi nó liền buông tay ra khỏi túi váy , đưa tay lên áo từ từ cởi cái cúc áo tiếp theo , hết sức nhẹ nhàng nhưng có uy lực vô cùng lớn , cả bọn đang hùng hổ xông lên cũng chợt khựng lại ngẩn nhìn cảnh xuân của nó . Tên nào mắt cũng lòi ra miệng chảy dãi nhìn chằm chằm ngực nó .

Nó cởi từ từ từ từ làm mấy tên đó như điên lên , bật !! cái cúc áo thứ 2 bị bật ra , những tên đó ồ lên trầm trồ , tên đứng chung với ả Yến cũng không khỏi bàng hoàng với cái vòng 1 quá đối hoàn hảo của nó , tuy chỉ mập mờ ẩn hiện phía trên nhưng đã vô cùng hấp dẫn rồi .

Nó cười khẩy sau đó.....PHẬP ! PHẬP ! PHẬP ! hàng loạt tiếng phập vang lên , ai cũng trở mắt kinh ngạc nhìn nó , kể cả ả Yến cũng trợn mắt như muốn khóc nhìn nó sợ hãi .

Nó rút hàng chục cái phi tiêu vô cùng nhỏ từ trong áo ra , phóng thẳng vào cổ họng những tên đó , máu tuông xối xả , cả đàn đồng loạt không hện mà cùng ngã xuống , 1 cái chết thật bất ngờ , cả đám chỉ còn lại 1 2 tên nhưng sợ quá bỏ chạy , không đợi ở đó nó rút tiếp những cái phi tiêu ghim thẳng vào chân làm mấy tên đó ngã quỵ xuống sàn đau đớn .

Nó cười há há thích thú , từ từ tiến lại chỗ ả Yến và tên đó hôn phách đã bay đi đâu mất rồi , Nó vẫn cười 1 nụ cười thật man rợ . Khi nó tiến tới , rất gần , làm cảnh xuân của nó càng rõ hơn trước mắt tên đó , tên đó mặc dầu rất sợ nhưng vẫn cố liếc mắt nhìn vào đó , nó cười khẩy cho tên đó 1 cú đấm cực mạnh làm quai hàm hắn như muốn rớt ra , nó từ từ cài cúc áo lại , cuối xuống nắm đầu tên đó lôi ra ban công .

Nó nắm áo tên đó lại thả hắn xuống dưới , hắn bị treo lủng lẳng trong không trung vô cùng sợ hãi , liền hét lớn xin tha :

-aaaaaaa chị....chị...th....tha...ch....cho....em...là.....em...b.....bị...xúi dục_tên đó trốn mất nhìn xuống dưới , tầng 2 thôi mà có cần làm quá không , chắc cao khoảng mấy chục mét là cùng , nó ước tính là vậy , nếu là nó nhảy từ độ cao này xuống thì chắc không sao hết còn tên này , còn tùy vào vận may của hắn thôi .

Nó cười thích thú khi thấy cái vẻ sợ hãi của người khác , nó thì thào vào tai tên đó :

-good luck_nó nói thào rồi.....thả . Tên đó la rất lớn khi té xuống , ầm 1 cái hắn đã về với đất mẹ , bị thương khá nặng đấy , cơ mà vẫn chưa chết nó cười đều rồi tiến vào trong .

-á à đứng lại đó chứ , vẫn chưa xong mà_nó lại cười làm ả Yến đang định chuồn ớn lạnh , ả đã chứng kiến này giờ nên đang rất sợ nó . Nó cười đều 1 cái rồi tiến lại chỗ ả đang run cầm cập

-chặc chặc mạnh mồm lắm mà , cưng à cho cưng biết , cưng còn non và xanh lắm_ả run cầm cập nhìn nó , nó rút từ trong túi váy ra 1 con dai bằm rất nhỏ .

Nó đưa lên mặt ả lượn lơ trên cái má trắng bệch đầy phấn của ả , ả sợ đến chảy nước mắt , nó chỉ cười thích thú rồi từ từ , dùng dao cứ nhẹ vào má ả , làm má ả rách 1 đường dài khoảng từ dưới mắt tới gần cằm , không sâu lắm chỉ như ngoài da để cảnh cáo thôi .

Nó quăng con dao xuống đất , kéo tóc ả lại gần thì thào :

-biến!_hết sức nhẹ nhàng nhưng làm ả vô cùng mừng rỡ , liền co giò chạy khỏi .

Đi hết rồi nó lại thở dài nhìn đám hỗn độn nó mới gây ra đây , dựa người vào lan can vẻ mệt mỏi vô cùng.....hết chap (chap này cũng dài quá trời rồi nha)

49. Chương 46

Chương 46

Nó đứng đó không chịu về , 2 cặp mắt kia vẫn theo dõi không ngừng . Sầm chùi , nó đứng đờ hóng giò và ngắm hoàng hôn , nó nhìn lại mớ hỗn độn mình gây ra , tên con trai bị nó ném xuống dưới kia cũng được đưa đi cấp cứu còn ả Hải Yến thì không biết mất tích xó nào , nó cũng không biết phải xử lí đám này như nào cho êm chuyện nữa .

Bất giác nó thở dài , ánh hoàng hôn chiếu vào gương mặt điềm đạm của nó làm cả 2 càng thêm đẹp . (cả 2 ở đây là nói nó và ánh hoàng hôn đó , cả 2 làm đẹp lẫn nhau) . Nó mặc kệ dầu ra sao thì nó cũng không coi trọng , muốn nó ngồi tù , mơ đi . Nó chưa đủ tuổi cùng lắm là vô trại giáo dưỡng tầm mười mấy năm là cùng . Ha nghĩ đơn giản quá ha , hoặc cũng có thể là bố mẹ bọn người này cho người truy sát nó trả thù cũng có thể lắm chứ haha nó nghĩ tới mà bất giác nở nụ cười điên .

Nó ngược mặt lên trời đón làn gió cuối , rồi rời đi mặc kệ bãi chiến trường này ra sao . Nó mặc cho số phận vậy .

Xách balo lên và đi , nó tản bộ về nhà , 2 cặp mắt kia cũng kiên nhẫn thật nga dường như là theo nó 24/24 . Nó vừa đi vừa hát vu vơ , 1 câu hát mà nó cũng chẳng biết nó là của bài hát nào nữa chỉ là buộc miệng hát vậy thôi .

Bỗng nó nghĩ đến Nam , giờ nó đang buồn chắc tới đó tâm sự với Nam sẽ đỡ buồn hơn . Nó lại lê chân đi bộ tới nhà Nam . Nó bấm chuông cửa thì có 1 chị khá trẻ chạy ra mở cửa , là người làm nhà Nam . Chị đó hơi ngẩn ngơ về vẻ đẹp của nó nhưng cũng cất tiếng nói :

-à tiểu thư đến đây tìm ai sao ?_chị đó nhẹ giọng lễ phép chào nó , nó chỉ cười nhẹ đáp lại rồi nói

-vâng , em đến tìm Nam chị ạ có Nam ở nhà không ạ?_nó cũng lễ phép nói lại , chị đó cảm thấy nó lễ phép vậy xung thấy hơi có cảm tình .

-à thiếu gia đang ở trên phòng đó tiểu thư , mời cô vào_chị đó cười , nó chỉ gật đầu đáp lại

Nó vào nhà rồi lên thẳng phòng Nam trên lầu 2 . Nó gõ cửa Nam ở trng đang nằm trên giường lướt fb lớn giọng :

-vào đi_Nam nói lớn cho bên ngoài nghe .

Nó mở cửa bước vô thì thả balo xuống đất rồi lao thẳng cái giường mà nằm xuống , Nam hết hồn quay lại quát nó :

-ê con quỉ ! làm mất hồn mày , tưởng bà người làm nào mà gan nằm trên giường tui chứ_Nam nói rồi vuốt vuốt ngực nói tiếp -chờ ôi tưởng có gian định vô “ấy ấy” tui chứ mẹ ơi làm hết hồn_haha (ấy ấy là xxx đại khái là 18+ đó ha :v em nghĩ chắc đọc giả của em đã bị em đầu độc từ mấy chap đầu rồi nên chắc cũng hiểu ha) .

Lựa chọn của nó quả không sai mà , đến đây tâm sự nói chuyện với Nam sẽ làm nó vui hơn phần nào . Nó cười haha trả lời :

-thú thật lúc vô tui cũng có ý đó thật haha cơ mà nghĩ lại ông.....thôi haha_nó cười rồi lăn trên giường rộng . Nam sẵn đó giơ chân đạp nó 1 cái rồi chửi :

-im đi con quỉ , tao là tao giữ thân nha mày , tao còn chưa biết hôn ai bao giờ nha , há há khi nào gặp anh iu đời tao đây bay nôn quá cơ_Nam nói rồi cười tùm tùm khoái chí . Nó nghe xong cười bò lăn lông nói :

-haha nghĩ soa vậy haha mày đã bị ế cả đời rồi nếu không muốn bị ế thì....ehem về với đội của anh , iu anh đi em anh không đòi quà haha_nó cười rồi vờ ôm tay Nam làm nam thẹn quá đạp phăng nó ra , (chị ơi còn mặc vậy nha) nó cũng không vừa , đạp lại Nam .

Hỗn chiến = chân + gối đã diễn ra trong căn phòng Nam . 2 đứa giỡn xong hờ phỉ phò như trâu . Nó quay mặt sang Nam cười nói :

-ê Nam tui mới phát hiện nha nhìn ông cũng giống bác sĩ quá trời lương đó nha điểm rất đặc biệt lương đó_nó đùa

-đương nhiên rồi tui có ước mơ làm bác sĩ mà lại_Nam vênh mặt nói bởi thật , Nam muốn làm bác sĩ

-biết giống điểm nào không?_nó cười ớn lạnh Nam thấy có yêu khí , nhưng vẫn nói lại :

-giống gì giống gì ? đẹp trai giống bác sĩ đúng không nè?_ Nam hớn hử nói rồi cười tươi sau đó lập tức thay đổi vẻ mặt bởi nó phán cho 1 câu xanh rờn :

-giống chữ viết đó haha_nó nói ôm bụng cười 1 tràng . Nam nghe xong thì giận đỏ mặt và văng trợn hỗn chiến 1 lần nữa xảy ra . Nam vs Nó .

Nó giỡn ở nhà Nam đến tối tầm 8h30 tối mới về nhà , nó vờ nói mệt rồi chạy lên phòng , trước khi đi vô phòng cũng không quên rẽ qua phòng Khải lấy điện thoại chơi nông trại. Mấy hôm nay nó có vẻ xa cách với cả nhà dường như hiểu nhầm bởi nó thấy có chút gì đó khinh thường gia đình này từ hôm ông bà Hoàng sang nhà rồi , Nó vẫn làm mặt lạnh với cả nhà trừ Khải và thỉnh thoảng là bé Hồng .

nó ôm điện thoại chơi cả đêm , nó thắm mệt ngã lưng vào tường tắt điện thoại rồi lại suy nghĩ . Bất giác nó nhắm mắt lại nhớ về lúc người lạ mặt trong đêm hôn nó . Bỗng nó cảm thấy môi mình âm ẩm , cứ tưởng là mơ nhưng ai ngờ lại là thật .

Là hân . Vẫn 1 bóng đen ẩn hiện nó mở miệng :

-lại là anh ! anh là ai vậy?_nó khó hiểu nói

-suyt , từ từ sẽ rõ thôi_hân cười ma mị đưa tay lên miệng làm động tác im lặng . Nó cũng im bật .

Hân đột nhiên lấy trong túi áo choàng ra 1 cái lọ màu trắng nhỏ . Hân nói :

-mỗi ngày 1 viên , uống đều , ngủ nhiều sau đó em sẽ từ từ nhớ lại tất cả . Good luck ._nói rồi hân lao ra cửa sổ mất dần dưới ánh trăng . Nó khó hiểu cầm lọ thuốc trong tay . nó khó hiểu tại sao lại đưa thuốc cho nó cơ chứ , mà nhờ thuốc độc thì sao .

Nhưng mà nó cũng muốn nhớ lại nó là ai nên nó quyết định liều vậy . Nó bỏ vào miệng 1 viên nuốt không cần nước , thuốc cũng không đắng lắm nên nuốt cũng dễ . Lần trước hân hôn nó có lấy ít nước bọt của nó đi xét nghiệm .

Theo phân tích thì trong nước bọt có chứa 1 chất dịch , không rõ là gì nhưng nó đã ngấm vào các tế bào trogn cơ thể , dây thần kinh và máu làm dây thần kinh tê liệt và bị ảnh hưởng chứng tỏ là đã bị mất trí nhớ , hân cho các chuyên gia điều chế thuốc giải tạm thời xem sao . (e hèm này em chém thôi nha chứ cũng méo biết mô tê gì hết trơn á nên sai sai gì m.n cũng bỏ qua cho em nha)

—————Sáng—————

Đã 7h nó vẫn chưa dậy , do ảnh hưởng của viên thuốc làm nó ngủ nhều hơn mọi ngày , tầm 5 phút sau nó bật dậy , luống cuống chạy vào làm vsen sau đó chạy đi học , muộn rồi . 7h vào học mà bây giờ đã là 7h10 .

Nó vội vã băng qua đường và rồi , 1 chiếc xe tải phân khối lớn đang lao tới và RẦM !!!! 1 cuộc tai nạn xảy ra , nạn nhân bất tỉnh tại chỗ , thật kinh hoàng mọi người đi đường đều bu lại xem.....chuyện gì vậy ?? nó bị tai nạn hả ?? t/g cũng không biết nữa , chap sau sẽ biết nha haha kịch tính kịch tính , khiêu khích đọc giả chơi vậy đó haha bye bye nha giờ em đi ngủ nha khuya ời , nếu mai găng sẽ cố ra chap ạ !! all ngủ ngon + msđ nha

50. Chương 47

Chương 47 :

Bộp !! có 1 bàn tay trắng toát có vài vết trầy đã ứa ít máu , quần áo lấm lem còn dính cả máu nữa . vài chỗ bị trầy nhẹ . Đang là tiết toán , bà cô khá khó tính . Có người bước vào lớp , định vào bà liền ngăn lại nói lớn :

-em kia , đúng là vô lễ mà bây giờ đã là mấy giờ rồi mà mới chịu đi học hả_bà nói rồi chỉ thẳng cây thước vô mặt.....(ai đây nhờ ?)

-8h 35' 22s , sao ạ ? _nó nhìn vô đồng hồ trả lời gọn tợn làm bà cô tức hộc máu (vậy là nó không gặp tai nạn nhé)

-em.....em....không nói nhieu tại sao đi trễ?_bả hung hăng trợn , nó bình thản đáp

-gặp tai nạn _nó trả lời gọn tợn làm cả lớp sững sốt bởi thấy bộ dạng này của nó cũng hơi thắc mắc , bà cô này cũng có chút chút thương học sinh bà liền nói :

-ấy chết , vậy em có bị làm sao không ? sao quần áo lấm lem thế kia?_bả hơi lo lắng hỏi

-không ạ !! em không gặp tai nạn , mà là ĐÚNG XEM NGƯỜI TA GẶP TAI NẠN Ạ!!!_nó nhấn mạnh mấy từ cuối . Bà cô trợn tròn mắt kinh ngạc , thái độ quay ngoắc 180 độ

-emmmmmmmmmmmmmmmmmmm.....ra ngoài ngayyyyyyyyyyyyyyy_bả hét lớn lên làm cả lớp bật tai lại tránh nạn , nó chỉ cười đều 1 cái rồi ra trước lớp đứng , dựa người vào cửa nghỉ ngơi .

Thật ra là nó có gặp tai nạn thật , nhưng với phản ứng nhanh nhẹn và tốc độ của nó thì chắc chắn . Chiếc xe vẫn lao như điên về phía nó , đây là cổ tình lao về phía nó . Nó cảm nhận được liền lặn mấy vòng và nhảy bật khỏi chỗ chiếc xe đang lao vào và né , vì lặn nhanh và mạnh trên đường nên nó mới bị trầy như vậy , còn vết máu nhầy nhụa trên người nó là của 1 gã bợm rượu xấu số . Như không lại bằng qua đường ngay lúc đấy và rồi , tên đó thế thân cho nó . Máu văng tứ tung nên vô tình văng trúng người nó .

Nó phần tò mò phần chưa muốn vào lớp nên đứng lại xem nên mới vô trễ như vậy . Nó đang yên tĩnh đột nhiên lại có kẻ làm phiền :

-hê Tuyệt !! làm sao em lại đứng đây vậy ?? á còn vết máu này là sao ? em bị làm sao hả ? thấy không khỏe chỗ nào không?_Huy nhà ta sốt sắng hỏi nó , nó mở mắt nhìn anh với vẻ chán ghét , lưỡi biếng mở miệng :

-anh mới không khỏe đó , biến đi đừng phiền tôi_nói rồi nó lại nhắm mắt tiếp tục dựa người vào cửa , Huy bó tay đành lui vậy bởi anh đang đi đưa tài liệu cho giáo viên .

Nó đang yên tĩnh lần 2 lại tiếp tục bị quấy rối bởi tiếng ồn vô cùng , bọn nữ sinh đang học cũng ủa ra ngoài la hét om sòm hết cả lên , để coi nguyên nhân là gì . Á à thấy rồi , là 1 chiếc siêu xe có số lượng ít trên thị trường với cái giá trên trời mà ít ai sở hữu được . Từ trong xe bước ra , 2 chàng bạch mã hoàng tử và 1 nàng công chúa nhìn cổ vẻ vạm vỡ vô cùng .

Hahahahahaha biết ai không nhờ ? chắc mọi người biết cái bật ngựa quá này nhé haha 2 chàng bạch mã hoàng tử chính là TÊN TEN TEN CHÍNH LÀ NHẤT VƯƠNG VÀ TAM VƯƠNG . Còn cô công chúa là ai ấy nhờ đoán đi đoán đi đoán đi , 1 cái kết sẽ không ngờ lungông ấy , mọi người cmt ở dưới đoán xem đó là ai , có đáp án đúng em liền viết ngay 1 chương tiếp theo tặng người đó lungông ạ .

2 chàng bạch mã của chúng ta như bước ra từ truyện cổ tích vậy đó , khỏi phải nói rồi , nhất vương chúng ta mang vẻ đẹp lạnh lẽo , hung tợn , tam vương thì khác hẳn , dịu nhẹ mà vô cùng mạnh mẽ , nhìn vậy chứ không phải vậy đâu , còn mang theo cái kính nhìn càng thư sinh và quyến rũ hơn hẳn . Còn cô công chúa sao nhỉ ? phải nói là quá sức đẹp lungông ấy , thân hình có hơi vạm vỡ và to to con xiu chứ nói chugn chuẩn , body 3 vòng chuẩn , làn da hơi hơi sạm màu đồng , ánh mắt dịu nhẹ , màu xanh lá (đeo lens ạ) , đôi môi tô thêm chút son hồng làm càng quyến rũ , cao lắm đấy , mặc cái váy dài hơn đầu gối , mang đôi thể thao nhìn men càng men mà (đấy đấy là em đã gợi ý rồi đấy nhé , đọc giả em đoán đy hahah)

51. Chương 48 : Có Qà Có Qà

Chương 48 : có quà có quà nha !!

Vâng ạ !! chương này như đã hứa nhé viết tặng cho người nào cmt đúng và nhanh nhất ý ạ thứ nhất là chị Pé Ngư Ngư của .com nhé 2 là chị Lãnh Băng của .com ạ . Xin lỗi vì hứa viết liền mà lâu quá chời mới có chap tại em bận quá chời lungông , không rãnh để viết nay mới có được buổi chiều nghỉ học nà .

—————vô truyện nha—————

-hiếu chưa ? 1 lần nữa là tôi sẽ giết cô vì tội quyến rũ người của tôi đấy__nhất vương lạnh giọng dọa làm ả muồn khóc luông , ả vuột chạy khỏi lớp , hắc cười khẩy 1 cái huyết vai cả 2 cùng về.....hết chap ạ xin lỗi nha viết tạm .n được 1 chap vậy thôi nha giờ em bận đi lên trường rồi , pp ạ hôm sau rảnh lại viết nữa nha 23 là em thi rồi nên thi xong em sẽ viết bù lại cho nha

52. Chương 49 : Giải Thích !!

Chương 49 : giải thích !!

Chap này là em giải thích cho chị Vân anh nha chị nói là chị không hiểu chap trước , tức chap 48 á nha . Thế này , hắc , nhất vương và cả tam vương cố ý vào lớp của nó học để tiếp cận nó nha . Tại là lúc trước á em quên mất tiêu là nó với Nam ngồi bàn nào rồi nên em sắp lại là ngồi bàn 3 của dãy ngoài cửa á , sơ đồ là thế này .

——cửa——dãy nó ngồi

-hs1, hs2 (bàn đầu)

-hs3 , hs4 (bàn thứ 2)

-nó , Nam (bàn thứ 3)

-Yến , hắc (bàn thứ 4)

-sun , soo (bàn cuối)

Song , vì hắc giả gái mà mọi người cũng đã biết rồi , hắc thì đẹp mê hồn giả gái thì khỏi chê . Đẹp hơn ả yến nên ả ghen tỵ nên mới liếc mắt vậy á . Còn sun với soo thì quá là đẹp trai rồi làm ả chết mê chết mệt , Nhất vương chỉ lo làm việc theo lời hắc là để ý tới nó nên cứ nhìn nó không thôi , cũng đã lạnh lùng sẵn nên ả có uồn éo thế nào cũng không có kết quả .

Còn tam vương tuy cũng không thích mấy nhưng trong tất cả thì tam vương hầu như là dễ gần gũi nhất thấy ả cũng hơi hơi tội nghiệp nên cũng miễn cưỡng cười nhẹ đáp lại cho ả đỡ quê .

Còn lúc mà nhất vương hôn tam vương á là bởi vì nhận thấy vẻ mặt bất lực và có hơi bối rối không biết phải xử sự thế nào của tam vương nên nhất vương bắt buộc dĩ đành phải giúp thôi , mà giúp cách nào được ? tới xô và đâm cho ả 1 cái chắc ? nhất vương ghét phải đánh loại như ả ta nên tiến thoái lưỡng nan , dùng cái chiêu đó là ok nhất . Vì còn phải về và làm nhiệm vụ của hắc nên nhanh chóng , nhất vương liền chộp lấy tam vương và kiss . ả bất ngờ vô cùng vì nghĩ là đẹp trai và nhìn men như vậy lí nào là gay nên hơi sốc và quê nên vụt chạy luông .

Đã hiểu chưa ạ ? nếu chưa thì chỉ rõ chỗ không hiểu rồi em giải thích nha chứ chị nào không hiểu em không biết chỗ nào luông nên thôi giải thích luông cả chap để sau này nhờ ai không hiểu nữa thì may ra . Anh chị nào á sau này nếu không hiểu cái gì cứ cmt dưới nha e rep và sẽ giải thích hết ạ còn nếu thấy phiền á thì cứ add nik fb của em rồi inbox cho em , em giải thích kĩ cho nha .

—————vô truyện nào—————

Nó vẫn uống thuốc và ngủ đều , cũng đã bớt đau đầu khi cố nhớ về quá khứ trước kia .

Tối nay nó hẹn Nam đi dạo phố giải khuây lâu rồi nó chưa có ghé lại quán cũng nên đến đó 1 chuyến xem sao . Hôm nay nó đặc biệt mặc 1 cái áo phong rộng , to màu kem và cái quần short ngắn mà trắng ,tóc xoa tự nhiên đi đôi giày thể thao màu đen và đeo cái gio hình con mèo dễ thương .

Nhìn nó kool mà cũng không kém phần dễ thương . Nó bước ra trước cửa chờ Nam , ông bà chủ tịch đều đi dự tiệc , Khải thì đi chơi đâu đó với lũ bạn không rõ , bé Hồng thì được vú chăm ở nhà nên nó đi không ai biết mà cũng đỡ phiền .

Nam tới , nó vẫy vẫy tay hôm nay Nam đi 1 con bò điên màu xanh lá nha , nó cũng từng thấy qua loại xe này nhưng quên tên mẹ rồi , thấy là lạ nó liền hỏi :

-ê Nam này gọi là gì vậy ? bữa có nghe mà quên mẹ rồi __nó nói ngó ngó chiếc xe

-hô hô bò điên đó má , này xe máy điện cơ mà tụi teen nó gọi là bò điên á mà_Nam cười hỏ hỏ trả lời , hôm nay Nam mặc đồ cũng tương tự nó à tại đồ đôi mà

-ò ! xe này ngồi va chạm xác thịt thấy mờ luông_nó trề môi chê , Nam nhăn mặt

-thôi đi má , ham còn không kịp nữa chứ ở đó mà va với chả chạm có biết là vinh hạnh lắng mới được ngồi chung xe như vậy với tui hôn mà nói_Nam cãi nó ôm bụng lắc đầu cười , chọ Nam giận là 1 thú vui đối với nó .

Cả 2 tung tăng dạo hết chỗ này đến chỗ kia , cũng đã ghé qua quán rồi nhưng chưa kịp ăn thì Nam đã lòi vào siêu thị ăn KFC .

Nắm tay nhau tung tăng đi vào siêu thị , vô tình đụng trúng 3 người , trùng hợp nha là bọn hần đó . Hần vẫn giả gái như thường nha , Nam vội đứng dậy xin lỗi :

-á xin lỗi nha chúng tôi không cố ý đâu_Nam cuối đầu nói , ngược lên thì vô cùng bất ngờ liền thốt lên

-á á anh đập choai hời sáng nà phó hôn , á tự nhiên đụng trúng vậy trời há há mấy anh có sao không_bó tay , mê trai rồi , Tam vương chỉ biết cười khổ trả lời :

-ừ không sao đâu , trùng hợp nha hay là cùng tới đằng kia ngồi đi_tam vương nói rồi chỉ tay về phía bán đồ ăn bên kia , cả đám chỉ cười rồi tới chỗ đó ngồi .

Nó cũng cời mở và dần quen với bọn hần hơn , còn hần thì lúc nào cũng e thẹn cời mở không có lạnh như trước nữa nha . Ăn rồi cả đám rủ nhau đến khu bán trang sức , toàn đá quý với cả km cương .

Nam với nó cứ lượn lờ lựa mãi thôi , đột Nam kéo Tam vương đi lựa lắc tay , nó lại kéo hần đi xem nhẫn đôi . Nó cũng có cảm tình với hần bởi cùng phái với nhau nên cũng dễ thân .

-ê ê này được nè , chị ơi lấy dùm em cặp này ạ!_nó nói

-em tinh mắt thật nha đây là mẫu mới ra đó , lại còn quý phái vô cùng_chị phục vụ mỉm cười nói , nó lấy ra ướm vào tay thấy vừa liền quay sang hần .

-đây ! Nhi Nhi đeo vô đi coi như quà làm quen ha ! sau này sẽ là bạn tốt_nó cười tươi nói với hần , hần hơi ửng hồng trước cái nụ cười của nó . Nó đeo vào cho hần quá vừa luông nha ,. Đáng nhẽ nhẫn đôi là phải tình nhân đeo cơ mà nó không quan trọng ai đeo lại chả được.

Đột nhiên nó thấy 1 cặp dây chuyền đẹp vô cùng có đính kim cương , nó thích lắm cơ nhiên nó không đủ tiền mua , chắc đắt lắm kim cương mà lại nó quyết mua đôi nhẫn này rồi nên cũng không đủ tiền mua dây chuyền nữa , hần nhận ra ánh mắt nó rất thích cặp dây chuyền đó nên liền mở miệng :

-chị ơi lấy cho em xem cặp đó_cả 2 đồng thanh , hần với ai vậy ? ả yến đó , thấy hần ả Yến liền nổi điên nói :

-này gói lại cho tôi , là tôi lấy trước_ả lớn tiếng , hần cũng đầu vừa

-ở đâu ra vậy !! đừng có mơ đây lấy trước nhé chị ơi lấy cho em cặp đó_hần đáp lại liền chứ , ả tức sôi máu liền giơ tay định tát hần 1 cái thì liền bị nhất vương chặn lại .

-có vẻ lần trước cô chưa đủ sợ nhỉ ? có cần hôm nay tôi làm thật luông không?_nhất vương lạnh lùng nói làm ả run cầm cập . Nhất vương liền quay sang :

-gói cho tôi cặp dây chuyền đó , không thì đừng trách_ô chu choa lớn mồm nha haha cầm quyền khi nào vậy trời há há mà hần cho phép mà .

Chị nhân viên sợ quá liền lấy đưa luông cho hần , nó định nói thôi nhưng mà hần cản và nói coi như có qua có lại vậy nó tặng hần thì hần cũng tặng lại cho huê . Nó cũng vui vẻ nhận và hẹn bọn hần nếu lần sau có cơ hội sẽ đãi 1 châu .

Tạm biệt nhau rồi ai về nhà nấy.....hết chap nha :v tối nay em siêng nha học bài hết trơn rồi nhé , mai nếu được sẽ viết tiếp ạ pp mọi người nn+msđ luông nha , nhớ cmt góp ý cho em nha

53. Chương 50

Chương 50

Tên ten lại mấy tuần nữa trôi qua (em tua tua tua tua thời gian nhanh “tí xú” nha) . Tình cảm của tụi nó với tụi hần nói chung là ok hết rồi , thân lắm rồi ý . Hôm nay dịp đặc biệt nên cả đám tổ chức nhau đi chơi . Mà mấy hôm rồi ả Yến vẫn chưa có động tĩnh gì hết trơn á , ngoan hiền , tự nhiên dễ thương đột xuất nha . Mà cái Quân đại ca nhà ta không biết từ lúc nào lại trở nên hơi bị thân với đám tụi nó đó . Xuất hiện nhiều hơn , nói chuyện nhiều hơn nữa .

Hôm đó là trước ngày tụi nó được nghỉ 5 ngày (t/g k pik ngày gì nữa , quắc đại lương đi) . Hôm đó tụi nó , có cả bọn hần đang ngồi đó tám chuyện , rồi Nam đột nhiên đưa ra ý kiến là rất rất lâu rồi Nam chưa về quê thăm ngoại mình . Nhà ngoại Nam dưới 1 thị xã khá là xa , gần biển . Nam rủ cả đám đi về quê chơi , tự nhiên ả Yến và Quân ca ở đâu xông vào đòi đi chung , cả đám cũng không nói gì càng đông càng vui thôi cũng kệ .

Vậy là sáng hôm sau , cả đám tập trung trước nhà nó rồi đi . ả yến đòi lấy xe nhà ả đi cơ mà nó với Nam lại không chịu , bảo là đi xe buýt sẽ vui hơn . Nên là quyết định đi xe buýt .

Đường khá xa nên nó ngủ thiếp đi mất . Còn ả Yến thì bực dọc mãi không cười nổi lấy 1 cái . Tất cả mọi người cứ ngẩn ngoài đường . Cuối cùng cũng đến nơi , bây giờ đã là 9h sáng rồi . Tụi nó xuất phát lúc 6h . Vì xe dừng tại trạm nên tụi nó phải đi bộ từ trạm vô nhà ngoại Nam .

Vừa đi ả yến vừa than :

-ôi mẹ ơi nóng chết được , đã nói là đi xe của tôi lại không chịu , đi cái xe quái quỷ gì hử tí là ngừng __ả đeo kiếng mát , đội cái mũ vành lớn có 1 cái nơ to , mặc váy đỏ chót ngắn tới đầu gối , chân thì đi đôi cao gót cỡ chừng 5 phân màu đen . Nó thì hí hửng chạy chỗ này hái hoa , chạy chỗ kia bắt bướm . Nó mặc áo thun trơn màu xanh biển , cùng loại với Nam . và cái quần đen vải mềm dài tới mắt cá chân , đi đôi nike cũng mà xanh cực chất ,đội cái mũ kết nike lương khoác thêm cái khoác vải mỏng màu đen nữa nhìn nó vô cùng năng động . Nam mặc chả khác gì nó chỉ có là bịt thêm cái khẩu trang , đeo đôi kiếng mát .

Bọn hần cũng mặc bình thường thôi , áo thun quần dài giày thể thao đơn giản . (có Quân ca nữa)

-Đừng có than nữa má ơi , ai cũng mệt có mình cô đâu mà than miết vậy trời quỷ ò biết vậy ở nhà đi cho rồi_Nam liếc xéo nói , ả đắp lại liền

-im đi cái đồ đồng bóng , biết gì nói hử thích đi kệ tôi liên quan gì__ả bĩu môi nói lại

-thôi con lạy mẹ con biết con không lại rồi mẹ ngậm mồm dùm con ! lạy hồn!_Nam không muốn đấu khẩu với cả ả nên nhịn , không nói nữa .

Đột nhiên nó dừng lại , và hét lớn lên làm cả bọn giật cả mình :

-aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa biển ơi tao đến đâyyyyyyyyyyyyyyy_nó hét lớn khi nhìn thấy biển , nó cảm thấy hơi nhói tí xú , cảm giác đi đó đau lắm , nhớ lại được gì đó lại cảm thấy chút xót và lạnh ở da thịt và cả hơi choáng ngợp (nó hơi nhớ lại và cảm nhận lúc nó gót xuống biển á) .

Nó quăng lương balo cởi mũ , cởi giày , cởi áo khoác chạy ào xuống biển nghịch nước mà hét .

Ai cũng hơi hơi bất ngờ nhưng chỉ nhovn miệng cười vì độ trẻ con của nó , còn ả yến á , bĩu môi khinh rẻ này kia kia nọ .

Một lát chơi bởi đã đời nó cũng đã chịu lết cái thân lên bờ , nó nghịch nước bằng chân thôi nên chỉ ướt có tới đùi . Cả đám lại đưa ra ý kiến dừng lại nghỉ mệt . Rồi cái đầu quái ác của nó đã nghĩ ra 1 trò chơi . vì cái nhà của ngoại Nam đã xuất hiện , nằm đơn độc phía xa bên kia cách chỗ tụi nó khoảng chừng là 20-25 mét nữa à . Nó tổ chức cuộc thi công chạy , ai chạy tới nhà ngoại Nam trước thì thắng , và đội thắng có quyền sai đội thua bất cứ việc gì .

Thể lệ cuộc thi là 1 nam công 1 nữ chạy với nhau . Và cuộc tranh chấp xảy ra từ đây . nhóm ta có 4 nam 3 nữ (nam là tính cả Nam lương á) nữ là có Nó . ả Yến , hần , còn nam thì có Nam nè , soo với cả sun cả

Quân nữa . bắt đầu chia cặp . Quân thì hơi không thích những chuyện như này nên xin thôi chạy 1 mình thôi .

-hắc hắc ai công ta đi_nó cười rãnh mãnh nói

-anh ơi anh công em nha a~~_ả Yến ông a ông ẹo dựa vào người tam vương nững nịu , làm tam vương nổi hết cả da gà

-à haha à ừ_thấy cái gặt đầu từ hắc nên tam vương ăm ừ nghe theo

-ta công Nhi Nhi_nhất vương lạnh lùng lên tiếng , hắc đầu có biết vụ này đâu cơ mà nghe xong thôi cũng tạm chấp nhận . Vậy đội chúng ta còn Nam với nó . What the hell ? Nam mà làm ăn gì đây ? haha chuẩn bị thua rồi Tuyết ơi .

-gì cơ ? Nam công tôi á ? noooooooooooooo vậy là thua cái chắc rồi nha aaaaaa ăn gian ăn gian nha_nó hét lên bất công , cả đám chỉ biết bùm miệng cười Nam gần giọng cãi lại

-nè đồ quỷ , tại ai nghĩ ra cái trò quái ác này cơ chứ xí tui không có thêm công cái đồ heo như mụ đầu nha xía nằm mơ nằm mơ nằm mơ đi gái hắc hắc_Nam nói rồi ông ẹo đưa tay che miệng cười . Nó tức sôi máu chữi

-ê cái đồ bóng lộ đừng có nói nhieu ta sẽ i biết sức mạng của con heo này , yayayaya công đi công đi chơi thì chơi ta đề i chết_hết cách nó phosgn lao theo lao thôi .

-á ! nghe như sét đánh ngang.....tai ôi sức thanh xuân của ta , giờ còn đâu khi trên lưng mang con heo này , hức ông trời thật bất công mà quay sở mò , quay sở mò_haha quay sở mò là tiếng trung quốc đó :v em coi phim thất mất người mà bị như vậy là thường quya sở mò quya sở mò hình như là tại sao ý , thôi kệ khó quá bỏ đi ha .

_nghe Nam nói vậy nó càng đắc chí đáp lại-haha vinh hạnh cho người lăm mới mang được ta trên lưng đấy , không nói nhieu công đề , bắt đầu đề_nó hét lớn , cả đám chỉ biết lắc đầu ngao ngán nhìn nó .

Vào chỗ , đội nhất vương là ok rồi đấy , còn đội tam vương thì hahaha coi ả Yến kia , trèo lên lưng người ta rồi mà còn lợi dụng , cọ cọ cái bộ ngực vào lưng tam vương làm tam vương đổ cả mồ hôi hột , còn thuận tiện đem tay sờ mó lung tung , cả người dựa vào lưng rồi uốn éo chả khác gì con rắn làm tam vương khó chịu vô cùng. Bên nó thì càng bất ổn nữa , nó vì muốn chơi lại Nam nên leo lên lưng cứ nhúng nhúng làm động tác đang cỡi ngựa làm Nam té lên té xuống , Nam bực mình quá quát lớn :

-aaaaaaa khôn chơi không chơi nữa không công mẹ heo này đâu á đau lưng quá má ơi_Nam hất nó xuống rồi than trời trách đất . Nó cười haha mà chế nhạo Nam .

Nam đột nhiên đứng dậy chạy lại chỗ Quân , vờ ghen ngào nói :

-à hức Quân ca à , giúp ta đi , công con heo kia đi thật là khổ thân ta mà nó nặng quá công dùm nhaaaaaa_Nam cố nặn ra nước mắt , Quân không biết phải làm sao phần là về mặt Quân thảm quá , phần là cũng có thích nó nên quyết định chơi vậy .

-rồi ok_Quân cười nhẹ

-oh yeyeyeyey_Nam nhảy cẫng lên vui sướng . hắc bên kia đã có chút khó chịu , vì là Nam 3d nên có thể nhân nhuouowjgn cho công nó được chứ quân thì hơi có vấn đề à.

-chơi luâng chứ sợ à _nó hất mũi .

Cuối cùng cũng xong phân chia như trên chỉ có nam , quân đổi vai . Nam thì ôm 3 cái balo 1 của nó , 1 của quân và 1 của Nam chạy coi như thay thế cho 1 người khác .

XUẤT PHÁT !! nó hô lớn rồi cả bọn cùng nhau chạy . Đội hắc không khó gì đã vượt lên dẫn đầu , nó ở trên, lưng của Quân cứ hò hét ồm ồm làm quân muốn chết thôi , nhưng vẫn cố chạy và đang dẫn thứ 2 . Bên tam vương hơi rối bởi ả Yến làm tam vương không thể nào mà chạy được hết trơn , đang đồng hạng với Nam . Nam nhà ta vừa chạy vừa thở luâng mồm bảo cổ lên cổ lên mà chả thấy có gì cả . Đội hắc về đích rồi đang đứng chờ , đội nó về tiếp theo .

Còn 2 đội kia thì.....Nam cứ té ập mặt xuống cát liên hồi haha cái tội chạy mà còn ẹo , còn bên tam vương chả khá gì hơn , ập mặt ăn cái nhữg 3 lần chứ ít , 2 đội vật lộn cuối cùng nam cũng đã cố gắng ôm 3 cái balo mà lết xác về trước . Còn tam vương mãi sau mới thấy 2 người lết bộ đi vào . Ắ Yển mồm với đầu còn đang 1 mớ cát đang cố phủ ra , đôi cao gót cũng vút nốt trên cát rồi , đầu tóc bù xù quần áo xộc xệch vô cùng thắm bước vào làm cả đám cười 1 trận , tam vương chả khá hơn là bao tàn tạ te tua là từ có thể diễn tả 2 người hiện giờ.....hết chap rồi yeyeye , vật lộn mãi cuối cùng mới xong . Mọi người ơi em bảo cái này nhé , khi nào em thông báo là bỏ truyện thì là chính thức bỏ truyện còn khoogn thì sẽ không bao giờ bỏ nhá . Còn nữa đó là tốt nhất m.n nên add fb em đi có gì nói thì ib trực tiếp em nha cũng có thể là em viết 1 chap được kha khá rồi mà vẫn chưa post được á vì bận tùm lum nên m.n cứ ib hỏi em nếu có em cop qua cho coi trước liền luôn nha . Thks ạ

54. Chương 51

Chương 51

Kết quả cho thấy là 2 đội về sau cùng thua tàn tạ nên phải chịu phạt từ 2 đội thắng còn lại . Ừm tại thời thì 2 đội chúng ta vẫn chưa suy nghĩ ra nên thôi tạm thời tha cho khi nào nghĩ được gì thì sẽ nói sau . đến nơi cũng đã trưa trưa rồi , nhà ngoại Nam không sang trọng gì mấy chỉ là nhà gạch bình thường thôi vì chỉ có 1 mình ngoại của Nam sống nên nhà hơi nhỏ chỉ có 2 phòng , ngoại Nam 1 phòng , 1 phòng còn lại sẽ cho 7 người ở . Dọn đồ xong xuôi đầu vào đây , thăm cũng thăm rồi chào cũng chào rồi nên cả bọn quyết định đi bắt cá . Muốn thuê cái ghe lớn lớn cũng khó nên ả yển gọi hẳn luôn 1 chiếc to để đi ra biển chơi sẵn câu cá biển . (m.n ạ chap này gay cần nha , chap này là chap mà nó nhớ ra được nè , hẳn bị lộ thân phận giả gái nè , ả yển xuất chiêu , bí mật người theo dõi cũng phơi bày luôn) .

Cả đám lại rủ nhau ra biển , ngồi trên chiếc tàu to của nhà ả yển mà đón gió làm nó cảm thấy nhẹ nhàng và thanh thoi vô cùng . ĐỘT nhiên hẳn từ trong đi ra , (m.n còn lại vẫn bên kia khoang tàu câu cá) .

-làm sao lại ra đây mà không đi câu cá với mọi người_giọng hẳn trầm trầm nhẹ hỏi

-chỉ thấy không muốn ở lại đó thôi , xem này thích không_nó nói rồi giơ ngón trỏ ra , những giọt nước long lanh thì nhau chảy từ từ xuống . Nó tỏ vẻ thích thú nói tiếp

-này này nhìn xem , nó như cuộc đời con người vậy ha ? mới đầu có tí xíu nước thôi sau thì tích tụ dần rồi thành hạt nước to , to nữa to mãi đến lúc nó núu không được nữa thì rơi ra , rồi lại tan thành nhiều cái , aiui thật là ngắn ngủi mà hehe_nó nói rồi cười tinh nghịch

-ừ ngắn lắm , ngắn đến đáng sợ , nguyên vọng của cô là gì?_hắn hỏi

-ta á hả ? ha tạm thời bây giờ chỉ muốn lấy lại kí ức đã mất thôi , còn những chuyện khác , không màng tới_nó ảo não nói rồi lắc đầu

-cái gì nên nhớ ắc hẳn nhớ thôi_hắn ngửa mặt lên trời nói như vẻ hẳn nắm chắc được mọi việc vậy , Nó nghe xong chỉ cười trừ .

Cả 2 đứng ngắm mặt biển vậy cho đến chiều , có tiếng Nam í ới gọi bên trong :

-Tuyệt ơi vào ăn cá đây này ngon lắm má ơi_Nam nói lớn từ trong ra , nó cùng hẳn bước vào trong .

Cả đám đàn quây quần bên 1 lò cá câu được hôm rồi , ả Yển bắt đầu giở giojgn :

-ôi chào , đi cả buổi đây không phụ được 1 tay mà lại vào ăn ngon lành thế cơ à ?_ả vừa ngồi duỗi móng trên ghế nhỏ vừa liếc mắt nói

-thì sao ? ta ăn của cô chắc_nó nhẹ nhàng đáp lại bởi trong này hoàn toàn không có công của ả ta . chỉ lo bèo nhất vương với tam vương thôi thời giờ đầu mà câu với chả cá . Với lại ả có biết câu đâu cơ chứ , nhìn mấy con giun ngọ nguyệt trong thùng môi là ả đã ổn lạnh rồi chứ đừng nói là câu

-cô....._ả cứng họng không nói được gì , nhin , nhin , là suy nghĩ của ả hiện giờ , ả thầm bụng sẽ tính cả vốn lẫn lời với nó sau

Xong xuôi , cũng đã chập tối , thuyền của tụi nó vẫn chưa có ý định vào bờ , còn muốn chơi thêm dăm 3 bữa . Tối đó nó lại ra khoang thuyền đứng đón gió 1 mình . Nó lại ngẫm nghĩ về kí ức trước kia , nó nhớ nhớ là hôm đó nó cảm thấy mình nặng lắm , đang bị rơi thì phải , gió cứ đập vào mặt nó liên hồi nhưng mà nó không tài nào mở mắt ra được .

Rồi 1 cảm giác lạnh buốt xộc thẳng đến toàn thân nó mà nó cũng chẳng biết nguyên nhân tại sao . Rồi cơn lạnh làm nó ngất dần ngất dần , rồi chẳng còn biết gì nữa . Nghĩ lại chỉ thấy phiền hơn thôi , không nghĩ nữa thỏa sức hóng gió nào .

-gió....._nó tự lẩm bẩm 1 mình mà t/g cũng không hiểu gì nữa . Đột nhiên nó người khều vai nó , nó quay lại thì thấy ả Yến khoanh tay đứng sau lưng nó , nó liền hỏi :

-có chuyện gì ?_nó nhẹ giọng vẽ mặt hơi tò mò hỏi

-tao chỉ là muốn nói với mày là nên tránh xa bọn họ ra , họ là của tao mày hiểu không , từ khi có mày xuất hiện trong đời tao mọi thứ của tao đều bị mày cướp lấy hết mày nên biến mất đi_ả như muốn điên lên gầm nhẹ vì sợ mọi người sẽ nghe thấy mà chạy ra .

-bọn họ ? của cô hả ? khi nào vậy ? lấy tư cách gì ra lệnh cho tôi ? với lại chưa bao giờ những thứ đó là của cô cả , tự nhận_nó liếc mắt 1 cái rồi quay lại đối diện với ả , người dựa vào thành tàu . ả Yến nghiêng rằng (bọn họ đây là nói quân ca , nhất vương tam vương đó)

-mày câm đi ! mày lấy tư cách gì nói với tao như vậy , đồ con nhỏ hèn mọn chỉ là con nuôi mà làm phết hả , ý mọi người yêu thương mày thì muốn gì cũng được hả ? thậm chí mày còn chẳng biết mày là ai cơ ? lấy tư cách gì ? lấy tư cách gì dành mọi thứ với tao aaaaaaaa_ả như điên thật rồi , gào rống to lên , mọi người trong khoang tàu nghe vậy thì chạy ra .

-ừ thì tôi không biết đấy , ừ thì con nuôi đấy , nhưng dẹp cái kiểu nói chuyện phách lối ấy đi , nhưng thứ đó chưa bao giờ là của cô , chưa bao giờ cô là chủ sở hữu của nó hết ha đừng tự cho ta đây là giỏi lắm , ta đây nắm quyền à cô sai rồi , tự nhìn xem bản thân mình đi rồi hãy đánh giá người khác_nó cười đều 1 cái rồi định bỏ đi , ai dè ả Yến liền túm lấy tóc và áo nó , đặt ngược lại , vì không phòng thủ nên nó bị rơi xuống khoang tàu , chỉ nắm lại thành tàu , tàu đang di chuyển và gió biển rất lớn nên sức gió làm nó khó mà quật lên được .

ả yến cười lớn lên thích thú , đúng lúc đó thì mọi người từ trong tàu chạy ra , thấy vậy liền hoảng hốt la lên Nam la lên ngăn lại nhưng ả lập tức rút trong áo ra 1 con dao , đưa ra phía trước quơ quơ :

-aaaaaaa đừng lại gần nếu không đừng trách_nói rồi ả lại rời dao đến chỗ 2 tay nó đang cố níu lấy cái lan can .

-đừng huhu đừng mà Yến để Tuyết lên đi có gì từ từ nói nếu khônghuhu Tuyết sẽ rơi mất_Nam khóc lớn nói

-hahaha rơi càng tốt , thứ tao muốn là nó phải rơi xuống đó cơ mà hahaha , tránh ra nếu không tao đâm nó_ả đe dọa . Cả đám thấy thế liền lui lại , hấn nổi điên này giờ lập tức xông lên , mà hắc đầu biết vì Nam đau lòng quá khóc to đến nỗi tay bấm vào thịt nắm chặt lại và đồng thời tay kia nắm vai Hấn có dính lại 1 lọn tóc , khi hấn xông lên phía trước vì Nam nắm chặt quá nên tóc giả tuột cả ra , hấn cũng sợ , mọi người bắt ngờ .

Tam vương với nhất vương thì chỉ lắc đầu ngao ngán nghĩ thầm ” lộ rồi” , Nam bàng hoàng không biết nói gì , ả Yến thì thấy trai đẹp liền ngăn người , chưa bao giờ ả thấy người đẹp như hấn . Nó ở bên dưới cũng nhìn thấy mập mờ được mặt hấn , quen lắm giống như người trong giấc mơ của nó vậy , giống người đưa thuốc và đến thăm nó mỗi tối .

-aaaaaaaaaaaa_nó nhắm tịt mắt , lắc đầu nguầy nguậy nó đang đau đầu á , nhân đó hấn liền vọt tới đánh rơi con dao của ả Yến và xô ả ả , chồm người xuống nắm lấy tay nó đang dần tuột ra .

Cả đám xông lại bắt ả Yến giữ lại , ả gào lên cứ quơ loạng xạ rồi đòi chạy đến dứt hấn ra .

-Tuyết nắm lại , không....cho...em buông_hấn gắng sức nói , nó thì cũng chẳng nặng bao nhiêu nhưng khó ở đây là đang ở gần như giữa biển rồi , lại là buổi tối , gió lớn vô cùng , cứ đẩy cứ thổi làm nó bay bay trong

gió hắt khò mà đọ lại với sức gió .

-a.....đầu.....đầu....lão....lão...đại aaaa_ nó mở mắt cố nhớ lại , nhìn như này làm nó không sao mà cảm thấy khoogn quen cho được , vô cùng thân quen , những hình ảnh lúc trước cứ như cuốn băng tua chậm lại trong đầu nó . Nó đau đến mức thả 1 tay ra ôm đầu lại . mọi người liền xúm lại giúp , mà buông cả ả yến ra .

-a lão đại...aa Tuyết nhớ rồi , lão đại...này...tam...vương...này nhất...vương a còn...nhị...vương..đầu_ nó lấp bắp nói và cố nhớ lại chuyện trước kia , hấn nhìn nó đau lòng nói

-không sao không sao rồi , chỉ cần nắm chặt tay ta lại sẽ không sao đâu . Ha ? tin ta đừng buông có được không , đừng rời bỏ ta một lần nữa xin em đấy_hấn như muốn khóc khi phải rời xa nó , cố kềm lại mọi người cùng nhau kéo nó lên .

Lên được nửa chừng rồi thì đột nhiên ả Yến cầm dao , từ đằng sau lao tới gạt hết mọi người ra rồi đâm mạnh 1 cái vào tay nó , làm nó đau quá đến nỗi buông ra và.....BỐM !! Nó rơi xuống biển .

-hahaha đúng rồi , đi chết đi ahahaha đây là kết cục mà mày dám dành những thứ của tao đó haha chết...chết đi_ả cuwofi điên dại ngồi bệch xương thuyền mà cười.

-aaaaaaaaaaaaaaaaaa Tuyết aaaaa _Hấn gào lên , chạy lại túm cổ ả Yến-MAU DỪNG THUYỀN LẠI !! NHANH LEENNNNNNN_hấn bóp cổ rồi hét lên

-khô...ng....bao....giờ..._hấn buông ả Yến xuống nhảy xuống dưới biển tìm nó , nhưng vô dụng thôi.....nó.....không thấy nữa rồi.....hết chap

55. Chương 52

Chương 52

Mưa vẫn không ngừng rơi , trên 1 hoang đảo nọ , có 1 ngôi nhà nọ , trong 1 căn phòng nọ , có 1 gia đình nọ (nọ bà nội mày :3 chắc mọi người đọc tới đây cx chữ em vậy phải không nhưng k sao cứ chữ đi , em hiểu mà) . Trong 1 gian phòng nhỏ của căn nhà gỗ bé tí , bỗng có giọng 1 bà lão vang lên :

-ông này , lại xem con bé tỉnh rồi này_bà lão giọng khàn khàn đi từ cái giường gần lò sưởi tới chỗ ông già đang đứng . Nghe thế ông quay lại bà bảo :

-ừ lại xem xem nó có làm sao hay không?_nói rồi cả hai người cùng tiến lại gần chỗ cô gái đang nằm .

Cô gái ôm bàn tay bị dao đâm găng ngồi dậy , mở mắt ra , quen quá nha màu hổ phách đó . Ai vậy ? nó chứ ai vô đây nữa .

-cháu gái à ! có bị làm sao không tại sao lại rơi xuống biển vậy hả cháu , lại còn bị thương nữa?_bà giọng nhẹ nhàng quan tâm hỏi thăm . Nó quay mặt qà nhìn bà mãi , nhìn không chớp mắt.....cuối cùng lại ngoảnh mặt qà chỗ khác không trả lời , bà già nghĩ chắc nó bị làm sao nên không muốn nói hoặc không nói được nên thôi , không ép nó .

-thôi cháu không muốn nói thì già cũng không ép cháu , cháu nghỉ ngơi đi già đi nấu chút cháo để cháu ăn hồi sức_bà nói

-ừ đúng đấy cháu nên ăn chút gì đi , cháu hôm mê suốt 2 ngày rồi_ông cũng tiếp lời nó .

Nó nghe thế chỉ quay đầu lại nhìn ông bà già rồi gạt đầu 1 cái , lại quay ra nhìn trời . ông bà lão bó tay chả biết làm như nào với nó nên thôi không phiền nó nữa để cho nó nghỉ ngơi cũng nên .

Suy nghĩ hiện tại của nó “mẹ kiếp , số bố mày xui khiếp , thế đ... nào lại rơi xuống biển lần 2 có duyên với biển nhờ ? mẹ mày đau chết mất cháu cảm ơn chứ hiện tại cháu không mở miệng được , cổ họng xót với buốt quá khàn đặc mở lời không được mong ông bà thứ lỗi , đợi đây khi nào bố mày khỏi bố mày về sẽ cho chúng mày biết thế nào là chạm vào tao , oai đau thế không biết nó đâm thế nào mà nhức gớm!” đấy suy nghĩ của nó đấy , không phải nó khinh người không muốn trả lời chỉ là mở miệng nói này giờ không được thôi .

Tối đó nó chỉ ăn xong rồi gật đầu coi như cảm ơn , rồi lại nằm xuống nghỉ ngơi . Ông bà già cũng không còn gì làm , lại dắt nhau đi ngủ ở chỗ khác , nhường cái giường lại cho nó .

———chỗ hần———

Hần về lại biệt thự của hần ở Việt Nam rồi mọi người ạ . Hôm đấy hần tức điên người , cấp tốc cho người đem trực thăng đến để về gấp . Về đến nhà thì đập vỡ đồ lung tung , rất ít khi thấy hần mất kiểm soát như thế cả , đa số mất kiểm soát do nó thôi à .

Hôm đấy hần về mà đầu như búa nổ ra , cho người lập tức rút hết vốn đầu tư của tập đoàn Hắc thị chặn cái mối làm ăn lớn của Hắc thị làm nhà ở Yên 1 phen điều đứng , bây giờ đang đứng trước nguy cơ phá sản . Hần điều tất cả lực lượng tìm kiếm nó nhưng vô vọng . Hần như điên tiết lên hần sợ , không sợ gì chỉ sợ mất nó , hần sợ cảm giác trống vắng , nhớ nhung và đau khổ lặp lại 1 lần nữa . Hần không muốn tí nào . Hần buồn nên tìm rượu giải sầu , uống , uống , uống mãi đến thiếp đi lúc nào không hay biết.....m.n ơi em tạm viết 1 chap nhiều đây để báo tin bình an của nó thôi nha mọi người em bận đi đây tí rồi , mai một gì đó còn tập múa lung tung khi rảnh sẽ viết tiếp ạ , à mà còn nữa e van mọi người đừng có chửi gì ib chửi thẳng em đây này đừng cmt chửi tục hay gì gì đó quá trớn không hay đâu có gì ib chửi thẳng mặt em luôn e k trách đâu e hiểu mà

56. Chương 53

Chương 53

Sáng sớm trên đảo hoang , nơi nó được ông bà lão cứu . Nó thức dậy từ sớm , tay nó đã bắt đầu hơn nhiều , nó có thể đi lại và nói chuyện . Không muốn làm phiền ông bà lão nên nó thức dậy sớm sau đó ra biển ngắm bình minh . Nó không thích bình minh cũng như hoàng hôn nhưng không hiểu sao hôm nay nó có thể rảnh đến nỗi bỏ cả giấc ngủ ngàn vàng ra đây ngắm cảnh .

Nón nhìn về phía xa xăm nào đó , hình như nhìn về phía hần nơi con tim luôn hướng về đấy . Đang đứng đột nhiên phía sau có người :

-cháu đã khỏe chưa mà lại ra đây_bà lão ôn tồn hỏi

-cháu khỏe rồi thưa bà , có thể đi lại và có thể nói chuyện rồi , Hôm qua, cháu cảm ơn vì 2 người đã cứu cháu_nó quay sang cười nhẹ với bà lão rồi cảm ơn . Bà nghe xong chỉ cười rồi đi lại chỗ nó . Nó lại nói

-có cách nào để về lại đất liền không bà?_nó hỏi

-có chứ cháu , cách 2 hoặc 3 tuần gì đó sẽ có thuyền đánh cá ra đây chở chúng ta vào đất liền mua lương thực và thứ cần dùng , đã 2 tuần mấy ngày rồi chắc sẽ sắp có thuyền vào đất liền thôi cháu_bà lại cười ôn tồn nói . Bà không hỏi nhiều về thân thể của nó , cũng không hỏi vì sao nó lại bị thế này đơn giản bởi bà nghĩ nó không quan trọng lắm khi nào nó muốn nói cho bà nghe sẽ nói thôi .

Cả 2 người đứng 1 hồi lâu , bà lại nói tiếp :

-cũng trực sáng rồi , đi theo ta vào nấu ăn lão già kia sắp dậy rồi_bà nói rồi mỉm cười hạnh phúc khi nghĩ về chồng bà , gọi lão già chỉ vì tình cảm của bà và ông quá tốt , thêm tình cảm vào trng tên gọi , họ có thể vì nhau mà từ bỏ cuộc sống nơi đông đảo đầy đủ để về với chốn bình yên này thì dễ có thể đoán được tình yêu của họ lớn đến dường nào . nhìn về mặt mỉm cười hạnh phúc của bà khi nhắc đến ông mà nó phát ghen tỵ với ông bà .

-vâng ! cơ mà cháu không biết nấu , cháu chỉ có thể phụ giúp bà những việc lật vớt thôi_nó cười tươi nhìn bà nói ,

-được rồi cháu chỉ cần giúp bấy nhiêu là đủ rồi , nào theo ta lên vườn nhà cụ Từ hái rau nào_quên nữa trên này không chỉ có gia đình bà lão sống , mà còn 1 số người già nữa vì không muốn sống nơi chật chội đầy rẫy phiền phức nên học dọn đến đây sống , an hưởng tuổi già .

Nó theo bà đi theo 1 con sườn , cũng không khó đi lắm , càng đi thì dần dần thấy những ngôi nhà lúp xúp đang ở đằng xa , xung quanh là cánh đồng rộng lớn , ở đây trồng vô số cây cối , nào là ăn quả nào là rau ,

đây là nguồn lương thực chính của mọi người trên đảo này . Họ đa số ăn rau bởi ở đây không có dụng cụ thiết bị hiện đại như ở đất liền không bảo quản được thức ăn tươi ngon lâu hơn nên họ ăn rau là chủ yếu . Đòi ra đánh bắt được vài con cá thì mọi người lại tụ họp lại nấu 1 bữa ăn rồi cùng nhau quây quàng bên bếp lửa . Họ chỉ giăng lưới ra đẩy đến tối lại gỡ lưới xem được bao nhiêu con cá chứ không trực tiếp đi đánh bắt bởi sức khỏe không được tốt .

Vô vấn đề chính nào , nó theo bà đến căn nhà gần đó nhất , nó thấy 1 ông lão đang ngồi bên hiên nhà uống trà , nghỉ mát , nếu đoán không lầm đây là cụ Từ mà bà lão nói . Nhìn mặt ông có vẻ rất hiền lành và thân thiện , nó biết điều nên cung kính chào và nói :

-cháu chào ông hẳn ông là ông Từ ạ ?_nó cười tươi nhìn ông nói

-ừ cháu nó là ai đây hả bà Lan?_thì ra bà lão tên Lan nghe có vẻ trẻ nhờ , bà quay sang nó nhìn cười nhẹ rồi lại quay sang cụ nói

-ừ đây là người mà tôi đã cứu cách đây mấy hôm trước , nó bị thương cũng hơi nghiêm trọng nên không đưa đi gặp mọi người sớm được_bà cười hiền giải thích

-à thì ra là vậy , vậy 2 bà cháu lên đây hái rau phải không ? theo ta mẻ rau mới lớn xanh là ngon lắm bà ạ_ông cười vẻ hưng phấn đứng dậy dắt 2 người đi

57. Chương 54

Chương 54

hớ hớ xin chào mọi người ạ !! em đã trở lại và ăn hại hơn xưa ! hihi thời gian qua làm mọi người thất vọng rồi ạ em sẽ cố gắng hoàn thành quyển này sớm để có thể triển quyển mới mong lắm cả nhà ạ !! thôi không nói nhiều nữa vô truyện nào .

Hôm nay đã là ngày thứ 5 nó ở trên đảo , cuối cùng thuyền cũng tới , nó tạm biệt mọi người trên đảo và đi lên thuyền chuẩn bị về thành phố . Đứng trên thuyền mà mắt nó cứ trông xa xa không biết bây giờ mọi người thế nào rồi ?? chắc hẳn cũng đã về Anh rồi . Còn ả Yến , ôi nhắc đến ả Yến là nó lại điên máu lên . Nó đâu hay biết rằng ở một nơi khác ả Yến đang bị hành hạ một cách kinh khủng .

Trong 1 gian phòng nọ những tiếng roi , tiếng la hét và tiếng van xin đều đủ . Trên 1 chiếc ghế salon gần đó , 1 con người đầy sát khí và quỷ dị ngồi xem kịch , lại nói đến kẻ đó 1 người con gái đầy vết thương , máu loang lổ khắp nơi quần áo bị xé rách , dơ bẩn . 1 người đàn ông vạm vỡ đang dùng chiếc roi to dày và quất vào người cô gái , không cần nói mọi người cũng đoán đó là ai rồi . Người ngồi trên chiếc ghế salon xem kịch chính là hắn , cô gái tưởng chừng là rất tội nghiệp đang bị đánh chính là ả Yến .

Từ ngày nó mất tích đến nay , ngày nào ả yến cũng bị hành hạ như vậy , bị đánh , bị cưỡng bức bị hành hạ không khác gì con thú . Cả tập đoàn hùng mạnh nhà ả đều bị hắn làm cho từ từ phá sản , bây giờ bố mẹ ả đang trốn chạy số nợ lớn khủng khiếp mà hắn ban tặng . Có thể cho là quá ác độc nhưng đó chính là hậu quả mà ả đáng nhận lấy .

Còn mọi người khác vẫn bình thường sống qua ngày , duy chỉ có Quân , Nam và 1 số người bạn mà nó quen biết trước đây đang nóng tin tức của nó .

Ở bên cảng , 1 cô gái vẻ mặt thiên thần mặc 1 bộ quần áo sơ mi đơn sơ . Đang tiến vào trung tâm thành phố , trên người nó không có tiền cũng chẳng có gì đáng giá cả nên nó đành lê bộ về nhà ông bà chủ tịch thôi . Nó về đến nhà , nhấn chuông cô người làm từ trong nhà chạy ra khi cánh cửa mở ra , cô người làm hét toáng lên :

-AAAAAAAAAAAA ông bà ơi cô chủ về rồi_nó chưa kịp hiểu gì thì ông bà chủ tịch đã ào từ trong nhà ra ôm chầm lấy nó , bà chủ tịch khóc lóc kể lể :

-ôi con gái con đi đâu trong thời gian qua vậy ?? con có bị làm sao không hả con?_nó chưa kịp hiểu gì thì bà đã lôi nó vào nhà hỏi han . Sau khi nói cạn kể mọi việc thì mọi người cũng đã rõ bà chủ tịch nghiêng rằng nghiêng lợi nói :

-cái ả họ Hắc này đúng là chẳng phải loại người đàng hoàng gì mà haha cũng may ông trời có mắt báo ứng đã xảy ra với gia đình ả , không sao nữa rồi con đi tắm rửa nghỉ ngơi đi để ta dặn người chuẩn bị cho con_nói xong bà cười dịu dàng nói với nó , nó ngẩn ra không hiểu bà đang nói gì nó nói :

-sao ạ ?? chuyện gì xảy ra với ả ta ?_nó tò mò hỏi , bà chủ tịch cùng mọi người liền giải thích cặn kẽ cho nó nghe có 1 thể lực ngầm nào đó đang chống đối với tập đoàn Hắc thị làm Hắc thị nhanh chóng xuống dốc . Nói đến đây thì nó bất giác nở nụ cười nó hiểu là thể lực nào rồi , được rồi đi nghỉ ngơi rồi làm việc quan trọng nữa , nó chào mọi người đi nghỉ ngơi .

Lên phòng , nó lại mở máy tính liên lạc với Nam , Nam vui mừng cũng khóc lóc kể lể với nó , nó chỉ cười trừ rồi hỏi mọi chuyện cặn kẽ . Nó hỏi địa chỉ nhà hắc đang ở hiện tại vì tìm kiếm nó nên Nam cũng có hay qua lại với hắc nên biết địa chỉ nhà .

Sáng hôm sau thay đồ xong đầu vào đó , nó đón xe đến địa chỉ nhà hắc . Đến nơi nó nhấn chuông vào , người làm nhà hắc chạy ra mở cửa và báo lại với hắc . Mới đầu hắc hơi bất ngờ , vui mừng và sau đó là tức giận , hắc giữ vẻ mặt bình tĩnh đi ra phòng khách . Vừa thấy hắc nó đã hét lớn và chạy ào vào lòng hắc :

-lão đại , ta nhớ người_nó cười ôm hắc nói (ai da ai da thật là....._) Hắc vẫn làm mặt lạnh với hành động của nó , nó thấy hơi bất ngờ về phản ứng của hắc đối với nó , nó liền ngẩng đầu lên hỏi :

-lão đại , bị làm sao vậy ? bị cảm hay sao vậy ?_nó tò mò hỏi hắc vẫn im lặng . Nó liền buông ra rồi ngược lên nhìn hắc nói tiếp :

-lão đại ?? sao vậy Tiểu Tuyết của người về rồi đây , người không nhớ Tiểu Tuyết ạ ??_đôi mắt nó bắt đầu long lanh ngấn nước , nó bắt đầu cảm thấy tủi thân . Tiếp đó , nó ngẩn người ra khi bắt gặp hành động đó của hắc .

Hắc ôm lấy nó thật chặt và hôn mãnh liệt . Nó hơi bất ngờ nhưng cũng từ từ đáp trả , trong nụ hôn đó của hắc có nỗi nhớ da diết , có tình cảm hắc dành cho nó và có 1 chút trừng phạt nó . Hồi lâu hắc mới chịu thả ra , nó phải há miệng thật to để hít hơi . Hắc nhìn nó và nói :

-từ nay nếu em dám rời tôi nửa bước tôi sẽ giết em_hắc bá đạo ra lệnh , nó chỉ cười hì hì tặc lưỡi rồi ôm chầm lấy hắc . Không ai phát hiện hắc ở trên nở 1 nụ cười mãn nguyện.....end chap . ui ui em phải đi học đây sắp trễ rồi bai bai mọi người ạ khi nào e viết được nữa thì sẽ cố viết ạ sắp hết rồi :))

58. Chương 55

Chương 55 : kết cục mỹ mãn !!

Rốt cuộc thì truyện cũng đi đến hồi kết thúc :) em vô cùng cảm ơn những độc giả đã theo em đến tận bây giờ ạ ! em rất rất rất muốn viết thêm ngoại truyện cơ mà chắc không được rồi xui thay là em nằm trong đội tuyển học sinh giỏi của trường ạ *khoe đó* những 4 môn toàn môn căng thẳng tập trung hết vô học ạ để điểm trên 8 chấm hoặc 9 chấm đủ điều kiện thi , nếu ok sẽ xét tuyển thẳng lớp 10 vào ngôi trường mà em mơ ước :) hihi nói chứ không được viết nữa cũng buồn lắm chứ cơ mà đành chịu thôi , hoặc là lâu lâu lại viết ra giấy chơi rồi full thì post cũng được haha viễn vông quá phải không ạ :) acc facebook mới của em là Nguyễn Thị Mỹ Duyên nha mọi người em có cmt ở dưới mọi người kết bạn với em nói chuyện cho vui hoặc trao đổi này nọ cũng được . Thôi nói nhiều quá rồi vô truyện thôi

Hôm đó là 1 ngày chủ nhật đẹp trời , đúng 1 tháng nó về sống lại với hắc , hắc đã đưa nó về anh quốc như cũ để tránh rắc rối . Hôm nay hắc có một bất ngờ dành cho nó , hắc ra ngoài chuẩn bị từ sớm còn cô công chúa của chúng ta đang làm 1 công việc rất là thiêng liêng và vĩ đại đó là giường chiếu với.....gấu bông hắc mới mua . Mặt trời đã lên tới đỉnh mặt trời rồi (ôi mô phật hơi sai thì phải) mà nó vẫn chưa chịu dậy . Khắp ngôi biệt thự là 1 mảng yên ắng lạ thường . Trưa , hắc vẫn chưa về mà cũng không thấy bóng dáng ai , nó thấy là lạ nhưng không biết lạ chỗ nào nên ngủ dậy lại xuống bếp nhờ đầu bếp nấu ăn rồi ra sofa xem ti vi đợi hắc về . Xem mà lâu quá hắc vẫn chưa thấy về nó ngủ thiếp đi từ lúc nào .

Đến chiều , hắc về tới nhà là đúng lúc nó cũng vừa thức nó thấy hắc thì mừng rỡ chạy ra , nhưng ra tới nơi thì nó sững sờ và đứng bất động . Hắc đang đi với 1 người phụ nữa bốc lửa , đẹp mê người , xem kìa xem kìa trang phục cô ta mặc thì hở lên hở xuống đôi môi quyến rũ không ngừng nhấp nháy nói chuyện với hắc .

Nó bất ngờ định tới chào hắn và hỏi rõ thì mọi người đều không ngờ tới cái hành động của hắn làm với nó , vô tình đẩy nó sang một bên và phớt lờ nó cùng cô gái đi lên lầu , trên tay cầm theo 1 xấp tài liệu .

Đột nhiên nó thấy đau lắm , trong đầu nó xuất hiện hàng vạn câu hỏi cô gái đó là ai ?? tại sao đi cùng hắn ?? tại sao hắn phớt lờ nó ?? tại sao vậy ?? có ai nói cho nó biết tại sao không ?? nó rơi vào tuyệt vọng nước mắt nó tự chảy mà nó cũng không hề kiềm lại được . Nó quyết định phải đi hỏi cho rõ ràng , nó đứng dậy lấy tay quệt nước mắt , đôi mắt kiên định hướng về phía phòng tài liệu trên lầu .

Nó bước lên hùng hồn xông vào thì nó gặp 1 cảnh còn giết người hơn nữa đó là à nói sao nhỉ hắn đứng quay lưng lại phía cửa cô gái khi nãy dựa vào hắn hình như đang tựa trong ngực hắn rồi nhón chân lên làm gì đó em cũng không biết nhưng mà nhìn mờ ám lắm với lại thân hình hắn to lớn quá nên che hết cô gái nên nhìn rất ám muội . Nó lại sững sờ , đứng bất động nó không ngờ hắn lại như vậy , vội vàng chạy đi về phòng ngủ đóng chặt cửa lại mà khóc . Hắn không hề hay biết nó đã chứng kiến tất cả . Nó khóc thật lớn trong phòng nhưng chẳng ai nghe cả vì phòng cách âm cực tốt .

Nó đã ở trong phòng và suy nghĩ rất lâu , nó chọn rút lui . Tối hôm đó đã là 9h tối hắn vẫn không hề gõ phòng ngủ cũng như nó cũng không bước chân ra khỏi phòng . Nó thu hết can đảm lắm mới thu dọn hành lý xong xách cái vali đựng có bé tí quần áo trong đó bước xuống nhà . Nó thấy hắn đang vừa uống nước vừa xem cái gì gì đấy trong điện thoại . Nó vẫn hết sức tự nhiên bước xuống nhà , hắn nghe tiếng động thì quay lại , hắn thấy nó vậy thì hơi bất ngờ , tò mò liền hỏi :

- em xách theo vali đi đâu đấy ?? định ra ngoài hay gì gọi tài xế mà đi nhé cẩn thận đấy à nhớ về sớm nhé anh có chuyện muốn nói_hắn nghĩ nó định đi đâu nên dằn dò nó vậy . Nó nghe xong chỉ nhếch môi cười lạnh 1 cái định nói chuyện cắt đứt quan hệ chứ gì ?? nó thừa biết rõ .

-lão đại , em có chuyện muốn nói , lão đại xuống dưới với em một lát nhé chỉ một lát thôi_nó tha thiết . Hắn nghe vậy cũng gật đầu đi tới .

Nó hít thật sâu , lấy hết can đảm , những ngón tay khanh mãnh nắm chặt đến nỗi móng đâm sâu vào trong thịt ứa ra máu , nó thở hắt ra một cái rồi nói :

-trước hết cho phép em cảm ơn lão đại trong thời gian qua đã chăm sóc em , đã cho em học hỏi thêm được rất nhiều thứ . Khoảng thời gian được ở bên lão đại và mọi người là khoảng thời gian hạnh phúc nhất của em . Em biết là em không xứng đáng để tiếp tục bên cạnh lão đại nữa nên hôm nay em quyết định đó là buông tay_nó chỉ cuối gằm xuống dưới nói chuyện nên không để ý được vẻ mặt của hắn lúc này , xanh tím đen.....vv...vv.... Về mặt hắn thay đổi theo mỗi lời nói của nó trong ánh mắt đầy vẻ giận dữ . Nói đến đây mắt nó đã đầm nước .Nó lại nghẹn ngào nói tiếp :

-Em muốn lão đại được hạnh phúc không phải cảm thấy vướng bận hay áp lực từ phía em , được rồi nói đến đây thôi_nó ngược mặt lên nhìn hắn cười mặc dù mắt vẫn đầm đìa nước -Tuyệt chúc cho lão đại và người lão đại yêu hạnh phúc nhé , Tuyệt được hạnh phúc đến đây là đủ rồi , có lẽ Tuyệt sẽ trở lại với bố mẹ nuôi rồi sau đó tìm cách quay lại tộc . Một lần nữa ... lão đại hạnh phúc và sống vui vẻ nhé . Tạm biệt_nó hét chịu được nữa rồi , nó bật dậy xách ngay cái vali và chạy đi . Nhưng chưa được mấy bước thì nó nghe thấy tiếng súng :

-ĐOÀNH_tiếng súng phát ra từ phía sau lưng của nó .Nó giật nảy mình đứng yên , viên đạn chỉ cách chân nó chỉ có 1cm

-em thử bước thêm bước nữa đi , tôi sẽ bẻ gãy chân của em và đem nhốt em lại để mãi mãi em cũng không thể rời xa tôi dù chỉ một bước_hắn lạnh giọng lên tiếng .Nó lại bật khóc từ từ xoay lại :

-Đã không cần em rồi thì sao lại như thế chứ ? Tại sao không để em đi hả ? Tại sao_nó thét . Hắn đen mặt nghiêng rằng nói

-Tôi có nói là không cần em bao giờ ? tôi có nói là cho em rời khỏi tôi bao giờ ? Tôi có nói là tôi yêu người khác bao giờ ? HẢ_nói đến đây hắn gần như muốn bùng cháy , gầm lên như con mãnh thú bị chọc giận . Nó lăm người , đứng tại chỗ không dám động đậy . Hắn lập tức tiến tới không để cho nó có cơ hội tránh né , hắn lôi xênh xệch nó lên trên phòng . Rầm một cái , cánh cửa phòng đóng lại . Chẳng biết xảy ra chuyện gì nữa . Em và mọi người cho hai người họ giây phút riêng tư nhé . Chúng ta đợi 10 phút nhé. Bắt đầu.....

—10 phút sau—

Gì đây gì đây ?? có nhìn nhầm không vậy . Trước cửa sổ có hai con người đang ôm nhau thắm thiết , người con gái nở nụ cười hạnh phúc nhìn ra phía ngoài cửa sổ , người con trai ôm chầm người con gái từ phía sau gương mặt toát lên vẻ dịu dàng và sùng nịch đậm . Gác cằm mình lên đầu người con gái , chàng trai nói :

-Thế nào ? lần sau còn suy nghĩ lung tung đòi bỏ đi nữa không?_hắn cười nhẹ nói

-Aiya làm sao mà có thể rời đi được chứ , có đuổi em đi thì em cũng mặt dày ở lại cho mà xem_nó cười tươi , trên môi vẫn còn hơi sưng lên . Chuyện gì xảy ra vậy ta ?? mọi người muốn biết không , mỗi người 10k rồi em kể cho nghe nè haha , em đùa thôi . Lại mà kể cho nghe ...

—10 phút trước—

-này đừng có quá đáng nhé ? Lôi em vào đây làm gì ? Sao không để em đi đi chứ?_nó bị hắn đẩy ngã dúi lên giường , vẫn cố bật dậy hét . Chưa kịp gì hắn đã lao lên đè lên người nó , ngậm lấy đôi môi ướt át kiểu diễm nút và cắn , cái lưỡi không an phận càn quét vào trong khoang miệng của nó làm nó thở không nổi . Sau một hồi trừng phạt thì cô gái nhỏ của chúng ta đã thở không nổi nên hắn buông ra , nó dựa vào ngực hắn thở dốc , hắn lại nhẹ giọng trách :

-cái cô ngốc nhà em , chỉ biết suy nghĩ linh tinh thôi , lần này là phạt nhẹ em nếu còn lần sau thì đừng trách_nó dịu dàng nhìn nó nói

-thế cô gái lúc chiều đi cùng lão đại là ai ? hai người có việc gì mà có vẻ thân thiết như thế lại còn ôm nhau rồi hình như còn hôn nhau trong phòng , khiếp thế cơ chứ_nó thở không nổi nhưng cũng gân cổ lên cãi kết quả là nói nhanh quá bị làm cho muốn đứt hơi lại phải dựa vào ngực ai đó, để ai đó tùy ý xoa ngực để dễ chịu bớt .

-đồ ngốc , cô ta chỉ là nhân viên bên tiệm áo cưới nổi tiếng , đến đây xử lý một số việc để chuẩn bị cho hôn lễ bất đắc dĩ tôi phải nhẫn nhịn để cô ta tiếp cận mình như thế là đồ ngốc nhà em hiểu lắm rồi_hắn cười nhẹ rồi nói , trong mắt dấy lên một tia hứng thú kỳ lạ khi ngắm nhìn vẻ mặt đỏ bừng của cô ngốc trong lòng .

-thế cần gì phải thân mật như thế chứ lại còn áo cưới rồi hôn lễ...cái gì....là hôn lễ á của ai với ai cơ hả lão đại_nó lẩm bẩm rồi sức ra điều gì đấy lập tức nhảy cẫng lên rồi hét , hắn hơi nhíu mày nói

-lại còn ai vào đây nữa chẳng nhẽ cô ngốc nhà em với Tam Tam chắc (à tam tam là con cún ảnh mới mua cho chỉ đó haha bởi vì e quên mất nên chưa nói tới ahihi mong thứ lỗi ạ) _hắn mỉm cười .

-thế là ai ta ? chẳng lẽ là lão đại với nhị vương ? oái không phải hay là nhất vương ? cũng không phải làm sao có thể chứ ? Ai nhĩ_ôi thôi cái cô ngốc này thật đúng là , hắn mặt đen sầm , gầm nhẹ :

-em cút ra khỏi phòng ngay_hắn gầm lên . Nó giật mình cũng thét lên :

-đúng rồi !! là Tuyệt với lão đại . Haha phải không lão đại_nó mừng như điên cười toe hỏ , hắn chỉ hừ nhẹ thay cho trả lời.

Một tuần sau , tại một bãi biển xinh đẹp , đang xảy ra một sự kiện hết sức long trọng đó là đám cưới của cô ngốc nhà chúng ta và lão đại . Hôn lễ chỉ mời vài người quan trọng , hắn chỉ thông báo với truyền thông là hắn sẽ tổ chức hôn lễ chứ không nói cụ thể bởi vì hắn ghét bị làm phiền trong đám cưới của mình . Nó chỉ mời vài người như Nam bố mẹ nuôi của nó , Quân...vv..vv . Hôn lễ được diễn ra hết sức đơn giản nhưng cũng hạnh phúc vô cùng , khoác lên người chiếc váy trắng tinh càng tô thêm vẻ đẹp của nó . Đến phần tung bông , nó đếm 1 2 3 rồi tung một phát , thế nào Nam lại chụp được mới ác chứ . Haha lại một cuộc sống tươi đẹp và đầy những rắc rối sẽ xảy ra đây , nhưng mà nó và hắn sẽ cùng nhau vượt qua mà phải không ? Chắc chắn là như thế rồi . HAPPY ENDDING . Hóng ngoại truyện sau này nó có bảo bảo không ?? Nếu rảnh thì em sẽ viết ạ còn bây giờ thì đi ngủ thôi 23h rồi . Mọi người ngủ ngon nhé ^^ yêu mọi người .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dua-con-gai-cua-soi>